

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. DUBNA, 1911.

ČÍSLO 4.

ANGELO MOSSO.

Angelo Mosso, fyziolog světového jména, zahrnut nejvyššími počtami své vlasti, obdivován cizinou, zbožňován nesčetnými svými žáky, zplna docněn širokým kruhem laiků, skončil život svůj přebohatý plodnou prací v Turině, dne 24. listopadu 1910. Není jediného časopisu lékařského, jenž by nepřinesl nadšeně psané posmrtné vzpomínky; a jestliže i v tento list zařadíme obraz i životopis mrtvého velikána, chceme jenom akcentovati, že i kruh pěstitelů tělocviku tak mnohým je povinnován tomuto muži, jenž obrodil tělesnou výchovu mládeže své vlasti a jenž podepřel vědecky princip racionální výchovy tělesné. Narodiv se, dne 31. května 1846 v Chieri v Piemontu, kde absolvoval gymnasium a lyceum, Angelo Mosso věnoval se studiu lékařství na universitě turinské, na níž nabyl hodnosti doktorské po předepsané vědecké disertaci, jež už tenkrát poznati dala skvělé nadání velikého jeho ducha. Po promoci vstoupil jako lékař do služeb italské armády. Ale život vojenský nepoutal jej na dlouho; poděkovav se, vstoupil do fyziologického ústavu Mořice Schiffa, kde počal speciální svá studia fyziologická, v nichž pak v Lipsku pod vedením prof. Ludwiga pokračoval. Pobyv delší dobu v Paříži, vrátil se do Italie, kde byl r. 1880 jmenován profesorem fyziologie jako nástupce slavného prof. Molleschotta na universitě turinské.

Není mým úmyslem vypočítávati dlouhou řadu vědeckých jeho prací, jež zajistily mu slavnou a trvalou památku v lékařských kruzích celého světa; echi v rámci tohoto listu vzpoménouti těch, jež dotýkají se výchovy tělesné a jsou tedy pěstitelům tělocviku bližšími. Nebot' Mosso neomezil se jenom na ony přísné vědecké práce, uveřejněné ve vedoucích orgánech lékařských, on dovedl spracovati jinak vědeckou látku v lehce srozumitelnou formu, a tak povstala řada pojednání, jež vykonala své poslání i mezi širokým okruhem interessovaných laiků.

Ze spisů těchto uvádím jen hlavní: La paura (úzkost) la fatica (o únavě) l'educazione fisica della donna (fysická výchova ženy), l'educazione fisica dela gioventu (fysická výchova mládeže), fisiologia dell uomo sulle Alpi (fyziologie člověka

v Alpách), la reforma dell' educazione (reforma výchovy), Mens sana in corpore sano, Ludus pro patria, atd, atd.

V nesčetných populárních pojednáních, opřených řadou vyšetřování pokusných šířil v mládeži a širokých vrstvách lidových přesvědčení, že jest nutno především tělo síliti, aby i duše zplna se rozvinouti mohla; a úsilovná práce Mossova neminula se v tom směru cílem. Tělesná výchova v Itálii, do dob Mossových až na jednotlivá střediska úplně zanedbávána, šířila se a pučela, dosahujíc dnes úroveň, již nalézáme u národů mnohem déle výchovou tělesnou se zabývajících. A aby tyto snahy rozvíjely se účelně na podkladě vědeckém, Mosso dosáhl toho, že už r. 1904 konal se první kurs o gymnastice v síních university turinské.

Snad nebylo mu v leccems porozuměno, — snad Mosso sám v tom boji za lepší výchovu tělesnou zašel poněkud dále a utkal se s odborníky tělocviku — jedno však jest jisto: Mosso věnoval této myšlence mnoho poctivé práce a prokázal jí služeb dosud náležitě neoceněných. Jsem však přesvědčen, — až nadejde doba reformy tělocviku, (a k té dřívě neb později dojíti musí) — až uvedeme tělocvik v naprostý soulad se zdravovědou, že vyhrabáváti budeme potom práce Mossovy a zužitkováváti velké jeho idee, jež hlásal prodehnut poctivou snahou, a jež v naší době zůstaly nepovšimnuty. A pak teprve i tělocvičné kruhy splatí dluh

vděčnosti muži, před jehož geniem v obdivu musíme se pokloniti . . .

Dr. Ludvík J. Fisher.

Od první amoeby až k vývinu člověka hlavními podmínkami života a zdraví po všechny věky, za všech změn a postupů různých byly: Pokrm, vzduch, sluneční světlo, pohyb. Na náležitě zásobě těchto a jejich účincích záleželo zdraví amoeby, červa, ryby, ptáka, psa a všech jiných živočichů a rozumí se hlavně člověka. Tolik znali již Egypt'ané a hlavně Řekové a přec dnes ještě proti pohybu, proti cviku a tělesné výchově, jež rukou v ruce kráčet by měla s výchovou mysle, mnoho jest předsudků.

ANGELO MOSSO.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Někteří naši lidé myslí si, že jest lepší příkladati na hnisající vřed na krku těla lidského, jakž někdy doma báby je učily, teplé lžené semeno. Pod takovou nečistou náplastí vřed jednoduše hnisal dále a stávalo vždy nebezpečí povšechné otravy, ano staly se případy, že za takového léčení umřeli nám pracovníci nejlepší, muži a ženy mnohé. Uvádíme jen tak na úvahu, protože dnes každý lékař ví, co v takovém a podobném případě se státi musí, aby dalšímu nebezpečí a možné otravě celého těla závčas vždy se předešlo. A víte, jak předešlo? Lékař jednoduše sáhne po svém nožíku, vřed prosekne a hnis nechá prostě vytéci. A na kolik takových a jiných řezů včasných zachránilo lidí trpících svou, či vinou jiných! A se společností lidskou jest totéž, kde třeba očisty, kde třeba nápravy, kde pravda v prach se šlape, kde licoměrnictví, pot'ouchlá snášenlivost se pěstuje, přetvářka a mnohý čin hanebný vědomě ukrývá — tam věru, že vždy jest na čase říznouti, vředy takové protnouti a rány hnisající vyčistiti dříve, nežli celé tělo společnosti nakazí. A jestli ta, či ona společnost, jako naše organizace sokolská, vzala na se dobrovolnou kázeň, jestli za povinnost uložila si konati to, či ono dobro na prospěch svých jedinců a toho svého celku, pak každé opomenutí, každé vědomé zapomenutí se, každé pohodlné odkládání a různé vymlouvání se jeden na druhého, jest přímým porušením kázně sokolské, činem nesrovnávacím se se ctí sokolskou vůbec. A do těchto našich ustanovení, do těchto našich zákonů a našich stanov N. J. S. i prohlášení našich zásad nemá nám věru nikdo co mluvit, zejména nalezá-li se mimo řady naše! Každý bratr a sestra, nežli vstoupili v kruh náš, měli znáti naše stanovy a podle nich musí se řídit všichni bez rozdílu, at' náčelník župní, evičitel borec aneb evičenka, i dorost, jenž k nám se hlásí, a stanovy ty platí i také pro veškeré členstvo druhé bez výminky, tedy i tak zvané "parádní Sokoly". Dovedou-li se "páni" hlásiti k těm Sokolům u příležitosti významných, sletech a pod., musí se hlásiti k nám i tehdy, kdy jménem cti naší organizace a jednot našich klademe jim nějakou tu, třeba trochu silnější otázku.

Nastávající závody v těch kterých Župách naší N. J. S. skýtají rozhodně nejlepší příležitost k poznání sil našich a boreů a protože k závodům již tak jako tak jdou borei vybraní, družstva silná, budou mít župní výbory technické práci usnadněnu s výběrem těch, kdož měli by být vysláni na hlavní zkoušku v Chicagu. A pak ti šťastní, jimž přidělen bude veliký úkol našeho zastoupení na poli závodním o příštím šestém sletu v Praze, to celé družstvo naše, řekněme si přímo vzorné družstvo, majíc v čele vedoucího dle toho a zástupce naší N. J. S. reprezentativní, abychom tak děli, musí dáti se do práce, do přípravy společné a co nejlepší. A bude-li tato sletová příprava pod dozorem síly upřímné, bratra nadšeného, evičitele a učitelů, jakž za dobré technický výbor N. J. S. uzná, pak očekáváme, že

dle toho budou i výsledky, nikoli snad ceny pouhé, ale výsledky mravní a v pravdě sokolské! Pokud výpravy se týče, rozhodl náš V. V., že oficiální výpravy nebude, však ona pořádaná určitými činiteli, že za takovou bude považována jako po případě všechny druhé výpravy, jež za pomoci a pod protektorátem tohoto tělesa se uskuteční. Do té doby času dost a tu máme za to, že nezáleží konečně na tom, v kolika proudech to Sokolstvo americké do Prahy o sletu dorazí, jen když bude navzájem náležitě dorozumění a práce přípravné provedeny soustavně a pod dohledem organizace sokolské, buď naší N. J. S. aneb i druhých sdružení, kdyby totiž ani do té doby ještě k žádoucímu spojení nedošlo! Víme, že někteří Sokolové a Sokolky zamýšlí jeti přes Terst, Vídeň a do Prahy chtít doraziti přes Domažlice, tot' mohl by být proud prvý, druhý proud bratří, sester a hostů jejich mohl by vyraziti přes Německo aneb Francii, jak by se jim lépe hodilo, aneb cestování líbilo a věci sokolské bez odporu posloužilo by se znamenitě, protože at' by ten či onen proud bral se kteroukoli cestou, muselo by jen vyvolat zájem a oprávněný obdiv na jedné straně a vztek nepřátel českého národa na straně druhé, nemyslíte?

Vystoupení "Sokola Amer." v záležitosti peněz, určených pro "Matiční milion", vyvolalo v české veřejnosti pochopitelný zájem a jako o každé věci, tak i o této pronášeny byly náhledy různé. Každý má své přátele i své nepřátele a náhledy o smělém vystoupení orgánu našeho vyjadřovány byly dle toho v jakém poměru ten neb onen k obviněnému se nalezá. Kde na jedné straně průhlednými "filosofiádami" mělo býti vystoupení listu našeho bagatelisováno — se strany druhé opět ozývaly se četné hlasy souhlasu a pochvaly — až konečně do toho víru zazněla hrozba obviněného, že celá ta neblahá aféra zakončí před soudem kam prý časopis náš bude k zodpovědnosti pohnán. Nikdo zajisté nebude obviňovati pisatele tohoto že by choval vůči obviněnému Sokolu pocitů nepřátelských — nechováme jich ani vůči těm, kdož nám vědomě křivdili, tím méně chováme pocitů takových vůči Sokolu, s nímž snad jen jednou v životě svém jsme se byli setkali. Ale jelikož různé ty posudky, přímé i nepřímé nářázky, týkají se listu, při němž s láskou působíme a jehož dobrou pověst úzkostlivě střežíme, cítíme se býti oprávněni k dotazu: Věří všichni ti, kdo s vystoupením našeho listu nesouhlasili, že kdyby "Sokol Amer." nebyl záležitost tu vyvolal, že peníze dnes byly by bývaly také již na patričním místě, kde dávno již býti měly? Přímá odpověď na tuto otázku měla by před veřejností více váhy, nežli různé nářázky, vlašné omluvy a nežli hrozba o zadání žaloby.

O nás osobně hodilo se již do světa tolik nesmyslů a tolik pohany našimi neurátely, že skoro již ani nepřekvapuje. Jestli psali jsme poctivě a upřímně

proti prohibici, vynadalo se nám leccjakými "dobrodinečky" pijaňu, jestli nabádali jsme ku střídmosti v čemkoli, křičelo se, že prý sami jsme na tolika a tolika galonech "brandy" denně živi a jestli opovážili jsme se projevit tu či onde, že bije se praprostě pravda jednoduše v tvář v tom či onom našem podnikání národním, životě spolkovém a té které instituci, jež přišla si na pocuchaný kabátek "záplatu také výchovnou", dostali jsme, protože prý o "nahé" pravdě stydno mluvit i nesluší se, ba prý "Sokolu" do toho nic není, co se zde či onde pod fangličkou "národní" děje. Orgán náš jest prý tu pro tělocvik a dost, třeba my jsme vždy za to měli, že nejpřístupnějším prostředkem vzdělání nás samých a našich lidí právě má býti ten list náš a dle toho jsme vedli brky své. Chtěli jsme a snažili se, aby naši nehltali článek za článkem, jen tak letmo list přehlédli, ale učili se přemýšlet, opakovati a co v té práci sokolské dobrého, učinili majetkem volných myslí svých, čili aby se vzdělávali, poučovali a varovali toho či onoho, aby pak tím spíše vzdělávali, poučovali a varovali mohli jiné.

Minule octli jsme se v Sokolně jistě naší jednoty. Zrovna se cvičilo a nikdo z přítomných neměl ani zdání, kdo cvičení toho večera náhodou přihlížel. A jako obdivovali jsme tu či onu elegantní vzklopku člena "vzorného" družstva dotyčné jednoty, tak zarazilo nás, když bratr do žíněnky elegantně, jen co pravda, zarazil a mimoděk zvrátil celou spoustu prachu, již vdýchati bylo souzeno bratřím následujícím. Nikdo se nezdál nad touto "malíčkovostí" pozastavovati, jako celkem i vedoucímu bylo lhostejno, že ten či onen cvičenec trochu o sloup hrazdy naraziv, si šikovně zaklel a použil anglického slova druhu nejhorsšího. A jaké pak se sypaly naň vtipy těch druhých, darmo mluvit. Po cvičení, sprech tu nebylo, ani koupelen, šlo se na zotavenou do nálevny plné kouře, nečistého vzduchu a tu ti, kdož spolu s námi mluví o utužení vlastního zdraví, pořádali "závod", kdo vytáhne jich víc. Zašustěly kartv a my táhli nepoznání dál.

Když viděli jsme, jak veškeré lepší snahy u nás tříští se o ledovou lhostejnost, jak touha po pokroku zakřikovává jest často i ostrými odvetami a hrubými "vtipy", jak snaha postaviti výchovu tělesnou v jednotách našich na ten stupeň, kde hlavním cílem bude zdraví a krása těla, odbývána jest výsměchem — tu často div nezoufali jsme nad naší budoucností a jen láska k věci, v kterou pevně věříme, posilovala nás k další práci a vzbuzovala v nás víru, že spravedlivá, dobrá věc přece jednou zvítězí. "Jest to v Americe, kde zimničná touha po mamonu každou lepší snahu rdousí — jak jinak jest tomu v Čechách" — tak hovořili jsme často se starými Sokoly — leč zdá se, že ani tam, v té kolébce Sokolstva, po dnes není lépe. V posledním "Věstníku Sokolském", orgánu Č. O. S., pronáší jeden bratr následující stesk: "V prvé řadě tělocvik slouží zdraví. Na to mnozí bratři nedbají. Jim je důležitější udělat elegantní vzklopku, než tělocvičnu řádně prově-

trat; jim se zdá lepší odvaha v nějakém krkolomném veletočovém cviku — než zdravý vzduch v jejich bytě a osvěžující zotavená po práci. Dal jednou člen výboru jistě jednoty návrh, aby se ve výborových schůzích nekouřilo. V sokolském spolku, který má dbát zdraví více než kterýkoliv jiný, protože slouží předně zdraví, by se takový návrh měl přijmout vlastně bez debaty. Zatím návrh setkal se s odporem a sesypaly se naň i vtipy. To je prosím, skutek, který svědčí, jak málo chápe se účel našich jednot." — O nic lépe, nežli u nás v Americe! Je vidět, že ten pravý, důležitý a ten jediný účel jednot sokolských není chápán ani tam, kam zvykli jsme byli obracet se až posud o poučení, posilu, povzbuzení.

Ríkáme si stále a opakujeme písničku, že to Sokolstvo mělo by získávati více uznání lidu vůbec, tedy širších kruhů. Dobrá, ale pak také musíme tyto kruhy o věci naší poučovati, jim vysvětlovati, co vlastně chceme, v čem lidu a zdraví jeho prospíváme, jak přispíváme k výchově mládeže bez rozdílu pohlaví, ji tužíce, a co konáme v práci národní. Musíme těch kruhů vzbuditi zvědavost, musíme je nabádati a přesvědčovati o dobrém vlivu tělocviků a v osobním styku o to pečovati, abychom získali každého člověka českého dobré vůle, volného a pokrokového. Naše žactvo samo dnes již ví, na kolik tělocvik zdraví lidskému prospívá a na veřejných školách věc naši nejen svou postavou, svou přímou chůzí, ale i utuženým svalem a jarou myslí spolužákům svým za příklad uvádí i někdy mimoděk. Jedině tak se stalo, že vlivem německého Turnérstva před lety tělocvik soustavný dostal se do škol veřejných větších měst amerických a dnes poznenáhlu razí si cestu i na menší města. A vidíte, ti Sokolové stáli v tom ohledu Turnérům vždy po boku, míníme naši N. J. S., a dnes nejen že mnohý z našich cvičitelů, učitelů na školách veřejných, na hřišti a ve veřejných parcích na cvičišti vzniká, ale v soustavném tělocviků stal se průkopníkem věci naší. To vše třeba lidu pověditi, nenápadně, prostince, způsobem lidovým zdůrazniti a pokud možno, i obrazem doložiti. Až pak každý bude znáti správný způsob žití, až bude vědět, jak může život si zpříjemnit a prodloužit, až pozná, co prospěšné a co záhubné, pak dovede oceniti práci naší, pak bude radost žít, pak nebude snad ani stínu nepřátelství proti šikům našim, pak nebude nesnázi, netečnosti a stesků . . .

Zmínili jsme se již mnohokrát o tom, že Sokolu nikterak nesluší, pakli svého přesvědčení skrývá, jest nerozhodným, brzy na tu a zase na onu stranu přikyvuje, jako opět neschvalujeme, abychom kohokoliv pro poctivě jeho přesvědčení tyranisovali a hanobili. Ctíme přesvědčení každého a jen tolikéž vyprošujeme si pro sebe a od těch druhých. Nazývati nás proto, že držíme se svých zásad výchovných a volných zvláště, poctivě a upřímně — fanatiky, není zrovna moc pěkné, povážíme-li, odkud vlastně vítr věje. Takovým "naším fanatismem"

oháněli se u nás vždy živly zpátečnické proti nám a odsuzující ten náš "radikalismus a nevěrectví", vyprávěli svým někdy přímo hrozné věci o lidech, již snaží se jíti za pravdou. Ba někdy ani nestačilo povídání svým i muselo se sfušovati do anglického tisku a tam pak se ta česká krev vlastních lidí zhanobila ještě více, žádných pomluv lidinky toho druhu se nelekali, ani křivých udání i říkala se tomu také "česká práce bohumilá". V době poslední pak název "fanatiků" vyskytuje se v článcích našeho slavného "tisku neodvislého" a co nejzajímavější jako na doklad, pokud nám tu v české Americe jest třeba nějaké té Národní Rady a podobné. Ale mějte pozor, páni, nám stačí poukázati jen na tu "svornou práci našich doma", na ten "jednotný postup všech českých lidí bez rozdílu v Čechách" a trochu podivnou výchovu tamní tak zvané intelligence a jsme jisti, že i vám zajde chut' na "slučování vody s ohněm" a to brzy, brzyčko. . . Zatím řekneme si jen toto: My zde jsme zvyklí obyčejně říci klidně a přímo: Jedna a jedna jsou dvě! A český inteligent, vida, že se v případě našem jedná o veliký sic talíř kaše, za to ale hodně horké, obejde šikovně ten talíř, pokývne učeně hlavou a promluví k vám svým líbezným a opravdu znamenitým způsobem, rozhodně "českým": "Ano, zdá se mi, ba skoro absolutním již jest faktem, že tato jedna kaše opravdu by se měla nalézati bez možných ovšem komplikací v jednom a dosti velikém talíři, respektive, že soud váš: jedna a jedna jsou dvě, mohl by skoro obstáti. . ."

Během posledních několika roků četli a slyšeli jsme často opakované výroky, že "opět bylo celému světu dokázáno, že česká soustava tělocvičná je tou nejlepší a nejdokonalejší na světě."—Slavili kdy český Sokol vítězství — dobyl-li ceny na některém náradí — zvítězil-li na dráze závodní—vždy přičítali jsme to přednostem naší soustavy a věř, milý bratře, že byli jsme vždy rádi, že těm našim nechutně chlubným frázím ostatní svět nerozuměl. My sami s pýchou vždy cizincům poukazujeme na přednosti naší soustavy, naši vyučovací metody — i v anglických odborných listech jsme na přednosti její nejednou poukázali, ale neodvážili bychom se nikdy vítězství jednotlivých boreů neb i celých družstev přičítati na účet soustavy jakékoliv. Vyškolenost boreů jest výsledkem železné píce, vytrvalosti jednotlivců, k níž družiti se musí i tělesná působnost. A když dnes zvítězí Sokol a my voláme, že tím vítězstvím "ukázal světu přednosti naší soustavy," pak, chceme-li býti nestrannými, zvítězí-li zítra Francouz neb Němec, musili bychom zase prohlásiti, že tím ukázali přednosti soustavy francouzské neb německé. Ano, my byli už tak zvyklí sváděti veškeré úspěchy našich boreů na soustavu, že zvítězil-li český Sokol v čistě americkém sportu, který zde od útlého mládí pěstoval a který ani v soustavě naší vřaděn není — i tu chlubil jsme se, že "zase osvědčily se přednosti sokolské výchovy tělesné." A když krátce na to na celé čáře zvítězí Američané neb Němci, tu teprv rozumně přizná-

me, že "naši hoši nebyli dostatečně připraveni." Bud' me rozumnými v té své lásce ku všemu, co českého, co našeho — a neuvádějme tu věc před cizinci v posměch směšným boucharonstvím. Až při hromadném sletu našem každý Sokol bez výjimky bude vynikati krásným, souměrně vyvinutým tělem, až hrdě vztýčená šíje, klenutá hrud' každého z těch několika set bude vzbuzovati obdiv, až pružný krok každého borce a každé Sokolky bude podávati neomylné svědectví o naší systematické, všestranné výchově tělesné — pak zvolíme: ejhle, tot' výsledek naší metody — takové výsledky viděti chtěl Tyrš, to jest tou vysokou metou, k níž toužebně své zraky stále obracel! Ale poukazovati jen na několik tělocvičných umělců a při tom zapomínati, že ostatní Sokolové nejsou s to na závodisti ani rázně vykročiti, že ta klenutá hrud', hrdé držení těla a mužné chování zůstává stále jen nevyplněným přáním, pokud se celku týče — tím u rozumných lidí mnoho obdivu pro naši výchovu nevzbudíme. ě.

Od dávných dob schvalují lékaři, protože fyziologií dokázána prospěšnost, stejnoměrné, soustavné pohyby těla, jak osobám zdravým, tak nemocným. "Zdravým, aby tělo jejich nabylo síly a vytrvalosti, nemocným však ku docelení zdraví. Nauka o soustavných takových pohybech těla vyspěla v samostatné odvětví — a výsledek nauky té, náš moderní tělocvik, stal se zejména ve století tomto hodně oblíbeným." Tak napsal Thomayer a podobně i Chodounský, naši nejlepší odborníci lékařští, a tu vyskytne se ještě, žel, tak mnohý mezi námi, kdož nazve to Sokolství — komediantstvím.

Říká se, že když my jsme byli malí, tak jsme takové školy a takové mnohé výhody, jako má nyní nější mládež, neměli a pořád prý se vyhledává něco nového a lepšího. Ano, ale za naší doby nežilo se tak rychle, také nebylo té honby za dollarem a co hlavního, tělesné práce trochu více, nežli dnes, kdy v mnohém práci člověka nahradil stroj. V budoucnu v tomto ohledu lze očekávati ještě více. Proto věnuje se moderní výchově mládeže péče zvýšená a hlavně o to se pečuje a pečovati musí, aby ta mládež měla lepší výživu, lepšího a čistšího vzduchu, více světla a slunce a trochu toho tělesného cvičení. Kde naši jsou, měly by se všude náležitě dítí kroky, aby tělocvik byl povinným předmětem na všech školách a hřiště veřejné všude, kde malý aneb velký jest park ve velkých městech, a v malých městech, aby učitelstvo s žactvem pořádalo hry na venku, vycházky a vše to, co k otužení žactva vedé i posile.

Rok příští dovrší padesát let Sokolstva českého, neboť dne 27. ledna 1862 založena byla mateřská jednota Pražská. Jednota uspořádá si domácí slavnost, kdežto Č. O. S. ukáže znovu na letenské pláni, seč Sokolstvo vykonalo po stránce cvičební a výstavní sály městského domu mají sokolskou výstavou uplatniti nejživější zájem a názor veškerého lidu po stránce dějinné a správné. Tam i zde naše

N. J. S. bude zastoupena. Těšíme se již na to sami a to tím více, že dnes již aspoň částečně celá mohutnost velikého sletu sokolského vystupuje v pořadu stanoveném takto: **Technický odbor:** Náčelník br. Dr. Vaníček předkládá návrh technického odboru na pořad sletu, který rozpočten celkem na 8 dní a sice: **26. května:** veřejné evičení (hry) mládeže škol pražských vedené Spolkem pro pěstování her).—**2. června:** evičení žáků středních škol pražských a okolních. — **9. června:** evičení žáků pražských a okolních jednot sokolských (společná prostná evičení, hry a žertovné závody). — **16. června:** evičení žákyň jednot z Prahy a okolí. — **23. června:** evičení řemesl. dorostu sokolského (kuzele, společná evičení Žup, evičení na nářadí, různosti. — **28. června** (ráno od 6. hod.): závody o přebor Svazu Slovanského Sokolstva, (odpoledne): evičení žáků ruských škol, zavítavších k návštěvě sletu. — **29. června** (ráno od 6—9 hodin): závody družstev, v 9 hod. zkouška žen, v 10 hod. zkouška mužů na prostná; (odpoledne): o 4. hod. veřejné evičení cizích a slovanských hostí, společná prostná mužů, prostná žen, vzorná evičení žen na nářadí, závody Žup.—**30. června:** (dopoledne) průvod, odpoledne o 4. hod. veřejné evičení (prostná evičení žen, prostná mužů, vystoupení ženských odborů dle Žup, závody Žup, pořadová evičení jízdy sokolské).—**1. července:** (odpoledne) scénické výjevy a historické slavnosti, evičení starých evičenců, závody družstev na nářadí, evičení slovanských hostí, rozdělení cen na evičišti. Vzhledem k tomu, že technický odbor představuje si slet jako velkolepý rozmach síly a nadšení národního, navrhuje, aby výraz tomu dán byl zvláštním, k cíli tomu sepsaným kusem divadelním, který by byl provozován buď v divadle neb na evičišti. Bližší projednání v záležitosti této odkázáno odboru jednatelskému. Co se týče historických podniků národních, které mají býti pořádány ve dny před-sletové v náhradu za šachy z V. sletu, usneseno zvoliti komisi, sestávající z pp. Z. Wintra, H. Kuffnera, Stapfra, Suchardy, Heraina, Dryáka a Dr. Harlasa, aby radou svou přispěli k dokonalému uspořádání a vypravení těchto vystoupení po stránce historické i umělecké. Usneseno ku složení hudby ku evičením prostným požádati osvědčeného již br. K. Pospíšila.”

BESEDA.

Chicago, v březnu, 1911.

Slychávám často, že procházka ulicemi městskými postrádá veškeré zajímavosti, veškerého půvabu. Vidíme prý tytéž domy, potkáváme sem a tam kvapně spěchající lidi, kolem nás hrčí stále stejné elektrické káry neb automobily — co prý je do takové procházky? Jest v tom dosti pravdy — ale pro mne mají i městské ulice dostatek zajímavosti. Nevšímám si kolem v zimničním chvatu spěchajících lidí, nevšímám si rachotu těžkých kar, nevšímám si kolem fičících automobilů, neboť mne málo zajímá, jaké konstrukce ten neb onen automobil je — ale volím rád cestu kolem prázdných pozemků, kde pozoruji mládež při hrách.

Vidíme zde hry všeliké: vidíme obyčejné “ho-něné”, vidíme zde hry míčové — vidíme hry o kamenné kuličky, vidíme zde, jak “meziuliční” zápletky vyrovnávány jsou na bojištích a všimneme-li si té hrající mládeže, postřehneme zde, že v každé hře hlavním činitelem je zásada: moc je právo. Silnější utlačuje neb šidí slabšího a ozve-li se slabší proti nějaké nesprávnosti, nepoctivosti — dá mu silnější hned na místě pocítit svoji moc. A tak v duši slabšího i silnějšího již ve věku útlém pučí a vyvíjí se zásada, že právo je vždy na straně silnějšího a slabší, že dopouští se velkého přestupku, když se odváží proti nespravedlivému počínání toho silnějšího se ozvat. S tou zásadou roste — zásada roste a vyvíjí se s ním — a tu máme také kus sociálního problému.

Leč to nebylo účelem mého dnešního rozjímání. Zmínil jsem se o tom jen tak mimochodem, abych poukázal na nesmyslné tvrzení některých taky “vychovatelů”, hlásajících, že i hra pěstovaná za okolností jakýchkoliv, má veliký vliv na mravní vývin děcka; “vychovatelů”, kteří zavírají oči i tam, kde mladík, budoucí občan a snad i úředník, dovede si dobývatí vítězství i hrou nepoctivou, úskočnou. “Jeví se v tom notná porce obratnosti, žádoucí pro život,” slyšel jsem. Obratnosti, ano — ale žádoucí pro život? Sotva. Takovým způsobem vychová se mládež v zásadě, že “zloděj jest poctivým, pokud jest dosti obratným, že se nedá chytit. . .” a svět má takových “obratných” občanů dnes už víc než dost!

Leč k věci.

Kráčel jsem jednoho odpoledne naší “českou Kalifornií” a tu viděl jsem, že na jednom prázdném pozemku připravují se dvě nepřátelské armády k rozhodné srážce. Generály bylo snadno rozeznati: jeden měl obrácený kabát, druhý čepici štítkem do zadu. Znak to důstojnosti. Mimo to tito dva jeli na “koních”. V sousedově plotě zely dva velké otvory — kde patrně ti “koně” dříve stáli pevně přibiti, jako ti ostatní — ale generálové nemohli do boje jako prostí vojíní pěšky, a proto si z plotu vytrhli dvě tyče a v malé chvíli už se na nich proháněli po vyvoleném bojišti. V druhém nepřátelském táboře bylo nějaké nedorozumění. Patrně se velitelové nemohli dohodnout na plánu válečném. Jdu blíž a poslouchám.

“Já sem jenerálem!” křičí jeden. “Já sem ud’ál píky a. . .”

“Ajť si!” křičel druhý. “Tuhle Tonda je generálem — tady ten lot patří jeho tátovi — dyby chtěl, může nás vyhnat. . .”

No a tohle rozhodlo. Tondův tatík vlastnil bojiště — jak se mohl někdo jiný opovážit, činit nároky na generáloství? Už ta okolnost, že Tondův tatík vlastnil tolik lotů, že na nich mohla být vojna, padala velice na váhu. On ten Tonda, jak jsem sám viděl, byl sice kluk nepatrný, nikdo by v něm nehledal bojovníka, o nějakém válečnickém duchu v té nitomé tváři ani zdání — a ani se o to generáloství valně nedral — ale v armádě bylo vše pro Tonda, neboť tatík jeho byl bohatým, vlastnil všechny loty

a ještě vedle ten veliký dům — a Tonda se tak stal generálem.

Je to zvláštní, jaké věci často pomohou lidem ku generálství!

Dáno znamení — a vojna měla započít.

“Bum! bum! bum!” zaznělo to z úst bojujících a armády se hnuly proti sobě. Když přišly na několik kroků, kusy dřev byly přiloženy opět k lícím, nové “bum! bum! bum!” otráslo vzduchem — a náhle byly útoky zastaveny.

“Ty troubo!” zvolal generál prvního tábora, “neměl’s padnout mrtvý, dyž sme vystřelili?”

Nastalo vyjednávání. Patrně ten, který měl se stát obětí srážky, zapomněl na původní ujednání, “že měl být mrtvej” — anebo si myslil, že je lépe bojovat, nežli se válet jako mrtvola na zemi—zkrátka, nechtěl přiznati, že on měl padnout; lomoz válečný utíchl a nastala půtka slovní.

“Ty v..e!” voláno bylo, “ty si umíš hrát na vojnu? Dyž na tebe namírím a střelím, tak máš padnout a bejt mrtvej!”

“A proč ty nepadneš?” zaznělo to z tábora druhého. “My taky střileli! To jo tak — my máme padnout a vy si budete dělat, jako byste vyhráli, ne?”

“Tak troubové, nechod’te do vojny, dyž nechte padat!” zvolal generál, popojev ku předu na svém dřevěném koni, “to by takhle doved každej...”

“A ty jdi rači a zastrč koně tam, kde’s ho ukrad,” odsekl nějaký podmaršál z druhého tábora.

Generál “seskočil s koně” — a podmaršál jen tak že uskočil. Málem by mu byl kůň dopadl na hlavu.

Viděl jsem, že bude po vojně a nemaje více času k otálení, šel jsem dále. — — —

Ale ta “vojna” mi nechtěla nikterak z hlavy.

Co takových výtečných generálů, jakým byl ten pitomý Tonda, máme mezi sebou jen proto, že snad taky “vlastní bojiště”? Co dobrých věcí u nás zmařeno jen proto, že všichni chtějí být generály! A kdyby jeli třeba na dřevěném koni — kdyby odznakem jejich důstojnosti byl jen obrácený kabát, jinak posazená čepice — kdyby čáka byla jen papírová — “fedrpuš” jen z peří po ulici sebraného, kdyby v tom svém generálství činil dojem cirkusového paňáci — nic naplat, “generálem být musí — jinak žádná vojna!” A když má dojít k rozhodnému činu — zase je vše zmařeno, poněvač “žádný nechce zůstat ani zdánlivě mrtvým — všechno chce vítěziti — a kdyby na konec ti vítězové nebyli na tom o nic lépe, nežli ti zdánlivě mrtví. “To jo tak — my budeme dělat mrtvé jen proto, aby oni měli slávu, že vyhráli...!” — a tu obyčejně veškerá akce končí...

Dívejte se potom, že tak rád pozoruji tu městskou drobotinu při hrách!

Podívejte se do dějin našeho národa a podívejte se jak stálým a soustavným cvikem vyrostl z chudě živených sedláčků pod vedením Žižkovým lid statečný, pevný a v zásadě nadšený.

Adolf Heyduk:

HYMNUS.

POHlíŽEL jsem s horských temen
do své rodné země,
na ráz srdce perutěmi
zašumělo ve mně.

Zašumělo, povzneslo se,
ale jak by mělo:
v slzách okem roztouženým
čárné ráje zřelo!

Cizích krajů vábnou krásu
pěl jsem písní svěží,
nyní pláču, to-li hledím,
přede mnou co leží.

V moři slunce, v horách ledu
rytmem pocit vzplanul,
u prostřed však země rodné
bez písně jsem stanul.

Část’ své duše vyzpíval jsem
v nadšenosti slepé,
ted’ lítosti přival krutý
písní křídla tepe.

Nadro chví se jen! Však náhle
oko počlo pláti,
a má duše zajásala
hymnus: máti! máti!! —

CENA SPRÁVNÉHO DRŽENÍ TĚLA.

O předmětu tom dá se hodně hovořiti a můžeme hlavně z vlastní zkušenosti od té doby co na sobě jsme se přesvědčili a pak jako lékaři poznali v době pozdější v Sokolnách našich, mnohý doklad nalezájice, že každého člověka řádným vedením a dozorem zlepšiti lze, ba i takové, již od narození v tom či onom trpěli, bud’ ve výchově těla, aneb mysle pokuhávajice. A tu správné a přímé držení těla padá dojísta na váhu a pokud zdraví člověka se týče velice jest důležité. Jest dokázáno, žeť pravý klíč ku náležité výchově, když zároveň pečuje se o jistou pružnost tkáně, jež účastní se pohybu.

Tělo začasté přirovnává se ku stroji velice jemnému a vydatnému. Však tento náš stroj jest schoopen vzrůstu vývinu, opravy a přispůsobení; dále jest uschopněn k modifikaci výchovou a to bud’ příznivě, či naopak. A právě to mnohého majitele takového stroje ukolebá v myšlence, že tělo samo, příroda sama, si pomůže a cvičení jeho zanedbává, někdy docela nedbá, ba ani tolik o ně nepečuje namnoze jakž o jiný stroj. Z toho také důvodu tělo naše až příliš upadá do nepořádku, často potřebuje správký lékařské. Hlavním základem na udržení stroje a jeho vydatnosti jest, aby všechny jeho součástky byly tak upraveny, aby zajistil se lehký chod, správný a úsporný a dále, aby vedení síly bylo takové, že stroj by zůstával ve stavu co nej-

lepším. Pokud těla se týče následuje pak co možná nejlepší vývin zděděných vlastností.

Normální tělo lidské jest podivuhodné složení výdatné a přesné. Souměrnost tohoto složení přispívá značně k zachování zdatnosti, ba i ku prodloužení života. Když muž a žena stárnou v jejich držení těla povážlivé změny i mnohdy nehezké se jeví. Zkřiveniny způsobené špatným držením těla a šatem zaviněné mnohé poruchy mají v následek. Tělesné zvláštnosti, vyskytující se v mnohých způsobech, sotva doznají povšimnutí, jakoby se samo sebou rozumělo. Nápadný chod, nepěkný stoj, divné našlápnutí, nějaký ten obrat těla aneb celé strany těchto, povýšený bok, ramena, aneb stlačený hrudník, zkřivená páteř, nestejnost a nesouměrnost v kolenech a jiné považuje se zcela jednoduše za zlovyk, aneb nějaký ten otisk prstů osudu. Někdy jest návyk a na mnohé podobizně hodně znatelný a právě proto snad tak často nápodobný. A povážíme-li, že takovéto necnosti a zvyky divně od normálního stavu se odchyľující způsobiti mohou degenerativní, rozkladné změny v nervových středech, ústředích, a po celé dráze tohoto vedení, dále změny v tkáni toho či onoho ústrojí, působiti zhoubně na záživnost, tlak na tepny, žíly a nervy a jiné poruchy zaviniti, zdaliž pak nenutká k přemýšlení a úvaze? A vidíte za časté myslí se, že takové a podobné rozkladné zjevy přičísti lze na vrub stáří, čili žet' se rozumí samo sebou. Změny ve tvaru a souměrnosti však dosti často se jeví v dětství, jdou do dorostu a v mnohém podobají se oněm stáří, jenže na druhé straně jsou tu doklady, že ani v pokročilém stáří jich třeba nebylo, že začasté si zaviňujeme hodně sami. O příklady není nouze a v našich Sokolnách najdete, zejména kde starší mají družstva.

Tu mluví skutečnost a na pohled nepatrná věc jako správné držení těla zaslouží si naši pozornosti, zejména i proto, že máme i dosti Sokolů a Sokolek, jež dovedou evičiti, ale mimo evičení správné držeti to své jinak utužené tělo nedovedou. Prostná a pořadová mnohý důkaz podávají. Namítne se, že někteří starší lidé, ba i mrzáci dočkali se dosti velkého věku a byli poměrně vždy zdraví, jindy mladíci, v atletice vyniknuvší, třeba klátivě chodili a divně tělo své drželi, jsou rovněž v dobrém stavu zdravotním. Jenže na jak dlouho se neříká. Však i tu souměrná a soustavná činnost mnohé by opravila, zvláště když schopnost se jeví v ovládání toho stroje těla v jistém směru a mohlo by se díti tak v celku a na prospěch jeho. Jen podívejme se na koně, kterého vycvičiti chtí na dostibovou dráhu. A co potřeba tu péče, evičení a náležitého opatření, aby docílilo se výsledků nejlepších. Vybere se čistokrevné zvíře, a třeba bylo v krvi jeho náklonnosti ku běhu, tož přece jen postupuje se poznenáhlu od kroku dále ku běhu a konečně i trysku, jen aby po letech eviku docílilo se bodu nejvyššího, jak ve vlastním vzhledu zvířete, tak i v jeho svaly a chtěli porozumění co vedoucí od něho žádá. A to je kůň! Což člověk?

K snažšímu porozumění proč špatné a nevhodné držení těla může způsobiti stavu škodné, stačí jen

uvést, že stroj organického života závisí, z ohledu na úplnou svou vydatnost, na normálním příbuzenství jednotlivých částí na vzájem, částí, jež vlastní celek tvoří. Čili jistý druh tkáně tělesné souladně pracuje s tkání druhou. Jest podivné jak lidský organismus, ústrojí může žíti a těšiti se třeba jen poměrné síle, když tak často některá jeho část' jest v nepořádku, mechanicky aneb lučebně, aneb ještě více tehdy, když změny v tkáni se udály následkem tlaku a komprese i nemoc se vyskytla. Však síla a moc lidské vytrvalosti tělesné a stále opravy jest přímo báječná. A přece na vzdor tomu jen něco málo se přihodilo, něco nepředvídaného událo a život končí s povzdechem posledním. A právě proto měli bychom učiniti každý pokus, pečovati a starati se, aby přírodě dala se plná příležitost pracovati bez překážek k dosažení poměrné dokonalosti.

Mnohý řekne vám ihned: "Aha, to zase jen to Sokolství, jakoby bylo jedinou spásou vždy a ve všem!" — Nikoliv, ne vždy a ve všem, však ve výchově našeho budoucna znamená mnoho. "Tělo jest nástrojem mysle, a mysl dává odlesk tělu. Tužení těla působí na vůli a jen dobrá, zušlechtilá vůle může nás zachránit ve všem a všude, bez ní budeme ztraceni" — tak napsal v "Sebezachování" Blackie. Jen si vzpomeňmež kdo zachránil národ náš tam doma ve staré vlasti. Pevná vůle nepatrného hloučku mužů. Proč i zde nemohlo by být? "Mrtvých nechte na pokoji" a vrat' se s námi k vlastnímu jádru věci, živých se týkající, všech nás . . .

Taylor uvádí příklady na důkaz, jak špatné držení těla škodí. Použijeme, aby spíše se uvěřilo. Na držení těla v posledních letech vzpomnělo se ve školách a tu právě mnohé se dá vykonati. Upravení stolku, židle a jiného náčiní zachraňuje mimo to orgány citové a oči. Jestli tu někde něco vážne a jest nesprávné, oko trpí, nastávají v něm změny, protože se snaží přispůsobiti a konečně změny ty více napravití nelze. Škoda nezáleží ani tak příliš zrovna na pouhé blízkosti, vzdálenosti aneb úhlu, v jakém se předmět pozoruje, druhu písma, světla atd., ale bývá začasté způsobeno chybným držením těla, hrbením a schoulením se, skrčování malých těch těl žactva. V následek toho jest pak špatné proudění krve a nedostatečná zásoba téže v oku. Nepravidelný tlak na tepny a žíly, nervy a tkán' zde či onde zaviňuje skrovnější dodávku krevní do oka a toto velice jemné ústrojí trpí nejen ve své funkci, ale i ve svém vývinu. Mimo to měli bychom si zapamatovati, že stálé sezení za stolem, a kdyby bylo i v posici co nejsprávnější, poškozují hodně rostoucí a vyvíjející se ústrojí, hrudník, kosti a šlachy, páteř a končetiny. Potom následují změny v ústrojí krevního oběhu a ústředí nervová i mozek zatíženy bývají. Ostatně jest známo, že dítky, jež posílány byly do školy příliš záhy, nikdy nejeví toho usehpnění mysle v těch kterých předmětech, jako ty, jež přišly později, jsouce více méně a lépe soustavou svou připraveny ku pozorování a přispůsobení i pochopení. Podívejme se na zástup dítek školních, jež neměly příležitost evičiti soustavně a poznáte na nich hned, že pokud držení těla se týče, hodně si vyhovují, na-

hrbují se, nadlehčují, sklání zbytečně a po jedné straně těla, jakoby jim na souměrnosti již scházelo. Na děvčatech jest ještě patrnějším, protože hoši přece jen následující přirozeného pudu, aby si tak či onak hráli, byli činnými a prázdný čas pohybem vyplnili. Pozorujte dorost, studující mládež na kolejších, dívky na pokraji ženskosti. Oko vaše, třeba nebylo odborné, najde záhy mnohé nesrovnalosti v postavě té které, v držení těla, chůzi, nesení hlavy a šíje, jednotlivých údech, občasném pohození nohy, nedošlápnutí, stoj o pravé aneb levé, kdežto oko zkušené — zejména, když šat se odstranil — shledá mnohdy dosti vážné poruchy a nedostatky, jež ušly i pozornosti matčině. A tyto poruchy, tyto nedostatky dají se snadno opravit, často odstraniti vhodným opatřením, evikem těla a náležitou životosprávou. Někdy i nejvážnější zkřivení páteře lze tělocvikem odstraniti a mnohé horší poruše čeliti. A to mluvíme jen o škole, což pak jiná a různá zaměstnání?

Přímé a hrdé držení těla, neskloněná šíj a jaré oko jsou neklamnými známkami fyzické spůsobivosti. Tím myslíme hlavně rovný hřbet, páteř a kříž, ani stranou, ani jinak nakloněné, pokrivené. Hlava vzhůru, šíj pevná a přímý hled! Na každém evičenci vzorném poznáte hned a jde-li zpřímá, drželi tělo své správně, pak i jeho chod je jiný druhých. Svaly hrudníku i bederní jsou pružné a také šlachy kloubů. Pánev jest v postavení svém vodorovná ku kolmé, u středu jen poněkud prohnuté páteře. Přímá postava, takovéto správné držení těla, jsou jen zdraví našemu, síle a náležité činnosti nutné. Jen podívejme se na vlivy vlastní. Pakli páteř jest skoro zúplna kolmou, žebra musí býti v poloze více aneb méně vodorovné, protože se otvírají ve způsobu vějíře a tak k rozedmě hrudníku přičiňují. Postavte se ku zdi zády i snažte se hřbet narovnat i poznáte.

Již náš Tyrš kladl důraz na správné, přímé a souladné držení těla a uspořádání jeho prostných a pořadových nejlépe dokazuje. Vytušil, co stlačováním hrudníku škody povstati může a jak trup, tedy páteř, žebra a kost' hrudní pohybem, jenž záleží ve změně polohy vlastního těla aneb jednotlivých jeho částí, aneb ve změně polohy jiných těl, jinými slovy, v překonávání břemene vlastního těla aneb břemene cizího, utužovati se dá. A jak důležité, povážíme-li, že v hrudníku srdce a plíce naše se nalezají.

Páteř jest sloupec obratlů od spodiny lebky podél hřbetu se táhnoucí; otvory obratlovými, jichž 26 čítáme (7 šíjových, 12 hrudních aneb hřbetních, 5 bederních, kost' křížová a háková čili kostrě) prochází mícha, která až k prvému aneb druhému obratli bedernímu sahá a odtud až na konec páteřnice tenké vlákno míchové vysílá. Obratle jsou spojeny mezi sebou tlustými deskami chrupavkovitými, čímž umožněna jest pohyblivost, pružnost i dostatečná pevnost páteře, tak že jest možno člověku se otáčeti, ohýbati a evičiti. A když bederní záhyb páteře vyrovnáme, napneme a vzpřímíme, aby pánev byla v poloze vodorovné co nejvíce, můžeme mnoho získati. Břišní orgány lépe na místě se udržují, na-

pjetí svalů břišních se zmenšuje a jednotlivá ústrojí ocítají se ve své normální a volnější poloze. Pakli kosti bederní, boční nakloníme v před, poloha pušky kloubové se ovšem změní a kulatý chocholík kosti stehenní rovněž nakloní a v činnosti vlastní se obmezuje. Jestli však držíme tělo zpřímá a správně, bude i chůze naše správná a my zajišťujeme si tak větší hbitost, vytrvalost a pružnost.

VĚDA A UMĚNÍ.

Umění oslňuje — věda povznáší. Umění strhuje davy k hlučným projevům obdivu — věda tiše posunuje lidstvo ku předu na dráze pokroku. Umění přináší slávu, bohatství — věda jen strádání — ústrky — ba často i výsměch. Umělec jest hýčkáň, zahrnován přízní, bohatstvím, zlatem — vědátor spokojiti se musí jen vědomím vykonané práce. A přec umění jest výsledkem přičinění jen poměrně krátké doby — věda vyžaduje často celý život. Leč svět už je takový, že dá se strhnouti jen tím, co vidí — a v obdivu svém nemá času — ani chuti — věnovati trochu pozornosti tiše pracující vědě.

Tělocvik jest uměním a vědou zároveň. A tak jako v obyčejném životě, i zde hlučné, oslňující umění potlačuje stále výstražné hlasy vědy. Umění přináší úspěch, obdiv a slávu a to rozhoduje. Ani my Sokolové nejsme prosti té slabosti obecného lidu, že dáváme se unášeti tím, co přináší nám hlučnou pochvalu, uznání, obdiv, někdy i zlato, a ozve-li se tu a tam varovný hlas, ztrácí se záhy v těch výkřících obdivu, v tom jáсотu, kterým vítá lid svého vítěze, vracejícího se s kusem hedvábí neb zlata — znamenajícím vítězství.

Přední tělocvikáři zabývají se stále jen tělocvičným uměním — vědu úplně pomíjejíce. Dnes vymyslí si obtížnou sestavu a s dychtivostí čekají, je-li lidské tělo k tomu spůsobivé, aby na tom neb onom náradí obtížnou sestavu provedlo. Nadpřirozenému napjetí sil podaří se výkon provésti — a odborníci nemají hned na to nic pilnějšího na práci, nežli vymýšleti nové překážky, nové obtíže, nové nebezpečí. Jsme v tělocvičném umění již znamenitě vyškolení, abychom dovedli vrcholový výkon opět ztížití — abychom vymyslili nový element nebezpečí a opět dychtivě čekáme: bude lidské tělo s to tyto nové překážky překonati? A borec, vida, že čeká ho obdiv, sláva, vydává se v nebezpečí úrazu, zmrzačení — smrti — vydává se v nebezpečí tělesné poruchy, která ze statného borce ve věku pozdějším může učiniti člověka se zdravím otřeseným, nepřirozenou námahou vysíleného — jen bídně životem se vláčejícího. Kdo by tu ale chtěl naslouchati varovným hlasům vědy? Ta věda beztak jen kaziti chce vždy naše naděje na vítězství a s ním spojené uznání — slávu — obdiv — a proto hlasy ty umlčujeme, v posměch přivádíme. Vyzýváme celý národ, aby s námi šel na evičiště, s námi se tužil — a při tom vrholý tělocvičného umění ten národ odstrašujeme, šíříme mezeru, která dělí Sokolstvo od veřejnosti — rozdělujeme národ na malé skupiny

tělocvičných umělců a velké zástupy diváků— a při tom mluvíme o úspěchu idey sokolské.

A mládež? Již od věku nejtělejšího učíme ji tomu, aby věnovala se jen tělocvičnému umění. Ukazujeme jí vzory — hlučné úspěchy umělců — a mládež pak s nepřírozeným napjetím svých skrovných sil žene se divoce za tímže cílem. Věda varuje: to není tělesná výchova, volá na nás — to je hazardní plýtvání silami, kterých se mládeži ve věku pozdějším bude nedostávat — to je mrzačení těl — to je pozvolné kladení zárodků poruchy v důležité orgány — ale marné volání: nám zní v uších jásot nadšených davů, jsme příliš zaslepeni leskem vítězných trofejí — a proto varovných hlasů těch si nevšímáme — ano snažíme se je spíše potlačit — směšnými učiniti — jen aby nám nepřekážely v tom našem šíleném honu za vítězstvím, slávou, zlatem! A to pak nazýváme tělesnou výchovou lidu!

Voláme ženy, aby do našich řad šly, s námi zdraví své otužovaly — a tu jen jako volavky užíváme slov vědy, že rozumnou výchovou tělesnou žena jedinečně stane se spůsobilejší pro svůj obtížný budoucí úkol. Ale jakmile žena v řadách našich se oetne — již ohlížíme se, kde bychom i s jejím tělocvičným uměním mohli triumfovati. Věda opět varuje — ale my jsme hlší — hoj! na závodisti s ženami! — to přivábí davy diváků! — to bude nový triumf! — To bude úspěch! Nečiňte z žen akrobatky! nedávejte jim vysilující cviky na náradí! nehanobte krásnou ideu tělesné výchovy žen před tváří diváků tělocvičným komediantstvím! — tak volá věda — ale hlas její zaniká, nikdo jej neslyší, nechce slyšeti — a “tělocvičné umění” slaví i zde triumf — na úkor opravdové, na základech hygienických založené ženské výchovy tělesné!

A když časem dostaví se chvíle klidného uvažování, tu tážeme se sami sebe: čím to jest, že myšlenka tělesné výchovy jen tak pomalu v širší vrstvy lidu našeho proniká? Čím to jest, že heslo: “Co Čech, to Sokol!”, zůstává a zůstane ještě dlouho nevyplněným přáním? Čím to jest, že matky zdráhají se své dcery do ústavů našich poslati, když tolik a tolik toho čtou a slyší o blahodárných účincích cviků tělesných na budoucí život ženy? Čím to jest, že za tak dlouhou řadu let našeho působení poukázati můžeme jen na tak nepatrné výsledky své práce? Proč jest u nás tak řídkým zjevem, aby tělo své ještě tužila dospělá žena, dospělý muž? Proč inteligenti naši — porovnávají-li naše slova s naší prací — až posud pohlížejí na nás s nedůvěrou?

A jak snadno mohli bychom na tyto otázky nalézt odpovědi.

Věnujme více pozornosti tělocvičné, výchovné vědě a méně tělocvičnému umění — a příčiny k těmto záhy zmizí.

Dočkáme se toho?

S lítostí doznáváme, že sotva — aspoň ne tak záhy. Jsme hlučnými úspěchy tělocvičného umění příliš opojeni, příliš zpti, nežli abychom věnovali trochu sluchu slovům vědy, která svým varováním chce nám jen kazit radost z těch našich povrchných úspěchů — z naší laciné slávy! ě.

NAŠE POSAVADNÍ VYMOŽENOSTI.

První podmínkou pokroku každého jednotlivce jest schopnost přísné, spravedlivé sebekritiky. Kdo v prachu leží před svoji velikostí, kdo s obdivem pohlíží na svoji práci, kdo ve všem konání svém vidí jen vrehol dokonalosti, takový člověk jest špatným sebe-kritikem a přijde doba, kdy s udivením pozná, že to jeho velkášství, ta jeho vyspělost, ta nevyrovnatelná dokonalost, stávaly jenom v jeho smělé obrazotvornosti, že na veškeré konání své pohlížel zvětšovacími skly, že ten, jemuž se v duchu klaněl, jehož obdivoval, jest přec jenom praobyčejným smrtelníkem, nestojícím ani o píd' nad ostatními smrtelníky, ba že stojí spíše o něco níže těch, kdož tiše pracovali, vzdělávali, zdokonalovali se. A co platí o jednotlivci, to platí o spolcích, to platí o našich jednotách sokolských.

Jaký jest účel jednot sokolských — jednot tělocvičných? Povznášeti tělesnou i duševní zdatnost národa. Cílem našim v zemi této jest pečovati o zdravý vývin našeho lidu, aby byl silným tělesně, vychovávali mládež k mravnosti, pěstovali v každém pevnou vůli: chceme z každého našeho cvičence učiniti člověka silného, těla krásného, chceme učiniti z něho člověka železného zdraví, chceme, aby osvojil si ve školách našich zásady, jaké šlechtiti mají každého muže, chceme, aby byl silným nejen tělem, ale i povahou, aby byl charakterem. A tělesnou výchovou, založenou a vedenou na základech vědeckých — výchovou založenou na základech pedagogických i hygienických, lze výsledků těch docílit.

K takové vzorné tělesné výchově jest zapotřebí předně řádná, čistá, všem zdravotním předpisům vyhovující tělocvična. Učitelem v tělocvičně takové musí býti ne obyčejný gymnast, jehož snahou jest vyučovati umělým výkonům na náradí, ale vychovatel, jenž vedle bohatých vědomostí odborných miluje péči jeho svěřenou mládež; neboť kdo k mládeži nelze s láskou, tomu bude obtížnou každá obět', každá práce pro dobro mládeže konaná. On musí býti tak odborně vzdělán, aby věděl, jaké cviky pro útlou mládež voliti, aby působil na prvním místě na všestranný vývin, aby mládež tu tělesně sílila, a ne vysiloval. On vědět musí, jaké cviky a kdy voliti, aby následujícím cvičením nemařil výsledky cvičení předeházejícího. On působiti musí i na duševní stránku dítěte: my víme, že děti obého pohlaví vidí v učiteli tělocviku svůj ideál; nejdříve ovšem po stránce tělesné — později musí naučiti se, pohlížeti k němu co k vzoru svému po stránce duševní — mravní. Ve škole tělocvičné kladeny jsou základy k pevnosti, nezdolnosti (při hrách), vytrvalosti — zde učí se naši svěřenci tomu, že i ve chvíli porážky musí nositi hlavu hrdě vztýčenou, že nemáme hanbiti se za to, byli-li jsme překonáni soupeřem silnějším, obratnějším. Jen z takových ústavů vycházejí budou chovanci vyvinutí po stránce tělesné, duševní i mravní.

A i u dospělých počínati si musí cvičitel s velkou opatrností: přicházejí k nám mladíci všeho stavu, povolání — slabí i silní — dobře vyvinutí i takoví, na nichž jsou patrné známky úmorné, jedno-

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavnímu pořadatelé za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakožto oznámky do listu příjímá ředitel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvidětní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají díle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, a podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

stranné práce tovární. Ti přicházejí k nám zdraví své tužiti, své tělesné chyby napravovati. Zde nutno zkoumati — prohlížeti — tříditi; zde nutno upravovati cviky dle potřeby cvičících — dle toho, čeho cviky těmi docíliti chceme. Tam, kde mladému, zdravím kypícímu mladíku dáme cviky, při nichž on vyčerpá přebytečný fond energie, takže mu pak ani nenapadne, ještě více svými silami plýtvati a hledá raději doma kýžený odpočinek — tam pro slabé, nedostatečně vyvinuté, tělesně zehátralé musí upraveny býti cviky zcela jiné: musíme znenáhla povzbuzovati činnost důležitých orgánů dýchacích, upravovati cviky působící přímo na zmírnění tělesných vad — a možno-li i na jich úplné napravení. Krátkými přednáškami, návody a napomínáním musíme učiti, jak zdraví svého šetřiti, — nebot' neprospěje nikomu zdraví a sílu tužiti v tělocvičně, když tou silou, tím zdravím opět hazardně plýtvá mimo tělocvičnu. Slabým, neduživým musí býti věnována pozornost největší — ti silnější, vyškolení borei již dovedou jen po krátkém návodu starati se sami o sebe.

Mluvili jsme zatím jen o mládeži pohlaví mužského — ale my svoláváme i dívky do ústavů našich. Jak opatrným býti musí cvičitel zde, aby vysilujícími cviky, závodními skoky, nekladl v nitru cvičenek zárodky pozdějším chorobám! Chceme-li působiti ušlecht'ujícími vlivem na ducha chlapce — pak teprve musíme přičiňovati se o to při výchově dívek! Chodí k nám děvčata z různého ovzduší — a zde, v naší škole, jest ten "melting pot", kde ty různé živly slučovány býti mají mistrnou rukou v ušlechtí-

lý celek. Škola tělocvičná docíliti může více nežli škola obyčejná, poněvač do tělocvičné školy chodí děti s láskou a dojmů ve škole takové vstřípené budou vždy trvalejšími! Tělocvičným krásnem působíme též nemálo na jejich duševní vývin — a tak vychováváme národu našemu budoucí silné, zdravé matky, ušlechtilé ženské bytosti — vzorné ženy.

Tak představujeme si my tělesnou výchovu v našich školách sokolských.

A když slyšíme neb čteme, že při pokusu sloučení to neb ono těleso snaží se zajistiti si své vymozženosti "zejména na poli výchovy tělesné" — tu nediv se nikdo, že při slovech těch se pozastavíme a mimoděk tážeme se sama sebe: "Jaké vymozženosti vlastně chce to neb ono těleso si zaručiti?"

Pohlédněte jen do našich tělocvičen, pozorujte bedlivě vedení cvičení, pohlédněte na ty četné naše tělocvičny, které nejsou ničím jiným, nežli obyčejnými tančírny, sledujte výchovu dorostu, naslouchejte často více než drsným výrazům, jakými mnohý cvičitel mládež "ušlecht'uje" — pohled'te, jak slabí, často i chorobní nuceni jsou prováděti stejné cviky se silnými a zdravými — jak není činěno rozdílu mezi cvičením útlých dětí a dospělých, jak není činěno rozdílu mezi cvičením slabých děvčat a silných chlapců — jak veškerá snaha nese se jen k tomu, vychovati několik "tělocvičných umělců" pro závody nebo pro veřejné cvičení — a pak, dovedete-li býti upřímnými, sami pozastaviti se musíte nad tím, co že si to vlastně chceme pro budoucnost zaručovati.

Proto sloučíme-li se, žádné zaručování "posavadních úspěchů (!) na poli výchovy tělesné" tomu neb onomu tělesu, nebot' úspěchy posud, žel, nejsou takové, aby za šetření stály. Ale co celek slibme si, že veškeré své síly, své schopnosti, veškeré prostředky, jimiž co silné těleso vládnouti budeme, obrátíme k tomu, aby tělesná výchova ve všech sdruženích přiblížila se co nejvíce k takové dokonalosti, abychom právem mohli volati, že v ústavech našich vychováváme českou mládež tělesně, duševně i mravně! Až posud k takovému tvrzení jsme oprávněni nebyli.

č.

TUBERKULOZA A TĚLOCVIK.

Píše Dr. Ludvík J. Fisher v Chicagu.

(Dokončení.)

V předcházejících statích došli jsme tedy k poznání, že účelnými cviky svalstva můžeme vykonávati značný vliv na správný vývin hrudníku; chceme-li však, abychom dodělali se výsledku i v těch případech, kde jedná se o individua zatížená, jichž hrudník vykazuje tak často formu hrudníku paralytického, musíme dvě kardinální věci míti stále na zřeteli: předně, že nutno začíti s cviky tělesnými v útlém mládí, kdy ještě elasticnost hrudníku takového dítěte dává nám záruku, že gymnastika skutečně uplatní svůj vliv pokud se týče správné tvorby hrudníku, za druhé nesmíme nikdy zapomínati, že se tu jedná obyčejně o děti slaboučké, a že je tedy nutno býti ve výběru cviků jak náležitě opatrným.

V prvé řadě naučme však takové dítě správně

dýchati. Snad bude se zdáti tento požadavek mnohým zbytečným; kdo má však příležitost vyšetřovati denně orgány dýchací, užasne, jak málo lidí (neříkám jenom dětí) dovede správně dýchati. Hluboký, pravidelný a při tom klidný dech je u nich pojmem neznámým. Vyzvete je, aby dýchali z hluboka, a okamžitě zaujmou posici člověka, jemuž jsme poručili zvednouti břemeno, jež je nad jeho síly, — a uvedouce v činnost všechny pomocné svaly dýchací funí a supí, v tempu, jak to pozorujeme jen při těžkých chorobách traktu dýchacího. To není ovšem správné dýchání; při takovém musíme úplně napodobiti typ klidného dýchání: vdech, výdech, pauza ... atd., při čemž je vdech hluboký, výdech poněkud prodloužený, pauza o něco delší, — ale to vše musí se dít jen za pomoci skutečných svalů dýchacích, nikoli činností svalstva pomocného.

Po této periodě můžeme přejíti ke cvičením prostným, hledíce sesílením svalstva krčního prsou, ramen a hřbetu toho docílit, aby koš hrudní výše se zvedal a stal se pohyblivějším. Cvičení tato, která nikdy nesmí býti jednostrannými, můžeme účelně spojit s pochodováním. Jakmile držení celého těla se zlepší, jakmile dítě počne hlavu nositi vzhůru, jakmile paže s lopatkami vzad se posunou, — ihned budeme pozorovati, že i přední stěna hrudníku volněji v před vystoupí. Pravda, tento stav není ještě trvalým. Definitivní zlepšení nastane tehdy, až svalstvo prsou a ramen tak sesílí, aby svým vlastním fyziologickým napjetím udrželo hrudník v této posici i při klidu zúčastněného svalstva. K tomu ovšem prostná cvičení nebudou dostačovati sama o sobě, i musíme zatížením paží buď lehkými činkami neb železnými tyčemi eviky tyto učiniti působivějšími.

Hodně později můžeme teprve přistoupiti k tělocviku nářad'ovému, nezapomínajíce ovšem zase, že máme před sebou děti slabé, jimž nutno eviky obezřetně upravovati. Ostatně skoro bych se přimlouval, nezačínati s nářadím příliš záhy, — tím spíše, kdyžtě můžeme i bez eviků nářad'ových dojíti cíle, a při tom útlému tělu neškoditi.

Na co však téměř všichni autoři kladou značnou váhu, je kombinování hlubokého dýchání v taktu s posicemi a pohyby, jež vdech a výdech podporují. Sám Schmidt, autorita v tom směru jistě uznávaná, prohlašuje, že dobrý výsledek každého tělocviku tkví v tom, aby evičitel všechna cvičení přispůsobil náležitě vdechu a výdechu, neboť jen tak odpovídají pak cvičení tato poznatkům našim anatomicko fyziologickým. Nejsem ovšem evičitelem, a nemohu ani v rámci tohoto pojednání pouštíti se do podrobností v tom směru. Jen příklad uvedu, aby mi bylo rozuměno. Je tedy správným: záklon a zvednutí paží spojit s vdechem, neboť prvé dva pohyby samy v sobě už rozšiřují hrudník, naproti tomu předklon a paže v před spadati musí v výdechem. Kdybychom poslední výkon spojili se vdechem, dopouštěli bychom se značné chyby, neboť by to úplně odporovalo známostem našim fyziologickým, — a přec — co člověk neuvidí v našich tělocvičnách, není-li evičitel pozorným, a nevytkne-li v čas tyto chyby s náležitým vysvětlením.

Vedle všech těchto eviků nutno uvést i hry tělocvičné, jež svým vlivem na dýchání a oběh krevní zaujmají mezi ostatními eviky místo nikoli podřadné. Jsou vítanější, mohou-li se prováděti ve volné přírodě na vzduchu čerstvém, je však žádoueno, aby při nich evičitel slabším účastníkům uložil kratší přestávky k oddechu.

Těmito cvičeními, jsou-li systematicky prováděna, přirozeně musíme dosíci zmohutnění oněch různých skupin dýchacího svalstva, a prostřednictvím jeho uplatňovati blahodárny vliv na správný vývoj hrudníku, a to i těch forem, o nichž víme, že k infekci tuberkulosní inklinují. Neboť poslední práce fyziologů německých ukázaly nad jiné jasně, že pod vlivem správných a mohutných pohybů koše hrudního v útlém mládí už prováděných prvé žebro se zdatelně prodlužuje, a tím ona obávaná úzkost hořného otvoru hrudního, o jejíž následcích minule jsme už psali, nejen se umenšuje ale dokonce i zcela odstraňuje. Vedoucí myšlénkou musí nám ale býti: začít v útlém už mládí; neboť jakmile propaseme ona léta, v nichž vlastní vývoj dítěte se odehrává, pak už málo uplatňovati mohou vliv svůj cvičení tělesná, ač i pak ještě stále prováděná a racionelní gymnastika dýchací může zameziti přibývající tvrdnutí chrupavky žeberní, a aspoň v tom směru na dýchadla účinkovati, že se sklípky plicní hrotků mohutněji a pravidelněji roztahují, než je tomu při dýchání pravidelném. Že tomu skutečně tak je, dokazují četné zkušenosti, jichž jsme získali v poslední době pomocí paprsků roentgenových. Často pozorujeme totiž na některých roentgenogramech hrudníku v rozsahu hrotků plicních ohraničené stíny, kterých na později vzatých obrazech postrádáme, kdyžtě dotyčná osoba delší dobu prováděla vydatné eviky dýchací. Ony stíny nejsou nic jiného, než skleslé, vzduchu postrádající sklípky plicní, místa to, kde nejčastěji a nejsnadněji infekce tuberkulosní se zahnízd'uje. Tělocvikem ony sklípky se roztáhly, staly se vzdušnými, vymýtili jsme tedy místa, jež jsou úrodnou půdou činnosti bacila tuberkulosního. Nestačí to na důkaz o ohromném významu systematického, všestranného tělocviku? Dnes není tuším už lékaře, jenž by pochyboval o dalekosáhlém významu tělesných cvičení ve profylaxi onemocnění tuberkulosního. Nezapírám, setkáme se s četnými ještě, bohužel, případy, (jak ani jinak při zhoubném tomto onemocnění býti nemůže), kdy ani tím nejrationelnějším tělocvikem nezlepšíme los ubohých těch trpitelů. Ale jedno je jisto: dnes, kdy nemáme ještě úplně spolehlivých specifických prostředků protituberkulosních, je věcí svědomí všech vychovatelů, rodičů a lékařů, chopiti se všeho, o čem víme, že může infekci tuberkulosní zabrániti neb aspoň znesnadniti. V cílevědomém tělocviku máme takový prostředek, — prostředek nad jiné uznaný. Je tedy povinností nás všech, ruku v ruce pracovati, neunavně poučovati, pobádati, vysvětlovati, neboť to, co zde zachraňujeme, je — bytost lidská. Pak nebude tělocvik jen věcí záliby, ale stane se opravdovým požehnáním člověka . . .

ČESKOSLOVANSKÉMU SOKOLSTVU!

V roce 1912 dosáhne Sokolstvo svého 50letí. Doba ta bude oslavena sletem zajisté ještě skvělejším, než byl V. slet všesokolský. Než Sokolstvo u vědomí důležitosti svého úkolu v dnešním složitém životě společenském chce uzavřít pět století svého věku vedle sletu i dílem kulturně vědeckým, "Sokolskou výstavou".

Výstavou, která by vrhla správný pohled do jeho dějin, organisace, hospodářství, tělesné i duševní výchovy, i na jeho vliv na život národní, český i slovanský. Důkladným, pečlivým a přehledným uspořádáním výstavy chceme docílit především, abychom poznali sami sebe, v nejnvtirnějším záchvěvu našeho sokolského života, v jeho ryzí pravdě ze sebe-poznání chceme pak vyvoditi správnou volbu prostředků k dosažení konečného našeho cíle. Chceme se potěšiti z odkryté síly, ale i zamysliti se nad objevenými vadami. Chceme býti dále poznání veřejností a ukázati na pronikavost i rozvětvenost naší práce v lidu a poukázati na vědeckou cenu nashromážděného materiálu.

Chceme touto výstavou dáti základ k všesokolskému muzeu a archivu, současně pak přípravných prací použití pro všeslovanskou výstavu. Chceme ještě zachytiti, prve než opustí nás mužové, již stáli u kolébky Sokolstva, dech doby prvního vývoje sokolského.

Podají-li se nám výstava dle našich představ, bude to dílo krásné, nejvš poučné, osvěžující pro každého Sokola a vyplyne z ní Sokolstvu trvalý prospěch. Svoji pravdivostí bude výstava mocnou zbraní v našich zápasech s netečností, zlomyslností a nevědomostí.

Bratři! Přistupte tedy vážně ke spolutvoření tohoto kulturního díla sokolského, dávejte do pořádku archivy, pátrejte po starých památkách, sbírejte důležitá data ze starší i nové doby, vyplňujte ochotně a svědomitě dotazníky Vám zasláné a sledujte pilně v sokolských časopisech pokyny v té příčině vydávané. Konejte to ve znamení hesla: "Poznejme se — buď'mež poznání — položme základy k vědeckému řešení sokolské myšlenky!"

Předsednictvo České Obce Sokolské.

O d b o r v ý s t a v n í .

* * *

Program sokolské výstavy.

I. Kdo je Sokolstvo.

1. Jeho dějiny: a) interieur Tyrše a Faegnera, b) jiné památky na první doby Sokolstva a jeho přední muže (rukopisy a pod.), c) vývoj kroje a úboru, d) vývoj nářadí, e) jak jsme rostli (vzrůst Sokolstva), f) slety, šačky a výstavy;

2. jeho organisace: a) správní (jednoty, župy, obce, svaz i velikost naší organisace v poměru k jiným evropským), b) technická (okrsky, organisace cvičitelů, kursy cvičitelské), c) odbory sokolské (pěvecké, hudební, dramatické a j.), d) Sokolstvo českoslovanské (Češi v Evropě, Americe, Slováci);

3. jeho hospodářství: a) tělocvičny (fotografie, plány, rozpočet a plány vzorné tělocvičny pro jednoty velké a malé, zdravotnictví v tělocvičnách — větrání, čištění, tělocvičny ve zněmčeném území), b) jmění jednot, jeho vzrůst, jednoty se vzorným hospodářstvím, c) sletová cvičiště, d) úrazový základ, e) snahy o zřízení "Domu českého Sokolstva", muzea, archivů.

II. Úkoly Sokolstva a jak je plní.

1. Tělesná výchova: a) naše tělesná výchova mužů, žen, dorostu a žactva (soustava Tyršova, po případě i jiné, znázorněna vzornými družstvy — obrazy, kinematograf, stroboskop), výlety, hry; pomůcky: vzorné nářadí, vzorná tělocvična, cvičební rozvrhy, b) účinky tělocviku na tvary těla (krása), fotografie boreů, porovnání s antikou, c) lékařství a zdravotnictví (působení tělocviku na tělo — anatomie, fysiologie), fotografie těl cvičence a necvičence, znetvořena

těla jednostrannou prací, chemický rozbor lidského těla, první pomoc, vzorná lékárna, d) statistika cvičenců — kolik procent cvičí z členstva, kolik procent ze všeho obyvatelstva dle mužů a žen odděleně; dosažené výsledky závodů, rekordy v běhu, skoku atd., výkonnost mužstva;

2. duševní výchova: a) jak šíříme své názory (časopisy naše, denní listy, sborníky, pamětní spisy, letáky, brožury), b) péče o vzdělání všeobecné: přednášky (statistika), proslovy, knihovny (vzorná knihovna, statistika), vycházky, výletní listy, c) výchova umělecká: vzory tělesné krásy boreů, umělecká výzdoba tělocvičen, pohlednice (reprodukce), odznaky, d) výchova mravní: duševní síla, příklady velké vůle, kázně, otužilosti ve snášení tělesných bolestí (Vosyka, Erben), obětavosti (Fuegner, Sokol smíchovský na vyhořelé Národní divadlo, sbírky na Ú. M. Š.), sokolské charaktery, odkazy, hnutí proti alkoholu a nikotinu; dorost;

3. národnost a Slovanstvo jak se pěstují v Sokolstvu: a) péče o svěřené jednoty, b) oslavy zasloužilých mužů (Hus) — pamětní desky, pomníky, c) spolupůsobení Čechů při zakládání Sokolstva u ostatních Slovanů, d) styky s cizinou a Slovanstvem (dary, ceny, účast na sletech, zájezdy, počet účastníků, fotografie);

4. demokratičnost: statistika členstva dle stavů v procentech, péče o dorost (procenta! klerikální besídky).

III. Jak zasahá Sokol v národní život.

1. Vliv na život veřejný: k čemu daly jednoty a Sokolstvo vůbec podnět, jak se účastnilo významných politických a osvětových podniků národních;

2. na umění: umělecké výtvořy, vzniklé přímým vlivem tělocvičny na umělce nebo z podnětu sokol. (obrazy, sochy, originály dopisnic, plakátů, plaket atd., skladby hudební sletové, šibřinkové a příležitostné);

3. na průmysl a obchod: výstava potřeb sokolských.

Karel Starý:

ČESKÉ SOKOLSTVO NA RUSI.

(Vyňato z poděbradského časopisu "Nezávislost".)

Z VILNA.—Sokolská činnost českých cvičitelů pronikla do všech slovanských kmenů. V čase posledním jsou to širé lány Rusie, které obracejí na sebe pozornost Sokolstva. A jest to velmi významné pro věc sokolskou a tím i slovanskou — vzroste-li tu sémě sokolské. Č. O. S. proto neskrblí svými cvičiteli, byť to byla ztráta namnoze i velmi citlivá, a pokud vítr příznivý Sokolstvu z niv velké říše slovanské vane, stará se o dostatek pracovníků a průkopníků velké svojí idee na východ. Jsem tedy jedním z oněch 140 sokolských cvičitelů, působících ve středních ruských školách a tělocvičných spolecích, vyslaných sem velkou Obcí Sokolskou. — Z mého krátkého působení malý obrázek. Tělocvik do těchto dob na ruských středních školách je v plenkách. A je-li tělocvik zařazen jako vážný doplněk středoškolské výchovy do rozvrhu, je to výhradně dobrou působností českých učitelů-sokolů. Vilno není z prvních měst a učebních okruhů, které si pozvalo českého učitele tělocviku sokolského. Proto dostalo se mi tu místa na třech ústavech — snad k vůli nejlepšímu přesvědčení "načalstva" z okruhů o působnosti naší soustavy. Tělocvik je předmětem povinným a mohu neskromně říci, že za první rok mé práce se stal dnes žákům příjemným, na který nikdo z celé třídy "nechuraví" a řiditelé zdají se viděti v něm prostředek k ukáznění mládeže, nehledě k užtku tělesné vyspělosti vůbec. A není mládež všude tolik nevázaná, a nekázněná. Proto úspěchy českých učitelů jsou tím cennější, které jim také razí cestu všude, kdekoliv zasáhnou svou činností. Tak na příklad, po úplném znechucení se žákům tělocviku dřívějšího, který vedl důstojník nějaký (povolán byl za učitele tohoto předmětu Němec, znající výborně rusky), absolvovavši 2letní školu

v Berlíně pro vzdělání učitelů tělocviku. Avšak brzy stal se tak neoblíbeným, že donucen byl místa toho se vzdát, a tak patrně okruh celý, který soustředí v sobě města statistická, zůstane rozhodnutí pro náš tělocvik sokolský, o čemž svědčí poslední obsazení místa v Minsku, Grodně i Mogilevě. Než vybočuji — Po zdařilém veřejném cvičení minulého roku žáků I. gymnasia, podobně i říditel II. gymnasia rozhodl se poskytnouti svým žákům všeho, čeho je potřeba ku správnému pěstování tělocviku sokolského. On to byl také, který při večeru dobročinném, ve prospěch nemajetných absolventů gymnasia, poprvé okrášlil pořad večera číslem sokolským. A je to značná odvaha zde připustiti 16 hochů s obnaženými pažemi v lačném českém cvičebním oděvu do společnosti vybrané a bálové. Sál "aktový", velice krásně vyzdobený, byl v pravém slova smyslu nabit — o to má zásluhu i zájem, vyvolaný číslem sokolským. V polovici pořadu slovy: "Nuž, at' příleťnou Sokolové," říditel 16 bijícím srdcím hochů vybraných, že nastává první jich sokolský křest. Hoši dobře se zhostili úkolu. Společnost, parfmem proseyená, uvítala hochy tiše, snad stísněně při pohledu na obnažené paže jak vůdce, tak gymnastů. Klidný povel, rázné zastavení se cvičenců a následující hbitý a přesný rozstup obrazcový nedovedl však zadržeti hlučný potlesk po většině překvapené společnosti. A při českých zvucích Pospíšilových "prostrných k V. sletu" hoši hbitě a lehce přeocvičují oddělení prostrných eviků, které vždy vzrůstajícím "hurrá" a potleskem byly odměňovány. Srdce hochů bije — oko hoří — potlesk po sraze a sestupu konce brátí nechce. Chtěje učiniti konec nehybnému postoji, a tím snad i rozjáření publika, velmí z plných plic ke skupině, která mžikem jsouc postavena, přivedla však sál ještě více do ohlušujícího nadšeného "hurrá". A bouřilo to "hurrá", když hoši již na chodbě "Karl-Josifoviče" "kačali". Ač věděl jsem o jich zvyku "pokačání", přece neubráníl jsem se "mým Sokolům", jak hoši jsou zvaní říditelem i druhými "prepodavateli" a ocitl se na silných plecích i rukou svých svěřenců. Tot' obrázek z působnosti českých učitelů tělocviku na Rusi a ač snad není to zrovna vzato z vážnější práce v tělocvičně samé, přece jistě má i tento svou cenu, připomeneme-li si, že večery tyto dějí se před nejvybranější společností města dvěstětisícového s "načalstvem" nejen okruhu učebního, ale i města a okruhu vůbec. Doufám, že brzy budu moji pochubit se dalšími úspěchy a zprávou o "Sokole", kterého bych rád přivedl s sebou k VI. olympiádě české a první slovanské do královské Prahy v roce 1912. Tomu zdar!

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Poslanec Lorenz ze Springfieldu, O., podal 16. led. domu zástupců předlohu o povinném vyučování tělocviku na školách veřejných, státních a normálních, ale nepochodil, předloha již ve školním výboru byla zamítnuta. Jak vidět, pro utužení budoucna amerického národa ve státu Ohio není ještě porozumění. V Ohio jest dosti Turnérů a jiných jednot tělocvičných, silnějších naší organizace sokolské, ale na žádoucí podporu této předlohy se asi zapomnělo.

— Jest věru zajímavé sledovati anglický tisk a posudky jeho o Sokolstvu, zejména v Župě Východní, v Baltimore a Župě Střední v Chicagu i v Cedar Rapids, také v Župě Severo-Východní v Clevelandu i Detroit listy anglické mají občas zvěsti z kruhů sokolských naší N. J. S. pak zvláště a v Župě Západní v Omaze rovněž tak. A vidíte děje se přičiněním několika dobrých činovníků, tak jako v New Yorku. A tam, kde občas Sokolstvo před tváří ciziny vystupuje, vždy dostává se mnohé mravní výsledky.

— Dalmatinský Sokol, který až dosud byl cvičil v místnosti české školy, na Soulard a 11. ul. v St. Louisu, Mo., pře-

stěhoval se k našim do Sokolny T. J. S. Jednota ta má as dvacet členů.

— T. J. S. v Little Ferry, N. J., postihla veliká ztráta, Sokolovna její byla minule zničena požárem. Jak oheň povstal známo není, jen tolik se ví, že vyšel ze zadní části budovy. Táž byla v rozměru 25x40, dřevěná a pro malou jednotu zatím postačitelna. Škoda páčí se na \$3,000, kdežto budova byla pojištěna pouze as na \$1,200, takže ztráta pro T. J. S. jest tu velice citelná. V Sokolně nalézal se i majetek různých spolků, jako Č. S. P. S., Č. S. P. D. S. a České Svobodomyšlné Školky. Naši na spolkovém majetku ztratili rovněž a ztráta ta páčí se as na \$50.00.

— V New Yorku založen byl Spolek Česko-Amerických žurnalistů, jehož účelem bude na předním místě povznesení česko-americké žurnalistiky, tak aby se stal platným činitelem i v životě našem vůbec. Vítáme tuto organizaci a těšíme se jako mnozí jiní písmáci po této nové vlasti naší roztroušení, že dojde na přihlášky i z jiných měst, jako Chicaga, Clevelandu atd. Víme sice, že podobný pokus stal se již několikráte a kolikráte se stal skutkem tolikráte i zaniklo, však to nikterak nemělo by nás odstrašiti, abychom organizovali i stav novinářský. Jet' věru již třeba, jako mnohé v tom našem "písemnictví" zaslouží náležitěho povšimnutí a hlavně nápravy.

— Jednoty sokolské v Clevelandu, O., vyslaly minule zástupce své na radnici, aby tam vymohli dovolení k odbývání veřejného na stadiu v Brookside parku a sice na den 4. července. Říditel veřejných prací obě. Lee jest ochoten zříditi vše co bude třeba na místě a to hned jakmile žádost podána bude písemně. Naši až dosud si zaevidovali občas a o veřejném v parku Rockefellerově, tentokrát bylo by na straně západní, ale na místě vhodnějším a rozsáhlejším.

— V Shiner, Texas, oclili se naši v nové místnosti, kde pilně cvičí as 12 členů a připravují se na závody státu Texas. Zajímavé jest dále, že když minule odbýval V. Ř. Č. S. P. S. v Granger schůzi vzpomnělo se i Matiee Ústřední v Čechách a hned v zápětí i do sokolské pokladny místní jednoty přidáno několik dolarů. Tak na Jihu, což aby si Velkofády tohoto velikého sdružení podpůrného a svobodomyšlného i v jiných státech vzpomněly tak někdy i na věci sokolské? Podporou našich tělocvičných škol mnoho dobra by se vykonalo a řadám Č. S. P. S. by v koncích se jen vyplatilo, protože jedná se u nás o silnou výchovu a utužení příštích členů spolků podpůrných, českých hlavně. Takovými upozorněním pádným, tedy hmotným, ty šiky sokolské musely by uznati, že za nynějších výhod u českých jednot podpůrných skytaných, neschází i na oběti pro věc naší nejlepší, naši školu, čili instituci, kterou žel až dosud nechala nám česká veřejnost milostivě výhradně a jedině na našich bedrách.

— V přípravných pracech na odhalení Havlíčkova pomníku v Douglas parku v Chicagu se čile pokračuje a naše Župa Střední má tu své zástupce a sice jmenováni byli br. Šiman za Plzenský Sokol a br. Jebavý od T. J. S. Čechie. Podle současných zpráv vše již hodně pokročila, pouze řady ženských spolků zastoupeny nejsou a J. Č. D. z úřadovny své zdělila, že jejich organizace netouží po tom dokazovat světu svou národní a politickou vyspělost. Také Sokolstvo slovenské, chorvatské a dalmatinské pozváno bylo do průvodu. Práce rozříděna jak následuje: Výbor tiskový: Dr. Salaba-Vojan, prof. Jar. Zmrhal, Frant. Martínek, Jar. Staněk, Leo. Glaser, F. J. Beneš. Výbor pořadající: Karel Kopecký, Dr. Ant. Mueller, Jan Pecha, Jaroslav Košar, Otto Horáček, Ludvík Jaroš. Výbor hospodářský: T. G. Polívka, Martin Stupka, Václav Jindřich, Jak. Janda, Jindřich Zedník, Josef Františ, paní Loulová a M. Ledvinková. Výbor zvláštní: Karel Vopička, V. Koláček, Jan Šiman, Stan. Halík, J. Rusý. Výbor uvítací a ubytovací: Ant. Doležal, Martin Novák, Josef Spěvák, Boh. Krabec, Frant. Volf, Frant. Průcha,

paní M. Pomazalová, Louise Benešová. Dle zájmu, jenž ku slavnosti Havlíčkově se jeví, všeobecným náhledem jest již, že průvod seřad'ovat se bude na Michigan ave. Mimo našeho uvědomění národního poukázat chceme též na politickou vyspělost v této naší nové vlasti a mimo českých policistů, V. Koláček obral si za úkol, bude-li možno, seřadit veškeré české listonoše a dokážeme-li toho i českou setninu hasičů. Též i naše spolky činí již plány a přípravy k důstojnému průvodu. Mimo Řádu Jan Neruda č. 181 Č. S. P. S., jenž oznámil, že vypraví alegorický vůz, znázorňující zatknutí Karla Havlíčka, též Řeznický Dě. Vzděl. Klub připravuje se již čile a jak soukromně nám zděleno bylo, následovně: Mimo vlastní hudby následovat bude četa řezníků v poděbradkách a s řeznickými sekerami (dle vzoru ve staré vlasti). Dále historický vůz "Oblečení Prahy od Švédů", znázorňující dobu, kdy řezníci spolu se studenty zachránili matičku Prahu před dravým nepřitelem, kolem vozu neb za ním četa jízdních řezníků v poděbradkách. Dále jest myšlenka výboru jeden oddíl v průvodu věnovat našemu dorostu, naší příští generaci. Rozumí se samo sebou, že šiky naší N. J. S. v Chicagu a okolí, ba i z celé Župy Střední budou v této příležitosti hojně zastoupeny. Káže nám tak povinnost vůči památce neohroženého bojovníka za pravdu a lid svůj, mučedníka brixenského. Že budou naši v průvodu hojným počtem účastníci ani dosti málo nepochybujeme, jako v pořadu vlastním síly naše přední a činovníky těch kterých jednot na jisto očekáváme. Sami jsme pro obmezení zábav, slavností a manifestací na počet nejnižší, však v tomto případě jest jináče a proto chutě všichni do díla a rukou v ruce na zdar podniku vlastního.

— Za nedlouho má se ukázat v Župě Východní, Župě Střední, Západní a Jižní, pokud dovedli jsme si my vytvořit ze Žup činnorodé články sokolské. Všude tu podán býti má průkaz práce na evičišti a s tímto průkazem má přijíti se k poznání těch, již mohli by se odvážit ku zkoušce do Chicaga, kde výběr družstva vzorných borců státi se má pro Prahu. Život a práce župní pokračují, ba tu i onde se dokazuje, že povznesli jsme se již hodně nad úzké poměry obyčejného spolkaření. V Župě Střední pracují činovníci o překot, starají se, aby veřejně v den svátku neodvislosti země této bylo co nejlepší ukázkou práce sokolské a závody následující, aby dokázaly, seť jsou borci této Župy nejsilnější. Také o zvláštní vlak Chicágo, Milwaukee & St. Paul dráhy jest postaráno z Chicaga a věc svěřena rukoum povolanchých činitelů bratra starosty a br. Voborského a Šimana v Chicagu. Také bratři Župy Fugner-Tyrš jsou pozváni, aby vedle sletu a závodů účastnili se i společně vyjízdy ku Cedar Rapids, Ia., na tomto vlaku a bratři naši Slováci, Poláci i Chorvaté z okolí Chicaga, Racine, Milwaukee, Manitowoc atd. a hosté vůbec mohli by rovněž této příležitosti ku společné jízdě použít. Vlak bude vypraven co nejlépe. Výhody pak z oznamování a p. splynou do pokladny sletové, tak že prospěje se takovýmto společným zájezdem na zvláštním vlaku zase jen našemu celku. Sletový výbor již roztřídil si práce své, vydá "Věstník slavnostní", pohlednice i pamětní peníze i postará se o to, aby borci společně v Sokolně ubytování se měli co nejlépe a hosté všichni vůbec, zejména Sokolky. Tisk anglický již o sletu a závodech píše a také městští a parkovní úředníci vyšli našim hodně vstříc. Potud v Cedar Rapids a na Jihu se naši také činí, aby v tom Texasu dopadlo co nejlépe. Tam konají se dobrovolné sbírky na sošky jako odměny nejlepším borcům a budí se zájem o slet všeobecný. V Baltimore župní výbor rovněž pracuje, aby závody Župy Východní v Long Island City byly zdařilé, kdežto v Omaze se hoši připravují na zájezd do Dodge, Neb. Práce technické byly vesměs již vydány a nyní jen sestavují se pořady.

— V některých českých osadách založené jednoty sokolské, jsouce vyzvány našimi činovníky župními, aby při-

pojily se k tomu našemu velikému celku N. J. S., neuznaly toho potřebu, vmlouvajíce se jednoduše na výši poplatků do ústředí a za tento poplatek prý nedostaly by ničeho. Tak vida, my jsme si vždy mysleli, že již ten náš orgán, ty naše evičební pomůcky a práce technická, to naše poučení a vzájemné vzdělávání stačí za těch pár centů příspěvků jakž na člena případnou. A to nehleď ani k tomu, že společně evičitelové vysílají se tu a tam ze Žup a jinak práce výchovná prohlubuje vedle oné osvětové, jakž se dá. V Los Angeles, Cal., však byli mnozí jiného náhledu a když pak nová jednotka založena a přidala se k naší N. J. S. psaly se sem a tam do různých listů českých jeremiády, až příliš průsvitné i poznals hned, kdo vlastně boří, jestli ten "národní" Sokol, aneb ten sociální, jenž organizaci toho našeho celku nemůže pochopit. Divně se ted' dějou věci a ti "modří", vedle "černých Orlíků" mají nyní ještě nové přítelinky.

— "Evening Gazette" v Cedar Rapids, Ia., přinesla v únoru v den založení Sokolstva amerického velice sympatický článek o naší práci tělocvičné i vyňatky z dějin T. J. S. St. Louis, Mo., spolu se vzpomínkou na vlastní zakladatele, z nichž dnes již jen Procházka a Erben žijí. A tentýž list v den narození našeho velikého vychovatele Jana Amose Komenského měl opět článek o díle tohoto Čecha. Látku čerpal pisatel z knížky naší, jakž své doby u příležitosti 300 letě památky narození tohoto učitele národů vydaly české svobodomyšlné spolky v Milwaukee, Wis., pod názvem: "In Memory of Komenský", 1592—1892, March 28th." Knížka tato nalezá se v místní knihovně a byla tehdy na všechny veřejné knihovny poslána a jak vidět těší se přízni čtenářstva dle záznamů. Uvádíme jen proto, aby naši tím spíše poznali cenu náležitě informace kruhů amerických a cizích vůbec, informace soustavné a u každé příležitosti, jakž na místech těchto několikrát jsme již uvedli.

— Dojista každého z nás dojala smutná ta zvěst' z Prahy, že dne 24. m. m., že zemřela tam ve vlasti manželka svého obč. Františka Korbela, mecenáška naše paní Anna Korbelová. Táž sice rodem byla Němkou, ale po boku svého manžela učinila pro český lid mnoho dobra a její skvostný čin, kdy navrhla manželí svému, aby obnos jakýkoli sebraný na matiční milion centů a z české Ameriky došlý jednoduše pokryl zrovna tak velikým obnosem na prospěch Ústřední Matice Školské, česká Amerika jistě nikdy nezapomene. Vždyť, kdybychom byli poslali ještě několik set těch amerických dollarů více přes ten milionek, jakž dojista jsme mohli a vlastně měli, byla by ta instituce národní, ta Matička získala ještě více, protože vzácný a dobrý ten mecenáš Korbel byl hotov učiniti vše po přání drahé družky svého života. Táž měla let osmdesáte. Byla rozena v Pruském Slezku právě pod Sněžkou. Stala se 1856 chotí Čecha Korbela a sice v New Yorku a pak žili v Kalifornii, kde jméno Korbelův záhy proniklo ve světě obchodním, jakž známo, kdežto paní tato přilnula k lidu českému i naučila se dosti dobře česky. Před osmi lety starí manželé odstěhovali se na odpočinek do zlaté, slovanské Prahy. Tu paní Korbelová poznavši ten nerovný zápas národa našeho o práva svá ve vlastní zemi, poznala i znamenitou instituci národní, jakou jest bez odporu Ústřední Matice Školská v Praze i věnovala jí všechnu přízeň svou, nezapomínajíc ani podniků jiných. Před třemi lety byli manželé Korbelové ještě návštěvou v Americe a dnes již té dobré a šlechetné paní není více. Naše soustrast platí pozůstalým a vděčná paměť lidu našeho zůstane tu jistě na ženu tu na dlouhá leta.

— Upozorňujeme některé české listy a to přímo a bez jakéhokoli nádechu předsudku a podobně, že jest jen v jejich vlastním zájmu, aby se tak ob čas přesvědčily o hodnotě oznámek, které uveřejňují. Dotyčný odbor vládní některé případy dryácnických oznámek vyšetřil a maje na zřeteli zdraví lidu a jeho bezpečnost oznámil, že bude pronásledovati nejen humbukářské firmy různé, ale také časopi-

sy, jež stávají se podvodu na lidu páchaném spoluvínky. Časopisům takovým bude jednoduše odepřena doprava poštovní a jinak i trestány býti mohou. K tomuto včasnému upozornění přivedla nás ta neblahá skutečnost, že na příklad ještě dnes nalezáme v některých českých listech oznámku vládou stíhaných majitelů všelikých "lékařských ústavů", jež obecenstvo klamou a v oznámkách vyléčení slibují na dištane a p. Bylo by proto jen velice naivním, aby pak až se takovému časopisu něco se strany vlády přihodí vymlouvali jsme se na svobodu tisku, atd. Taková svoboda tisku přestává být svobodou, kde jedná se o ochuzení a podvedení toho nejubožnějšího, nemocného krajana. Tolik mělo by se znáti. Máme po ruce oběžník dotyčného odboru vládního a víme, co se u věci té děje a proto závčas varujeme. Ostatně stačí přidati ještě co na příklad napsal minule "Hlas Lidu": "Jak se naši čtenáři pamatují, byli zatčeni majitel "Collinsova Medical Institutu" a majitel podobného ústavu "léčebného", dr. Thompson. Oba tyto páni zatčeni byli pro to, že rozesílali dryáčeky sestavené brožury, pojednávající o nervových a jiných tajných nemocech a z obětí jim do rukou padnuvších tahali tak dlouho peníze, pokud se dalo, o chorobu pacientovu vůbec se nestarajíce. V obou závodech zabaveno této "literatury" několik vozů, a mimo to i jisté množství léků. Jak bylo vyšetřeno, tento lék byla bezcenná a neškodná tekutina, která se užívala na všechny nemoci, pouze nápis na lahvičkách se měnil dle povahy nemoci. Jeden z těchto výtečnků byl již usvědčen z podvodů, a náležitě potrestán. Jest to Dr. John E. Thompson, majitel litvanského léčebného ústavu v čís. 342 vých. 27. ulice, jehož soudec Martin minule odsoudil na 4 roky do vězení, které si odsedí ve spolkovém vězení v Atlanta. Bylo by záhodno, aby na tyto švindlře, odírající ty nejubožnější z ubohých, — nemocné chudé dělníky — co nejpřísněji se dohlíželo."

— Tušili jsme, že v těch kterých jednotách, zejména menších a nových panují poměry někdy hodně podivné, ba že ta naše věc volná musí namnoze hodně slevit, jestli má se ten Sokol udržet. Ale jako jsme vždy varovali před zakládáním nových jednot, kde není síly evičitelské a nadšeného pracovníka pro zásady naší veliké organizace N. J. S., tak také jsme nemohli pochopiti, proč zde či onde přijímají se za členy našich jednot lidé, kteří skládají čestný slib na prohlášení zásad našich svobodomyšlných s odznakem luteránské jednoty, aneb jednoty katolické na kabátě. Sokol jest jarý pták, upřímný a poctivý bojovník za utužení lidu svého i povznesení jeho, vzdělání a uvolnění. Kdo si myslí, že jest proto náramně veliký chytrák, když vetře se do našeho sdružení jako luterán a pak za sebou natáhne si tam pár pomocníků, aby ty druhé bratry svobodomyšlné a nadšené pracovníky jednoduše buldozoval, zejména dostane-li se k nějakému tomu úřadu, mýlí se šeredně, protože jednoho krásného jitra by se mohlo stát, že by ve výboru župním bratři činovníci se dověděli, zavedli šetření a na jejich stížnost u V. V. takovým nesokolům by se vedlo podle stanov. Považovali jsme za povinnost svou na takové a podobné poměry upozorniti i soudíme, že bez takového členstva rozhodně se jednota naše obejíti musí. Kde se nechápe at' jednoduše jdou ti také bratři k "Orlíkům" a nehrají si na Sokoly a pokrokovce, protože to jméno Sokol má dnes v mnohých kruzích dobrý zvuk.

— Někteří naši lidé jsou prapodivní, pravdy jim říci nesmíš a oni místo knihy sahají po sklenici a po kartách dále, jednou za čas jdou do schůze a práce sokolské se štítí o vše pryč. Když ale jest něco většího, slet, závody a jiné manifestace tu již "budničkově" vyrukují, ba i automobily propůjčují. V celém vzdělaném světě práce sokolská se uznává jako práce výchovná, jen u nás musíme si vydržovati tělocvičné školy sami a své učitele, evičitele. Jenom takový člověk, který již nasekal jmění, znamená u našich lidí něco a s těmi doly, jakoby mu rostl i mozek, třeba byl chlápek

pošetile sobecký, dětinsky naivní, prohaný, úskočný a vypočítavý jako ta masa obecenstva našeho. Mělká sprostota, dráždivé šimrání smyslů, dřevěná hra na vzdělance, planý vtíp to jsou žel základy našeho žití namnoze a ti, kdož se snaží o věci vysoké, mohutné a mocné dojdou jen pomluvy, poslínání a potupy.

— Již několikrát jsme se zmínili na těchto místech o záslužné činnosti bratří našich a odboru Sokolek Sokola Chicago, kteří po celou řadu let spolu s jinými spolky a řády svobodomyšlnými pečovali o českou svobodomyšlnou školu Vojta Náprstek. A v neděli, 2. t. m. položen základ ku samostatné a velké budově školní, na Homan a 26. ul. Br. Dr. Iška byl řečníkem slavnostním a vhodný pořad uspořádán mimo to. Též ochotnický odbor této jednoty hrál několikrát k tomuto krásnému účelu a tak ti naši znovu a znovu dokázali, že jim nejen na české výchově mládeže naší záleží, jejím utužení v tělocvičně, ale také utužení i ve volné mysli. V tomto ohledu jednoty naše veškeré v Chicagu vždy se přičiňovaly a podporu českých škol měly na zřeteli. Jenže školek těch mělo by býti více a jakž minule br. Layer navrhoval měly by se zřizovati ve všech částech města, kde naši jsou, pokud Chicaga se týče, kdežto na venku měli by mít aspoň školky sobotní a nedělní a jistou dobu i o prázdninách. Ve školkách těch by se musela již však po stupni a soustavně vštěpovat i ta naše volnost mysle, ta naše svobodomyšlnost, aby čelilo se účinně živlům zpátečnickým.

— List náš vyjde právě v té době co naši T. J. S. New York půjdou znovu do zápolu výročního Amateur Athletic Unie, tamtéž, jakž odbývá se ve West Side Y. M. C. A. Závody řídí náš br. Klein.

— Ten náš bratr Václav Heisler se činí nejen ve sboru evičitelském, ale i jinde, jako pravý junák. Br. Heisler jest členem T. J. S. New York, jakž známo a pro hrdinné zachránění dvou lidských životů, dne 5. července 1909 na Hen Islandu v Long Island Soundu, byl minule vyznamenán vkusným bronzovým odznakem v zasedací síni rady v City Halle. Odznak je udělen tentokráte 150 hrdinům a sice "U. S. Vol. Life Savings Corps" a mezi těmi je bratr náš. Týž ze skromnosti nikde se nechlubil činem svým až pojednou vzpomenu bylo jej dotyčnou jednotou, již zachránění patrně dali známost o statečném našem Sokolu. Vyjeli si na člunu a překotili. Byli to Keeler z Rye Beach, N. Y. a Richard z Mamaroneck, N. Y. Zápasili již se smrti utonutím, když náš záchrance v čas se dostavil. Zdali čin takový neslouží ku cti hoča našeho a řad našich, neboť odvaha i sebeobětování tu z důstatek se dokumentují a jiným na povzbuzení býti mohou.

— Bratři slovenští připravují se pilně na slet do Prahy i na závody a již sbírky pořádají, aby družstvo jejich bylo nejen co nejlepší, ale také výdatné. Uspořádají mimo to výpravu na Slovensko.

— Nemáme prozatím říci ničeho, pokud se týče oznámení, jakž rozeslala Česká Tisková Kancelář v Chicagu, o zadržovaných Matičních penězích v Omaze, jakž minule jsme byli napsali. Podotýkáme pouze, že dopisy minule uveřejněné podali jsme z příčin na snadě ležících pouze u výtahu. Že nyní slavně od června 1910, po vypršení dvojaté lhůty, v březnu 17. 1911 z Omahy peníze poslány byly jest jen naší zásluhou a stalo se naším přičiněním. Omluva, že byly na bance na úrok neplatí, to mohli jsme dát celý milion k vůli úrokům na bank a do Čech poslat až by se nám uráčilo. Jisto jest, že na matiční milion sebraná částka nedošla v čas, byla zadržena na hodně měsíců po odevzdání daru min. roku v prosinci v Čechách, jako jisto jest, že o tolik ten milion centíků mohl vypadat lépe a mohl být po případě darem Korbelovým zvýšen. Však peníze jsou na místě a nám zadosťučiněním nejlepším, že jako vždy snažili jsme se konati

svou povinnost, co zatím jiní jednoduše spali, aneb vědomě tutlali! Byli jsme minule v Chicagu a ještě někde jinde, vyšetřili si vše a jsme zatím hotovi. Soudíš? K smíchu, těch my se nelekáme, my jsme jak se říká o člověku, jenž svého si jest jist: "Semper paratus".

— Již jednou upozornila Župa Střední, aby se neposílal nikam ten či onen organisator a pracovník, když jede v zájmu svého obchodu, aneb v zájmu nějakého toho nově založeného papíru českého, neslaného a nemastného. Takovému bratru rozmilému se povolí tolik a tolik z pokladny a N. J. S. platí a on zatím pak agituje si pro časopis, místo pro zájmy župní a celé naší jednoty. Či jsme tu snad proto, abychom jako Sokolové pomahali všelijakým lidičkám k "businessu" a vydávání časopisů druhu divného?

— S velikou radostí a zadostiučiněním, že ta práce naše přec jen není tak marnou a věc sokolská pomalu sie, ale za to jistěji v před se běže, oznamujeme, že v Mandan, v Severní Dakotě založena byla jednota sokolská, jež hlásí se k nám a našemu sdružení N. J. S. Jest již zapsáno přes třicet členů a co nejlavnějšího již se cvičí. Starostou jest Ant. Čermák, cvičitelem Bohouš Pešek, pokladníkem Rarel Rychlík, tajemníkem Josef Švihla a náčelníkem Jan Kahovec, výpomocným cvičitelem Jan Toman v New Salem. Po-vázíme-li, že bude jednota prvá v Dakotě musí nás jen těšiti, protože od tohoto prvního průlomu závisí zakládání dalších jednot na prospěch a utužení tamní mládeže a posilu lidu našeho vůbec. Jen dál tak a ku předu!

— Kam až pronikla americká hra "Indoor-base ball", kterou jsme v našem listě nedávno podrobně popsali, svědčí dopis, který minulý měsíc až ze Lwowa (Halič) došel pořadatele technické části, z něhož vyjímáme: "Drahý bratře! Tvůj článek o "base-ballu" přeložil jsem pro náš orgán "Przewodnik Gymnastyczny" — nebot' si přeji, aby též Sokolstvo polské s pěknou tou hrou se obeznámilo. Proto jsme ti vděčni, že jsi tu hru tak podrobně popsal, že se jí tak lehce můžeme nyní naučiti. Sokol zdejší začíná "base-ball" hráti s nastávající vesnou. Czołem! Na zdar!" — Těší nás, že pěkná ta hra nalézá obliby i mezi haličskými bratry Poláky, kam zanesena byla naším listem.

NÁSTUP KU CVIČENÍM PROSTNÝM

a odchod členstva při župním cvičení v Cedar Rapids, Ia., letošního roku.

NÁSTUP.

Cvičení se seřadí v šatnách do šiku, kdež ihned rozdělení, odpočítání do čtyřstupu a taktéž na povel čtyřstupy provedou.

Po seřadění a vyrovnání čtyřstupů nastane pochod za zvuků hudby na cvičiště. Jakmile přední čtyřstup blíž se ku středu, zkrátí krok a zatáčí; první čtyřstup v pr., druhý v l. — kolmý směr. (Postupuje se zkráceným krokem, dokud není dáno znamení na plný krok.)

Obr. 2.) čtyřstupy v pr. kolem, (obr. 3.) střední směr, když ve středu se sejdou (obr. 3.), pokračují dvojestupy zevnitř, kolmý směr, (obr. 4.) čtyř. vzhůru kolem a 8místupem střední směr, (obr. 5.) čtyřstupy zevnitř, kolmý směr a dolů kolem; (obr. 6.) na dolní metě čtyř. do vnitř zatočit tak, aby praporek, nalezájící se na horní metě, mezi 2. a 3. zástupem byl v prostřed onoho čtyřstupu; (obr. 7.) na horní metě dvojestupy zevnitř protiechod; (obr. 8.) na dolní metě zástupy zevnitř protiechod, kdež každý zůstane na označeném místě svém stát. Na znamení všichni upaží v poloze palečkové, a na dané další znamení připažit, připaží s potleskem o hýždě, čímž je rozstup ukončen.

II. Cvičení prostná. Nejdříve počne hráti hudba fanfáru, by každý byl upozorněn na cvičení. Po každém od-dílu provedeném hled' te se cvičenci náležitě zříditi a krýti.

Pohov po ukončení sestavy dovolen nebude, proč, bylo by myslím zbytečné se o tom rozepisovati. Při prostných ne-plácejte na hýždě. Ruce jsou ustavičně v pěst

III. Odchod. Sestup se obdobně provede jako rozstup. Zástupy dovnitř protiechod, z čehož povstanou dvojestupy, pak dvojestupy dovnitř, protiechod do čtyřstupu na hoření metě, čtyřstupy zevnitř kolem a na dolní metě čtyřstupem střední směr a odchod s cvičiště.

(OBR. 2.)

Nástup ku cvičení se švihadly—a odchod odborů Sokolek při župním cvičení v Cedar Rapids, Ia., letošního roku.

Celý nástup sestává z následujících částí:

- nástup na seřadišti,
- pochod na cvičiště,
- rozstup a zřízení,
- odchod z cvičiště.

Provedení.

Nastoupí se v seřadišti do šiku, kdež odpočítání do čtyřstupu a taktéž na povel čtyřstup provedou a vykoná se zkouška rozstupu. Když vše toto vykonáno bude, sestoupí se všechny cvičenky a následuje pochod na cvičiště, kdež na horní metě (obr. 1.) jdou dvojestupy zevnitř kolem, (obr. 2.) dvojestupy kolmý směr a průstup v levo; a dvojestupem dolů kolem, (obr. 3.) čtyřstupem střední směr, (obr. 4.) zástupy zevnitř příčný směr, (obr. 5.) dovnitř zástupy zatočit a když dochází k střední metě—zástupy zevnitř kosý směr, (obr. 6.) dvojestupem kolmý směr a zástupy zevnitř střední směr, (obr. 7.) dvojestupem v pr. kolem a kolmý směr, (obr. 8.) čtyřstupem střed. směr dolů, (obr. 9.) dvojestupy zevnitř protiechod tak, aby praporky na horní metě se nalezájící byly ve středu dvojestupu, načež (obr. 10.) následuje rozstup. Každý první dvojestup hledí, aby byl rovně mezi značky tak, aby úkrokem byla každá na svém místě, druhé jsou pak v prostřed značek neb mezi prvními. Na dané znamení rozstup ze středu průstupem zevnitř, vykonají všechny první ony úkroky, kdežto všechny druhé jdou 8mi kroky okolo svých prvních na svá místa, kdež ihned bez povelu upaží se švihadly. Na dané znamení dají všichni ruce v bok a cvičí. Po ukončení zase obdobným způsobem následuje odchod.

Sraz do dvojestupu, dvojestupy zevnitř kolem, čtyřstupem střední směr a odchod z cvičiště.

Bude snad dnes běžet o několik poznámek a potřebných pokynů stran závodů a cvičení vůbec.

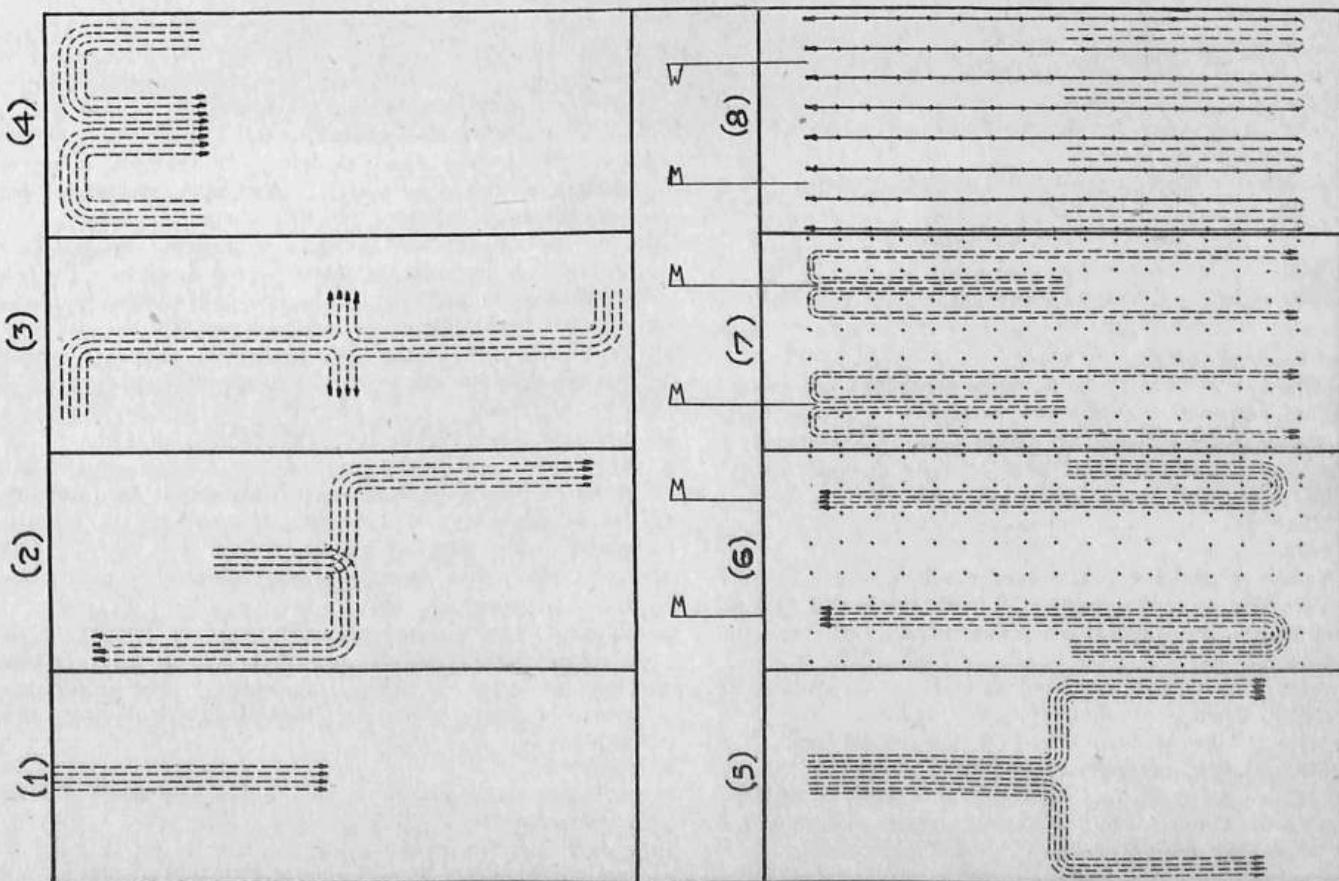
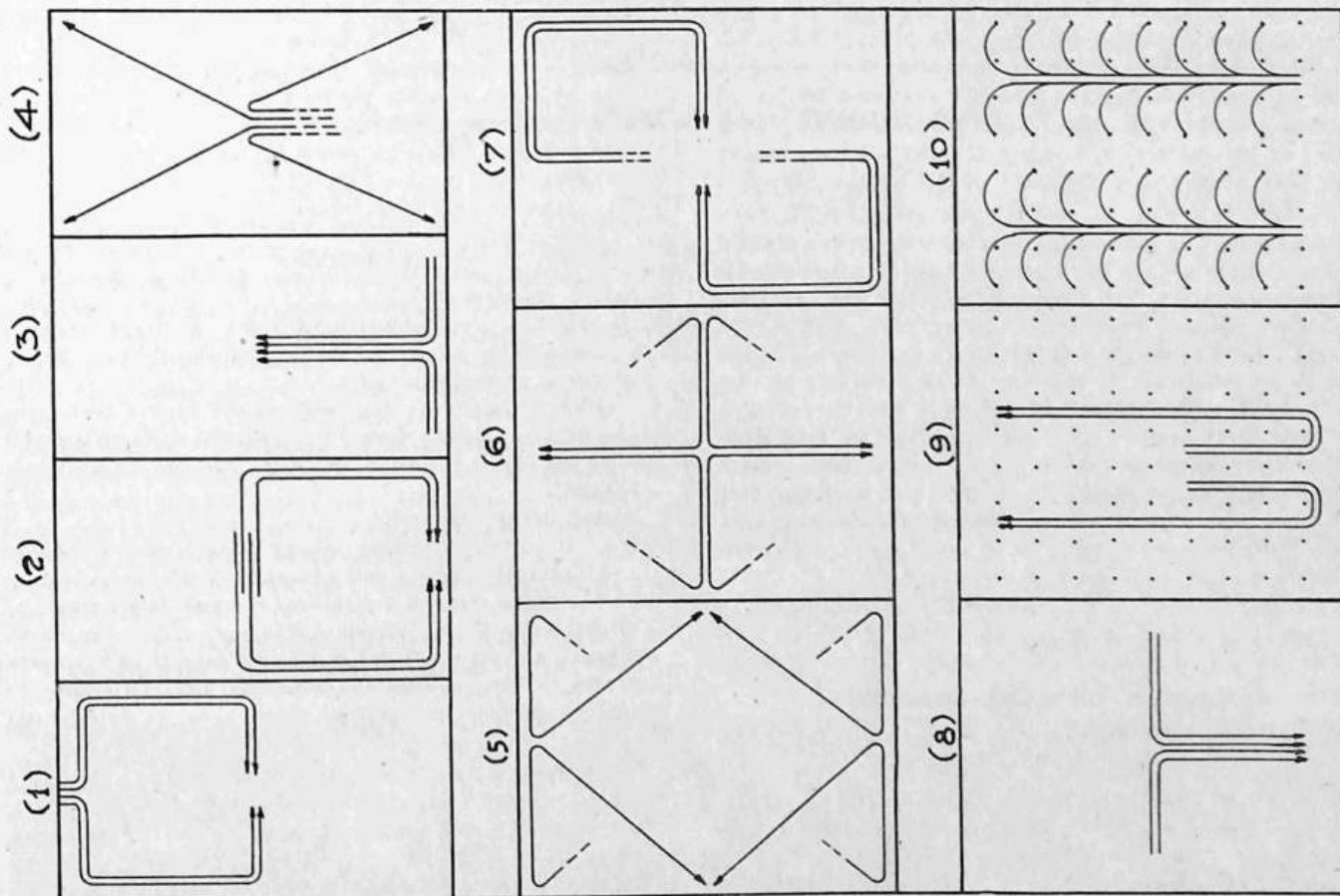
Závodit se bude dle stanov N. J. Sokolské a sice: v zá-vodech povinných: na hrazdě, bradlech, koni na šíř, koni na dél, skok vysoký, skok daleký, skok o tyči, běh o 100 yardech, vrh 16-liberní koulí pravou i levou rukou a cvičení pořadová s prostnými neb s nářadím. (Žádal jsem V. V. N. J. S., by nám dovolili pro 3. třídu vrhání 12-liberní koule, je-li-kož jest 16ka velice těžká; bude-li nám dovoleno, neopomenou ohlásit.)

Závody mimořádné též se budou pořádat, ovšem bude-li dosti přihlášek, a záleží-li nám na udržení dobré pověsti naší Župy, měl a jest to povinností, by se jich každý účastnil, už jen proto, abychom pořádali závody celé, ne kusé.

Závody mimořádné zahrnují v sobě: běhy 220—440 yardů, běh s překážkami 120 yardů a běh výměnný; trojskok, vzpírání břemen, šplh, šerm, bod i sek, pětiboj, plování na rychlost do vzdálenosti 50—100 yardů. Závodní hry. Házená do koše a pálená, Indoor base ball, jakož i různá cvičení společná. Viz stanovy N. J. S. str. 17.

Zvlášt' upozorňuji br. náčelníky a cvičitele, by na-cvičili si každá jednota nějaké zvláštní číslo ve cvičeních společných; taktéž je-li možné i odbory Sokolek.

Bratři náčelníci Střední Župy! Myslím, že je Vám snad všem dobře známo, že mi byl svěřen úkol župního náčelníka vaší Župy, a mám-li tento svěřený mi úkol poctivě zastávat,

plniti své povinnosti, udržeti dobré jméno naší Župy, jest myslím také povinností bří. náčelníků, aby oni jejich povinnosti zachovávali, záleželi-li jim na jméně jejich jednoty. A proto bří. jménem Župy žádám vás o zaslání zpráv z vašich jednot. Již uplynulo $\frac{1}{4}$ roku a dosud jsem obdržel jen od dvou snad jednot zprávu, ačkoliv jest v naší Župě 19 jednot. Žádám i ty bry. náčelníky, kde necvičí, aby též i oni zprávu poslali proč necvičí, bych já mohl podati zprávu náčelníku N. J. S. úplnou.

Neobdržím-li do konce t. m. všechny zprávy za uplynulý $\frac{1}{4}$ roku, v druhém čísle budu nucen ty jednoty jménem žádat, neboli uveřejním jich jména, by věděla o tom celá jednoty, která jistě není a nechce, aby byla u nich vidět taková liknavost. Není to sice hezké, takováto vyhrůžka, ale žádná pomoc — po sokolsku. Je to velice divné a stojí to za přemýšlení, když může některý br. náčelník zprávu podati o své jednotě, proč nemůže druhý, či snad je to zvláštní druh Sokolů? Pamatujte bří, jaká práce je vidět venku, taková je uvnitř a opáčeně. A proto bří., chcete-li pracovat pro čest jednoty, pro čest Župy, pro čest jména sokolského, musí být pořádek vždy — a ve všem. To se docílí, když svěřených nám úkolů plně si všimáme a je vykonáváme.

Na zdar!

Rudolf Stýblo, náč. Ž. Stř.

CVIČENÍ S ČINKAMI SOKOLEK

pro veřejné Župy Východní dne 23. července 1911 v Long Island City, New York, N. Y.

Základní postavení: ruce v bok, stoj spatný.

Ruch střední, při polkové hudbě, dvoučtvrteční.

Každý oddíl ze dvou částí, prvá část cvičí se dvakrát 32 dob, pak část druhá 32 dob, posléze celé cvičení ještě jednou ale opáčeně, celkem 128 dob.

Vzhledem k tomu, že cvičení v druhé části je nestejně pro všechny zástupy, nutno aby cvičenky stále v stejném zástupu cvičení naevičily. Cvičení popsáno pouze pro dva zástupy, prvý a druhý, (prvý pravý a druhý levý), možno jej však prováděti ve 4, 6 neb 8 zástupech, dle toho, mnoho-li cvičenek se cvičení účastní. Zástup 3. cvičí totéž co zástup 1. a zástup 4. totéž co zástup 2.

Činky pouze jednoliberní, dřevěné. Poloha vesměs hřbetní, kde není zvláště udáno.

Časomíra: v části první — 1, 16; v části druhé — 1, 8 a 1, 16.

ODDÍL I.—Část prvá.

1. Upažit — stoj únožný v pravo;
2. skrčit vzpažmo dovnitř (páže tvoří oblouk nad hlavou) — stoj zánožný v pravo dovnitř — trup otočit v pravo o 90 stupňů;
3. celý obrat v pravo (jsme obráčení čelem vzad od původního postavení) — do stoje úkročněho v pravo, úhyb v pravo do výpadu v pravo stranou — v pravo obloukem dovnitř, skrčit vzpažmo dovnitř (ruka v lokti ohnutá dělá polooblouk nad hlavou, pol. mal.) levá v bok — úklon v levo;
4. výdrž.
5. Úpažmo, v pravo v bok, v levo skrčit vzpažmo dovnitř (levá páže ohnuta v lokti dělá polooblouk nad hlavou, pol. mal.) — stoj skřížný v pravo v zad — úklon na pr.
6. výdrž;
7. upažit — celý obrat v pravo, na špičkách do stoje spatného — vzpřím;
8. výdrž;
9. Páže vydrží v upažení — stoj úkročný v pravo;
10. výdrž v upažení — stoj skřížný v levo vzad — podřep;
11. skrčit úpažmo pol. mal. (činky nad raměny) celý obrat v pravo do stoje úkročněho v levo;
12. páže výdrž — stoj skřížný v pravo vzad — podřep;

13. upažit — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo — únik v levo vzad;
14. skrčit úpažmo (pol. mal.) — $\frac{1}{2}$ obrat v levo — úhyb v levo do výpadu v levo stranou;
15. upažit — přeskokem do stoje únožného v levo (pravá jako by levou odrazila přejde tam, kde levá dříve stála a levá současně unoží);
16. ruce v bok — přisunem pravé k levé stoj spatný (jsme obráčení čelem vzad od původního postavení);
- 17—32. opakujem celé ještě jednou.

Část druhá.

Zástup prvý (pravý):

- 1, 2. Upažit — dvojdobý měnný krok v pravo stranou s přednožením v levo (ku konci druhého taktu noha levá mírně přednoží dovnitř);
- 3, 4. výdrž v upažení — dvojdobý měnný krok v levo stranou s $\frac{1}{2}$ obratem v levo (ku konci čtvrtého taktu učiníme $\frac{1}{2}$ obrat v levo a pr. noha zůstane ve stoji zánožním).

Zástup druhý (levý):

- 1, 2, 3, 4. Upažit — čtyřdobý měnný krok v pravo stranou s $\frac{1}{2}$ obratem v pravo (při prvním taktu vykonají $\frac{1}{4}$ obrat v pravo stranou, takže kroky sunné dělají poněkud příčně na zad, při čtvrtém taktu dělají další $\frac{1}{4}$ obrat v pravo a tvoří tak jeden řad čelem zevnitř se zástupem prvním, který je obráčen čelem dovnitř. Cvičenky ze zástupu druhého nalézají se jeden krok za cvičenkami zástupu prvního).

Oba zástupy:

- 5, 6, 7, 8. Pravé ruce v bok, levé spojí skrčmo — a zatáčkou v levo dvojdobým měnným krokem v pr. a l. změni svá místa.
1. Upažit — stoj přednožný v pravo — záklon;
- 2, 3, 4. výdrž;
5. vzpažit — stoj zánožný v pravo — předklon (páže a trup ve vodorovné přímce);
- 6, 7, 8. výdrž;
9. upažit — stoj přednožný v pravo — záklon;
- 10, 11, 12. výdrž;
13. ruce v bok — upažením vzpřím — celý obrat v pravo — přisunem pravé k levé stoj spatný;
- 14, 15, 16. výdrž ve stoji spatném.
- 1, 2, 3, 4. Pravé ruce spojí skrčmo a dvojdobým měnným krokem na pravo zatočením změni opět svá místa, při poslední době vykonají všechny obrat ku předu;
- 5, 6, 7, 8. zástup prvý dělá totéž co v prvých 4 dobách druhé části, ale bez obratu; zástup druhý totéž co v prvých 4 dobách, ale na levo, při prvním taktu dělá $\frac{1}{4}$ obrat v pravo, sunné kroky v levo stranou příčně ku předu na původní své místo, při posledním taktu $\frac{1}{4}$ obrat v levo.—Všechny ruce v bok, stoj spatný.

ODDÍL II.—Část prvá.

1. Upažit — stoj úkročný v pravo;
2. skrčit předpažmo dovnitř — stoj zánožný v levo dovnitř — podřep;
3. upažit — stoj úkročný v levo;
4. skrčit předpažmo dovnitř — stoj zánožný v pravo dovnitř — podřep;
5. oblouky dovnitř, v pravo skrčit vzpažmo dovnitř (páže je mírně ohnuta v lokti) poloha malíková, v levo složit v zad (na pás) pol. pale. — $\frac{1}{2}$ obrat v levo — stoj zákročný v pravo — záklon (hled sleduje činku v pravé ruce);
6. výdrž;
7. upažením do odpažení — celý obrat v pravo — únik v pravo vzad;
8. výdrž;
9. skrčit předpažmo dovnitř — stoj úkročný v pravo;

Práce v tělocvičně.

Cvičení s "Bar-Bells" pro ženské odbory.

Podává J. Č.

"Milý br. Č.! Bud' tak laskav a podej nám příležitostně ukázkou cvičení s tak zvanými "bar-bells". Cvičí se jimi jako tyčemi, anebo provádějí se jimi nějaká cvičení jiná?" — Vyhovuje žádosti této, podávám zde tři ukázky cvičení s tímto oblíbeným a velice vydatným náradím, dle kterých důmyslný cvičitel dovede si jiná cvičení sestavovati — a dle vzoru úlohy třetí může si upravit i pěkné cvičení i pro veřejné.

Tak zvané "bar-bells" jsou obyčejné dřevěné tyče, však delší (obyčejná délka 5 stop) a jsou na koncích zatíženy koulemi jako 1-liberní dřevěné činky. Proto také cvičení tímto náradím jest mnohem vydatnější nežli cvičení tyčemi obyčejnými. Nejen že jsou těžší, ale délka jejich přispouští provádění cvičení, jaké bychom obyčejnou krátkou tyčí prováděti nebyli s to.

Pro začátečnický, vlastně začátečnické, nebot' jest to náradí, kterým ponejvíce dívky cvičí, volíme cvičení, jako ty-

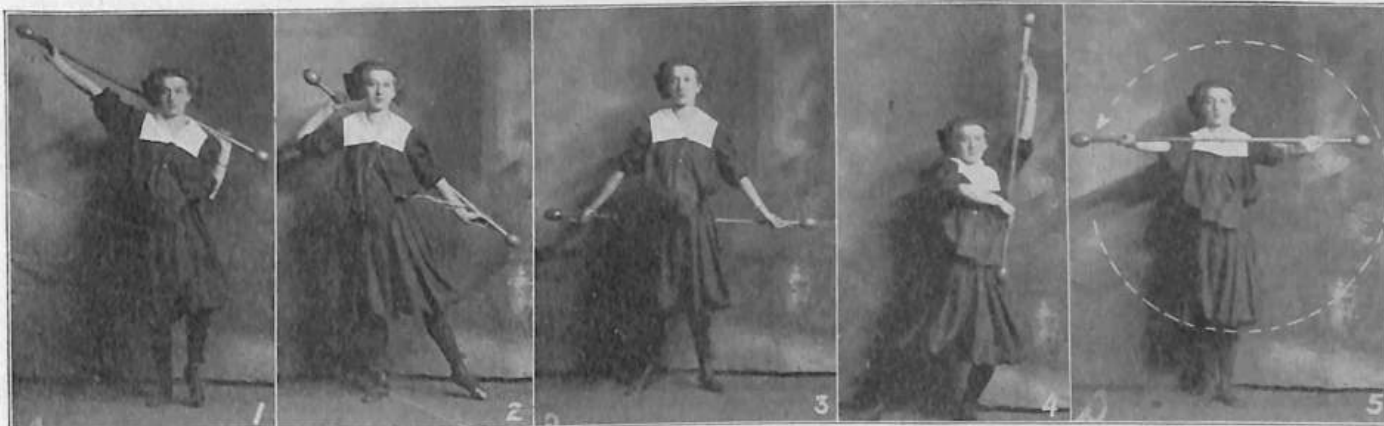
4. Skrčit pravou paží a pokrčit pr. nohu 4!
 5. Pravou vzhůru trčít 5!
 6. Tyč rovně na prsa a podřep 6!
 7. Tyč rovně nad hlavou a vztyk 7!
 8. Základní postavení 8!
- (Opakovat několikrát, dle síly a vytrvalosti cvičenek.)

B.

1. Tyč rovně na prsa a stoj předkročný v levo 1—2, předklon paže v před (dolů) trčít 3—4, vzpřím a tyč na prsa 5—6, základní postavení 7—8. Totéž, stoj předkroč. v pravo. (Opakovat několikrát.)

C.

1. Tyč rovně nad hlavou, 1!
2. Pravou paží skrčit upažmo, levou upažit dolů, (tyč v levo dolů za l. ramenem), stoj únožný v levo 2! (Obr. 2.)

čemi obyčejnými. Později cvičíme tak zvané "vtáčení" a "vytáčení", cvičení ve dvojicích, trojicích i čtveřicích. Ve dvojicích (vedle sebe) bud' dvě cvičenky drží tyče před tělem v poloze čelné, t. j. pravá cvičenka drží pravý konec své tyče pravou rukou a pravý konec tyče levé cvičenky levou rukou; levá opět opáčně; neb cvičí za sebou, tyče v poloze bočné, že první cvičenka drží přední dva konce tyče, zadní drží druhé dva konce. (Některé ukázky naléztí lze v knize "Tělocvik".)

Na shora uvedenou žádost podávám troje cvičení zvláštního druhu, a sice: první vzorek cvičení takového, které možným činí délka tyčí, druhé cvičení s přechmaty, vytáčením a jednoduchým kroužením, a třetí vtáčením a kroužením. —

Cvičení I.

(Základní postavení: Tyč rovně před tělem, stoj spatný. Hudební doprovod: polka. Cvičení paží a nohou ruch rychlý na každou dobu, čili jeden polkový takt, jeden pohyb. Cvičení trupu ruch volný, jeden pohyb ve dvou taktech, čili v dobách 1—2. Časomíra 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.)

A.

1. Tyč rovně nad hlavu 1!
2. Skrčit levou paží přípažmo, a levou nohu pokrčit v kolenně, že jen špička dotýká se lehee země 2! (Obr. 1.)
3. Levou vzhůru trčít 3!

3. Tyč rovně nad hlavou a stoj spatný 3!
4. Skrčit v levo, upažit dolů v pravo a stoj únožný v pravo 4!
5. Tyč rovně nad hlavou a stoj spatný 5!
6. Obě paže upažit dolů, tyč rovně za tělem, stoj roznožný poskokem 6! (Obr. 3.)
7. Tyč nad hlavou a poskokem stoj spatný 7!
8. Základní postavení 8!

D.

1. Tyč rovně za hlavu, stoj zákročný v levo 1—2, záklon a tyč rovně nad hlavou 3—4! (Paže v rovné přímce s trupem) vzpřím a tyč za hlavou 5—6, základní postavení 7—8. Totéž stoj zákročný v pravo.

E.

1. Tyč rovně nad hlavou a stoj rozkročný poskokem 1!
2. Tyč k levému boku kolmě v levo vzhůru, odhyb v levo 2! (Obr. 4.)
3. Tyč rovně nad hlavou, l. koleno napnout 3!
4. Tyč k pr. boku kolmě v pr. vzhůru, odhyb v pravo 4!
5. Tyč rovně nad hlavou, napnout pr. nohu 5!
6. Tyč kolmě před prsa v levo vzhůru, výpon 6! (Stoj roznožný.)
7. Tyč rovně nad hlavou, stoj rozkročný 7!
8. Základní postavení 8! (Stoj spatný poskokem.) (Opakovat, ale začítí v pravo.)

F.

1. Tyč k levému boku kolmě v levo vzhůru, stoj úkročně v levo 1—2! úklon v pravo 3—4! vzpřím 5—6! základní postavení 7—8. Totéž opáčně.

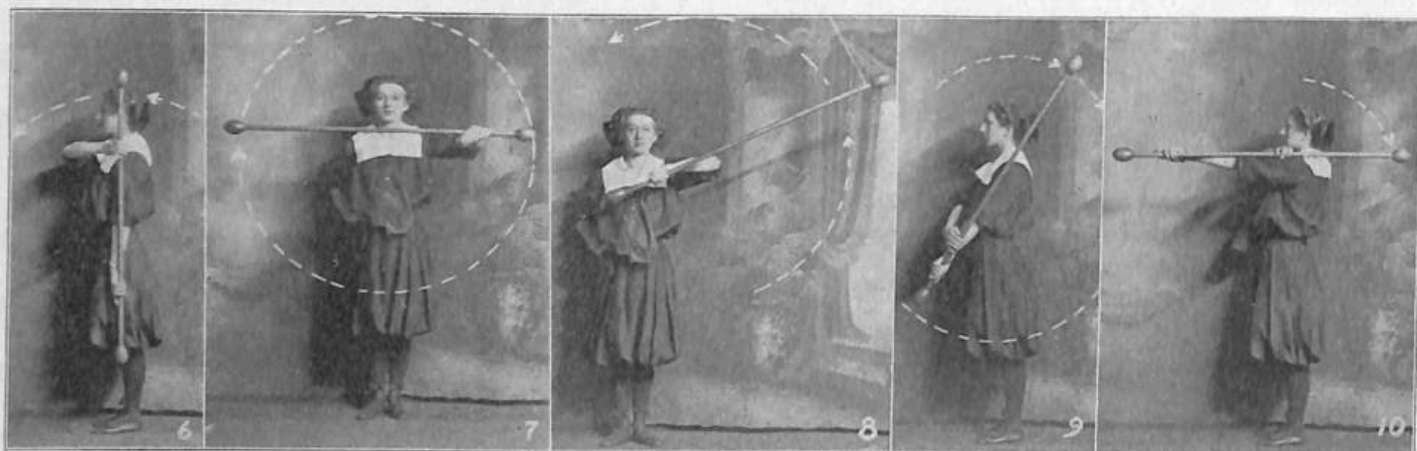
2. Vzpažit zvolna, (tyč nad hlavou), celý pohyb čtyři doby, mírný záklon hlavy (zraky sledují tyč); zvolna tyč dolů opět ve čtyřech dobách. Opakovat několikrát s vdechem (při vzpažení) a výdechem (při připazování).

Cvičení II.

(Základní postavení jako při cvičení I. Hudební doprovod valčík, počítáme jedna — dvě — atd. a sice tak, že jedna doba značí jeden valčíkový takt, jako při kůželích.)

A.

1. Tyč rovně před prsa a zároveň při předpažení levá ruka rychle změni hmat t. j. z nadechmatu do podchmatu, 1!
2. Švih dolů pravým koncem tyče, 2!
(Při tomto pohybu pravá ruka dodá pohybu tyče větší rychlosti mírným sražením tyče dolů, načež hned obrátí se do polohy dlanní.)
3. Pravý konec tyče, po vykonání celého kruhu, vpadne do pravé ruky na 3. dobu, levá ruka octne se tak v obráceném podchmatu, jako po vtočení tyče, 3! (Obr. 5.)

4. Levá vytočí, takže obě ruce drží tyč před tělem podchmatem, 4!
5. Vyhodit tyč mírně ve vodorovné poloze do výše a souruč přechmat do nadechmatu, 5!
6. Paže skrčit, tyč rovně naprsu, 6!
7. Paže tržit v před, tyč rovně před tělem, 7!
8. Zákl. post., 8!
Opakovat několikrát v levo a pravo střídavě.

B.

1. Tři volné kroky v před, (jeden krok v jednom valčíkovém taktu) a na 4. dobu stoj spatný: 1, 2, 3, 4. Výpon 5, stoj spatný 6, podřep 7 a vztyk 8!
2. Tyč rovně na prsa, 1, hluboký předklon, 2, vzpřím, tyč na prsa, 3, zákl. post., 4. Tyč rovně na prsa, 5, otočit trup na levo, tyč rovně před tělem, 6, trup zpět otočit a tyč na prsa 7, zákl. post. 8.
3. Tři kroky na zad, stoj spatný na 4. dobu, 1, 2, 3, 4. Výpon, stoj, podřep a vztyk 5, 6, 7, 8.
4. Tyč rovně za hlavou 1, záklon a tyč rovně nad hlavou 2, paže v rovné přímce s trupem), vzpřím a tyč za hlavou 3, základní postavení 4, tyč rovně na prsa 5, otočit trup v pravo, tyč rovně před prsa 6, otočit trup zpět a tyč na prsa 7, základní postavení 8.

C.

1. Tyč kolmě dolů k levému rameni, levá ruka rychle změni hmat — t. j. z nad- do podchmatu!

2. Švihem dolů, pravý konec tyče vykoná celý bočný kruh napřed, 2! (Pravá ruka i zde dodá tyči mírným mrštěním ku předu hbitějšího pohybu.)
3. Pravá uchopí tyč po vykonaném kruhu podchmatem u levého ramene, 3! (Obr. 6. pohled se strany. Levá po vykonaném kruhu octne se v obr. podchmatu.)
4. Levá vytočí a tyč rovně před tělem, obě ruce drží tyč podchmatem, 4!
5. Vyhodit tyč a souruč změnit chmat — do nadechmatu, 5!
6. Tyč kolmě před prsa v levo vzhůru 6!
7. Tyč rovně před prsa (paže skřížené), pravá před levou, 7!
8. Zákl. post., 8. Totéž opáčně.
(Opakovat střídavě v pr. a v levo.)

D.

1. Dva sunné kroky v levo stranou, 1, 2, 3, 4. Výpon, stoj spatný, podřep a vztyk 5, 6, 7, 8.
2. Tyč kolmě vzhůru k pravému rameni, 1, úklon v levo, 2, vzpřím 3, zákl. post. 4. Tyč před prsa rovně, pravá paže přes levou, 5! otočit trup v pravo, tyč kolmo před tělem, v levo vzhůru, 6! otočit trup zpět a tyč převrátit před tělem, pravou přes levou, 7! zákl. post., 8!
3. a 4. Totéž—opáčně.
(Ruce sunout až na konce tyče a zakončit zvolným zve-

dáním tyče nad hlavou a vdechem, volným připazováním a výdechem. Opakovat několikrát.

(Úlohu tuto možno též provést tak, že krajní zástupy krouží tyčemi, střední cvičí z místa cvičení trupu, načež si cvičení vyměňují. Tímto způsobem lze upravit i úlohu III.)

Cvičení III.

(Zákl. post. Tyč rovně v předu podchmatem. Vtáčení, švihy, kroužení a vytáčení. Hudební doprovod valčík — jedna doba jeden valčíkový takt.)

A.

1. Tyč rovně před prsa, levá vtočí do obráceného podchmatu, 1! (Jako na obr. 5.)
2. Pravý konec tyče kruh nahoru (zevnitř) při čemž položíme pr. ruku v bok 2! (Obr. 7.)
(Pozn. Při cvičení 2. šinem pravou ruku rychle ku středu tyče a mírným vymrštěním tyče do výše dodáme touž rukou tyči rychlejšího pohybu. Levá paže skrčena, ruka ve výši ramene. Pravý konec tyče opíše úplný kruh takže octne se po vykonaném eviku tyč opět ve výši pr. ramene, v poloze rovně; levá ruka tím z obráceného podchmatu přejde do podchmatu.)
3. Na 3., 4. a 5. dobu opácným směrem, tedy dolů, krouží levá ruka tyčí tak, že pravý konec tyče vykoná tři kruhy, 3, 4, 5! (Obr. 8.)
4. Předpažit v pravo, pol. dlanní a pr. konec tyče po vy-

konaném třetím kruhu vpadne do pravé ruky, takže se octne v poloze jako v době 1. — 6!

5. Levá vytočí, tyč rovně před tělem, poděchat, 7!
6. Zákl. post., 8!

(Opakovat několikrát dle síly cvičenek; po skončeném cvičení přechmat souřuč do nadchmatu.)

B.

1. 1. Tři úkroky v levo, s dvěma celými obraty (vířením) v levo; stoj spatný na 4. dobu, přisunem pr. nohy k levé. 1, 2, 3, 4.

(Na 1. dobu stoj úkročný v levo, a tyč kolmě k levému boku v levo dolů. Na 2. dobu celý obrat o levé noze v levo, do stoje úkroč. v pravo. Jsme k původ. směru obrácení zády. Na 3. dobu celý obrat o pr. noze v levo do stoje úkroč. v levo. Obličejem k původ. směru. Na 4. dobu stoj spatný přisunem pr. nohy a tyč dolů rovně před tělem.)

2. Stoj únožný v levo, podřep v pravo, 1; vztyk, stoj spatný, 2; stoj únož. v pr. a podřep v levo, 3; vztyk a stoj spatný 4.
3. a 4. Opakovat cvičení 1. a 2. opáčně.

C.

1. Tyč zvolna zvednout rovně nad hlavu, 1, 2, 3, 4. Celý pohyb do vzpažení, 4 doby. Volný předklon, paže při předklonu v přímé poloze s trupem, hlava mezi pažema 5, 6, 7, 8. Vzpřím 1, 2, 3, 4, a tyč zvolna dolů rovně, 5, 6, 7, Dohromady 16 dob. Opakovat několikrát.

(Pozn. Cvičení toto konáme zvolna, každý pohyb na 4 doby. Paže co nejvíce napjaty. Provedem několikrát. Při návratu do zákl. post. změnit chmat do poděchmatu.)

D.

Opakovat cvičení A. v pravo.

E.

Opakovat cvičení B. počínaje v pravo.

F.

Opakovat cvičení C, ale na místě předklonu záklon; při záklonu paže v rovné přímce s trupem. (Zakončit opět změnou chmatu.)

G.

1. Levou vtočit do obráceného poděchmatu a tyč kolmo k l. boku, v levo dolů, 1! (Obr. 6.)
2. Vreční (pravý) konec tyče bočný kruh napřed (dolů), 2! (Pozn. Při tomto cvičení pravou ruku, která držela tyč u levého ramene, šineme dolů k levé ruce, aby udržovala tyč při kroužení v bočné poloze. Při kroužení pr. ruka stále přehmatuje.)
3. Tři kruhy bočné na zad, 3, 4, 5. (obr. 9., pohled se strany). (Pravá těsně při levé ruce napomáhá udržovati tyč v bočné poloze.)
4. Tyč na levé rameno, rovně v levo v před 6! (Levá ruka drží tyč obráceným poděchmatem a pravá poděchmatem na levém rameni. (obr. 10., pohled se strany.)
5. Tyč rovně před prsa, levá vytočí, 7!
6. Zákl. post. 8! (přechmat do nadchmatu.)

H.

1. Opakovat v levo úkroky s celými obraty, 1, 2, 3, 4. Stoj únožný v levo, podřep v pravo, 5! poskokem stoj únožný v pravo a podřep v levo 6! stoj únožný v levo poskokem a podřep v pravo, 7! stoj spatný, 8!
2. Totéž opáčně, dohromady 16 dob.

I.

3. Tyč k levému boku v levo kolmě vzhůru, (zvolna) 1, 2, 3, 4; úklon v pravo, 5, 6, 7, 8. Vzpřím 1, 2, 3, 4. Tyč rovně dolů, 5, 6, 7, 8. (Každý pohyb v čtyřech dobách opáčně.)

J.

Opakovat cvičení G, H, I, ale opáčně.

Zakončit volným zvedáním tyče rovně nad hlavu a cvičením dýchání.

Cvičitel'ský běh.

O TĚLOCVIČNĚ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Cheeme-li cvičiti prostná tak, aby v jistých dobách nám podávala určitý obrazec, jest nutno, abychom způsobem, úloze pokud možno odpovídajícím, přešli v polohu nebo postoj stanovený. Tak nám povstanou — jak bylo už dříve řečeno — prostná obrazcová.

Při cvičení prostných skupinových jest nutno počínati si podobným způsobem a doporučuje se i zde zachovávat postup methodický nebo soustavný.

Oba poslední druhy cvičíme také ve spojení — totiž tak, že v určitém obrazei přecházejí cvičenci ve stanovených dobách v dané seskupení. Jako všude, tak i zde je nutno pamatovati na hlavní požadavek prostných: na dojem krásna a vydatnost.

2. Tělocvičné různosti.

Různosti možno nazvat jedním z nejbohatších cvičebních odvětví. Mnoho jejích prvků sice spadá do oddělení prostných — avšak vhodným uspořádáním lze je označit za různosti. Jsou mezi nimi také četné polohy a pohyby těla, přenesené s nářadí na pevnou zemi (metry, výdrže), jež hlavně pro svůj veselejší ráz a rozmanitost bývají pěstovány s velkou oblibou.

Různosti možno cvičit jednotlivě, ve dvojici, trojici neb i s celým družstvem — avšak pro větší nesnadnost neprovádějí se z pravidla společně; jen tehdy, jsou-li lehčího rázu, vyjímají se ve větším množství líp než ve dvou nebo ve třech.

Sloučíme-li dvě neb více různých cvičení, vznikají sestavy. Správně a ladně provedená jedna sestava lahodí oku a získá na ceně víc, než mnoho sestav procvičených leda byle a náležitě nepochopených. Nutno tudíž hleděti spíše na ladný pohyb, pěkný obraz skupin, živost, hybnost — čehož se docíljuje hlavně opakováním daného cviku. Různosti dělíme na cvičení: I. bez nářadí, II. s nářadím.

Různosti bez nářadí:

I. Cvičení prostná, skupinová: a) paže, b) nohy (též poskoky, kroky, běh); II. Cvičení trupu; III. Zvedání a nosení druha (družky); IV. Různé podpory, postoje, polohy, mety; V. Odpory; VI. Úpoly; VII. Výdrže.

Různosti s nářadím:

I. Míče malé; II. Různosti s kruhem; III. Různosti s tyčemi; IV. Různosti s činkami; V. Různosti s šerpami, pentlemi, atd.

I. Cvičení prostná, skupinová. Tato stat' zvolena hlavně z ohledu na žactvo, kde nutno propracovati jak pohyby paží, trupu, tak nohou všech postojů, aby společná cvičení mohla se provozovati na nějakém podkladu, kterýmž jest nejlepší předchozí příprava. Máme-li pak získati pozornost žactva pro tento předběžný nácvik, musíme voliti cviky tak, aby se nevzdalovaly příliš od žertovného rázu různosti.

Co do útvaru můžeme různosti cvičit: v řadu — v zástupu, v šiku, v dvoj- až čtyřstupu, v kruhu, v kruzích soustředných, v kříži, ve hvězdě, ve čtverci, v útvaru paprskovitém a j.

Postavení: Všichni čelem ve stejnou stranu, střídavě líš i sudí čelem a zády v tutéž stranu neb k sobě.

Rozstup: volný — střední — těsný — mezerný.

Cvičíme současně neb střídavě (líš — sudí neb první — druhí — třetí atd.) tutéž sestavu aneb různé sest. součas. neb střídavě.

Cvičení možno: dle povelu — zpěvu — při hudbě.

Praktické příklady:

I. cvičení: Základní postavení: stoj spatný, připažit, ruce rozevřené.

1. předpažit,
2. upažit,
3. vzpažit zevnitř (opakuje se v počtu libovolném),
4. základní postavení připažením.

Cvičenci (v rozstupu volném) stojí:

1. v zástupu,
2. v řadu,
3. v 2-, 3-stupu, atd.,
4. v několika řadách,
5. v kruhu čelem dovnitř,
6. v kruhu čelem zevnitř,
7. v 2—3 kruzích soustředných, čelem dovnitř,
8. ve hvězdě v libovolném počtu cvič. čelem dovnitř,
- 9.—7., čelem zevnitř,

10.—7., střídavě: jeden kruh dovnitř čelem; druhý zevnitř, atd. Cvičence odpočítáme na sudé a liché. Sudé (liché) pak obracíme čelem vzad, takže cvičí liší (sudí) čelem ku předu, do středu obráceným, sudí opět zády ku předu; do středu — nebo sudí a liší čelem proti sobě. Tím obdržíme nových útvarů 10.

Změníme-li pak rozstup volný v střední, mezerný, získáme dalších útvarů 20.

Malou změnou, při které liší cvičenci začínají cvičit ku povelu 1 a sudí ku povelu 2, dostaneme další skupiny.

Nové obohačení vznikne přidáním dvou kroků, které se vykonají na dobu 1 a 2, kdežto na dobu 3 děláme stoj spatný (přisunem levé nohy) a celý obrat neb $\frac{1}{2}$ obrat dle potřeby a možnosti. Tím docílíme opět nových 80 útvarů.

Při použití kroků usnadníme cvičení, provádíme-li je na 4 doby (4. doba připažit, stoj spatný).

Tímto způsobem kombinujeme sestavy jiné — jako:

- II. 1. stoj přednožný,
2. poklek v pravo na zad,
3. výpad v pravo v před, atd.

Spojíme-li cvičení I. se cvičením II., obdržíme novou řadu útvarů, ve kterých sudí a liší si vyměňují úlohu, takže jednou cvičí sestavu I. liší, sudí II. — a pak opáčně.

Nejvhodnějším pro tato cvičení jest postavení v kruhu. Jest pro cvičící zábavným, neboť se mohou vzájemně při výkonech pozorovati — a následkem této okolnosti se cvičení lépe daří. Prováděti pak lze v něm sestavy nejjednodušší — dvoudobé. Na př. dřep, únik, podpor ležmo v předu, stranou, jednonož zánožmo atd.

Spojením rukou, použitím průpletů docílíme nových zajímavých obměn; ku př.:

Kruh. Sudí — liší. Rozstup skoro těsný. Sudí spojí ruce se sudými za tělem, liší s lichými před tělem.

1. Liší únik v pravo vzad, Sudí stoj výkročný v předpažit šikmo zevnitř vo, předpažit; vzhůru;
2. poklek v pr., vzpažit zevnitř; celý obrat na levo, vzpažit dovnitř;
3. předklon, předpažit zevnitř; celý obrat zpět do stoji zánož. v levo, mírný předklon, vzpažit zevn.;
4. vztyk do stoji zákroč. v pravo, mírný záklon, upažit; poklek v levo, záklon, vzpažit zevnitř;
5. zákl. postavení přisunem pravé nohy. základní postavení přisunem pravé nohy.

Po celou dobu cvičení se cvičenci pevně drží a cvičí prvých pět dob, jak výše udáno, druhých pět opáčně — t. j. liší si zamění úlohu se sudými.

2. Kruh, čelem dovnitř — liší a sudí. Rozstup střední. Ruce obyčejným způsobem spojit.

1. Liší výpad v pravo v před, předklon;	Sudí poklek v levo vzad;
2. základní postavení přisunem pravé nohy.	základní postavení přisunem levé nohy.

Totéž možno cvičit čelem z kruhu.

3. Při následujícím cvičení zůstává základní postavení totéž, jen rozstup jest těsný:

1. Liší: Vzpažit;	Sudí: Vzpažit;
2. celý obr. na levo ve výpad v pr. vzad, předpažit dovnitř;	výpad v pr. vzad, předpažit dovnitř;

3. stoj spatný přisunem pr. nohy s celým obr. v pr. stoj spatný přisunem pravé nohy.

4. Dva kruhy soustředné. Ve vnitřním kruhu, obráceném zevnitř, jsou liší a ve vnějším čelem dovnitř sudí. Rozstup mezerný. Kruhy od sebe na předpažení.

1. Liší ruce na ramena sudých — sudí ruce na ramena lichých,

2. liší únik v levo vzad — sudí stoj předkročný v levo,

3.—2. opáčně,

4. stoj spatný přisunem levé nohy,

5., 6., 7. totéž v pravo.

Nepatrnými změnami při uvedených sestavách dostaneme obrazy téměř úplně nové, čímž stoupá cena tohoto cvičebního druhu, poskytující vedoucím široké pole kombinační a cvičencům bohatství ladných obrazů při námaze nepatrné.

Dotatkem k tomuto ještě zmínku o cvičení paží a nohou, již jsme zařadili rovněž k tomuto oddílu; jsou částečně od předešlých odchylna, avšak pro své svěží pohyby vítána.

a) pohyby paží.

1. ruce sepnouti mezi lopatky (malíky k tělu);
- 2.—1. záklon, předklon, úklon, kroužení trupem;
- 3.—1. i 2. se všemi postoji nožnými, kročnými, úpolnickými, atd.;
4. paže skrčit zapažmo — svíratí lokte k sobě v zadu, případně až by se dotkly: a) s dopomocí, b) bez dopomoci;
- 5.—4. Ruce v bok.

b) pohyby nohou.

1. Stoj jednonož, druhá noha ohnutá přípatmo, uchopit rukama holeň ohnuté nohy nad kotníkem: a) v předu, b) v zadu;
2. průvlek skrčmo jednonož přes sepnuté ruce: a) na před, b) na zad;
3. průvlek skrčmo jednonož přes tyč;
4. výskok přípatmo — zapažit a průhyb kříže;
5. výskok přípatmo — potlesk za tělem rukama na chodidla;
6. Výskok s 1 obratem;
7. odrazem jedné nohy 2/1, 3/1, 4/1 obrat na patě;
8. dvojný obrat poskokem opakově z místa (v kruhu) se střídavým odrazem nohou;
9. ze stoji skřížného spouštěti se zvolna do sedu bez pomoci rukou;
10. ze sedu skřížmo vztyk bez pomoci rukou;
11. z kleku (obounož) bez ohýbání chodidel výskok do stoji vzpřímeného bez pomoci rukou;
12. z kleku obounož výskok s 1/1 obr. v l. do podp. ležmo za rukama;
13. z kleku obounož výskok do sedu, podporu ležmo v zadu (přednožmo) s 1/2, 1/1 až 2/1 obr. do podp. stojmo;
14. Kroky; dělíme je na: krok obyčejný — zkrácený — mírný — rychlý — ve výponu — krok přisunný, stejnostranný na před — na zad — stranou — krok přisunný, přeměnný na před — na zad — stranou — krok šikřížný na před — na zad — stranou — krok kolébavý — komihavý — čapí.

10. upažit — stoj skřížný v levo v před;
11. kruhem zevnitř, v pravo zapažit, v levo předpažit vzhůru — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo — do stoje výkročného v levo zanožit v pravo;
12. výdrž;
13. skrčit úpažmo, pol. malíková — stoj výkročný v pravo;
14. upažit — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo — stoj únožný v levo — podřep;
15. vzpažit — přeskokem a $\frac{1}{2}$ obratem v levo do úniku v pr. vzad (trup a paže v jedné přímce, při přeskoku jako by levá noha odrazila pravou, spočine, kde pravá dřív stála, která přejde do unožení, současně vykonáme $\frac{1}{2}$ obrat v levo a přejdem do úniku v pr. vzad);
16. upažením, ruce v bok — a přísunem pravé k levé stoj spatný (jsme obráčení čelem vzad od původního postavení).
To celé opakovat ještě jednou.

Část druhá.

Zástup první:

- 1, 2, 3, 4. Přednožmo, zanožmo dvojdobý měnný krok v levo v před, příčně na levo;
5. skrčit úpažmo — stoj únožný v pravo — podřep;
6. upažit — přeskokem a $\frac{1}{2}$ obratem v pravo do zanožení v levo;
7. skrčit úpažmo — $\frac{1}{2}$ obratem v levo a přeskokem do stoje únožného v pravo — podřep (přeskoky tytéž jak dříve popsáno);
8. upažením ruce v bok — přísunem pr. k l. stoj spatný.
Zástup druhý:
Cvičí totéž, však opáčně, při měnných krocích příčně v před, zpříčí oba zástupy pouze tolik, by při provedení prvých 4 taktů zůstal ještě jeden krok mezery mezi oběma zástupy.
Zástup první:
1. $\frac{1}{2}$ obrat v levo — vzpažit předpažmo — únik v pr. vzad (hluboký únik);
2, 3, 4. výdrž;
5. $\frac{1}{2}$ obrat v pr. — upažit — úklon v pravo — úhyb v pr. (pravá činka dotýká se země, levá je kolmě);
6, 7, 8. výdrž;
9. vzpřím — $\frac{1}{2}$ obrat v levo do zanožení v pravo, výpon v levo — v pr. předpažit v před vzhůru, v levo zapažit;
10, 11, 12. výdrž;
13. ruce v bok — $\frac{1}{2}$ obrat v levo — přinožením nohy levé stoj spatný;
14, 15, 16. výdrž ve stoji spatném.
Zástup druhý: Cvičí totéž, však opáčně.
Oba zástupy:
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. Cvičí totéž cvičení jako prvých 8 dob v části druhé, a přijdou tak opět na svá místa, při poslední době (8.) učiní celý obrat ku předu v původní postavení.

ODDÍL III.—Část první.

1. Upažit — stoj výkročný v pravo v před;
2. skrčit úpažmo, pol. malíková (činky nad rameny) — stoj skřížný v levo vzad — podřep;
3. kruhem čelným na pravo, v pr. v bok, v levo do vzpažení zevnitř — stoj úkročný v pravo, současně úhyb v pravo do výpadu v pravo stranou — mírný úklon na pravo (hled sleduje činku v levé ruce);
4. výdrž;
5. $\frac{1}{2}$ obrat v pravo do stoje výkročného v pravo, zanožit v levo — vzpřím — v pravo předpažit vzhůru, v levo zapažit (hled sleduje činku v pravé ruce);
6. výdrž;

7. skrčit vzpažmo dovnitř (paže tvoří oblouk nad hlavou) — stoj skřížný v levo vzad — podřep;
8. výdrž;
9. upažit — stoj úkročný v levo;
10. skrčit úpažmo (činky nad rameny) pol. malíková — celý obrat v levo do stoje úkročného v pravo (na levé špičce);
11. upažit — $\frac{1}{2}$ obrat v levo (na pr. špičce) — únik v levo vzad;
12. výdrž;
- 13, 14. dvojdobý měnný krok v levo v před (paže výdrží v upažení);
15. skrčit vzpažmo dovnitř (paže tvoří oblouk nad hlavou) — stoj skřížný v pravo v zad — podřep;
16. ruce v bok úpažmo — přísunem pr. k l. stoj spatný.
Na dalších 16 taktů provedem celé ještě jednou.

Část druhá.

Oba zástupy:

1. Činky v bok (celých 8 taktů) — stoj úkročný v pravo;
2. stoj skřížný v levo v před;
- 3, 4. dvojdobý měnný krok v pravo stranou;
5. stoj skřížný v levo v před;
6. celý obrat na špičkách v pravo;
7. stoj skřížný v pravo vzad — podřep;
8. vztyk — přísunem pr. k l. stoj spatný.

Zástup první:

1. Upažit — $\frac{1}{2}$ obrat v levo — únik v levo vzad;
- 2, 3, 4. výdrž;
5. oblouky zevnitř, v pr. odpažit, v levo vzpažit zevnitř — $\frac{1}{2}$ obrat v levo — úhyb v levo do výpadu v levo stranou (hled sleduje činku v levé ruce);
- 6, 7, 8. výdrž;
9. upažit — stoj skřížný v levo v zad — úklon v levo;
- 10, 11, 12. výdrž;
13. činky v bok — celý obrat v levo na špičkách do stoje spatného;
- 14, 15, 16. výdrž ve stoji spatném.

Zástup druhý:

V tytéž doby cvičí totéž, ale opáčně.

Oba zástupy:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. cvičí opět prvých 8 dob z části druhé a přijdou tak opět do původního postavení na svá místa.

Poznámka k oddílu prvnímu části druhé: když provádíme část druhou opáčně, zástup první cvičí to co dříve zástup druhý, ale opáčně. Začíná čtyřdobý měnný krok v levo stranou s $\frac{1}{2}$ obratem v levo a přejde do jednoho řadu v zástupu druhém. Zástup druhý cvičí totéž co dříve zástup první, ale též opáčně, začíná dvojdobý krok v levo stranou s přednožením v pravo dovnitř a dvojdobý měnný krok v pravo stranou s $\frac{1}{2}$ obratem v pravo. Při zatáčkách spojí nejprve pravé ruce a pak ruce levé.

Vysvětlení v případě potřeby ochotně podá

Franta Štětka, náčel. Župy Východní,
2010 Ashland Ave., Baltimore, Md.

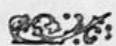
KONKURS.

Tímto vypisuje se konkurs na obsazení místa společného cvičitele pro Těl. Jed. Sokol, Omaha, T. J. Sokol Fügner-Tyrš, So. Omaha, a Sbory Sokolek v Omaha a So. Omaha. Cvičení jsou rozvržena na všechny večery v týdně a sice: tři v Omaha a tři v So. Omaha. Přihlášky s podáním podmínek a vypsáním kvalifikací podány buď tebež na adresu: Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., Omaha, Neb.

Za Ústř. Výbor Západní Župy,

J. J. Mík, starosta.

Oldřich J. Jelen, jednatel.

DOPISY.

St. Paul, Minn. 29. února, 1911.

V poslední schůzi naši Č. A. Jednoty Sokol bylo usneseno vyslati na závody Střední Župy do Cedar Rapids 6 Sokolů a 6 Sokolek, dále pozvati cestovatele E. St. Vráze na přednášku. Dodatečně jsem tak dopisem učinil a Vráz s upřímným projevem radosti s námi se seznámil a pozdravem všem bratřím a sestřím, ochotně přislíbil. — V únoru vyrvala nám neúprosná smrt svou prvou obět' z našich řad, ušlechtilou i nadějnou sestru Emilii Olexovou. Členstvo jednoty doprovodilo drahou ku hrobu, u něhož pěvecký odbor zapěl. Br. F. B. Matlach pokusil se slovy útěchy plnými bol rodičů a nás zmírniti. Těžce želíme Tě sestru milená, ale přejeme Ti přece po strastiplných dnech Tvé nemoci, klidného odpočinku!

Pozorujeme, že naše obecenstvo jeví zájem o divadla a večírky, jež pořádá dramatický odbor. Tak 12. března pořádaný pěvecko-deklamatorní večírek spojený s jednoaktovkou "Neteř" podával spokojený výraz obecenstva, jež večírek četně navštívilo. Nadějme se, že i 16. dubna při divadle "Před sjezdem" tytéž výsledky budou. — Ukazuje se stále, že naše místnost, v níž veřejná a zábavy pořádáme, ani zdaleka, co reprezentační místnost Sokola, nevyhovuje. Bratři Sokolové, kteří rozřešení palčivé této otázky za své vzali, jistě cíle se neminou. Ovšem, bude to stát mnoho dobré vůle a vytrvalé práce! Abychom v této neochabli, pamatujme vážných slov ve schůzi správně řečených: "Stydím se za takovou síň, mám-li doznati někomu, že tato je naše česká síň." A slova jiného bratra: "80 % našeho českého dorostu ztrácíme tím, že tento přirozeně jest odkázán na naši ubohou síň, nýbrž pobaví se raději v prostranných a moderně upravených místnostech anglických." Uvažujeme-li o těchto trudných faktech, pak dojistá zůstane asi nemožným, bychom po prvém nezdařilém pokusu složili ruce v klín.

Rudolf Smutný.

Chicago, 6. března.

Dne 28. února se opět ozvalo mnoh hlasů, že budova naše by měla býti třikrát tak veliká nežli jak je v nynějším rozměru. Měli jsme totiž funus našeho vroucně milovaného, atd. Bachusa, jak to na oznamovacích lístkách bylo napsáno a tu byla tak velká návštěva, že jsme se ani hnouti nesměli, nechtěli-li jsme tance milovníků lidí pocítiti jejich podpatky. Někteří bratři z naší jednoty dokonce si stěžovali, že při tanci jim některý "pár" nohu "zanese" a pak aby ji hledali po celé síni: Švandy a legrace, jež byly slibovány se povedly ještě lépe, nežli jak bylo oznamováno. Velebný otec, jinak také "pampáter" nebyl tak docela svatý, jak ze začátku se býti zdál; neb při rozdávání "popelce" stále jen u děvčat se zdržoval, mužského pohlaví ani si nepovšimnul. Vdova byla také povedeně sehrána ač se jí trochu snad hlava točila, buď od toho srdcelomného pláče anebo snad, že ten plecháč piva jí v tom značně podporoval. Zkrátka vše se dařilo nad očekávání až moc dobře. Někteří se zlobili ovšem také, ale to bylo jen proto, že nebyla sobota, aby mohli tančiti až do rána. To už snad by ráno tolik lidí nebylo a oni by si rádi pohodlně zatančili.

Po našem veřejném vypíši opět, jak to dopadlo a zdali jsme vystoupili v počtu přiměřeném. Tady jest naše bolest, kde evičenci navštěvují síň jen 6krát za rok; dvakrát před prvním veřejným, na veřejném, dvakrát o druhém a na druhém veřejném. To je ovšem docházka nedbalá a má se co možno nejdříve opravit. Každý rok se říká, že lék pro nedbalce vybrati je těžká věc. Což takhle přivázeti je automobile? Bratři! Vy nečtete co se o vás píše, jinak byste upo-

slechli všelikých těch rad k vašemu dobru. Mním totiž náš orgán "Sokol Americký".

Za to Sokolky jsou pilné a ony nekřičí dosti při opakování prostoných jako jsem slyšel Sokoly. Vždyť' prostonými nabýváme vlastně jisté elegance v provádění cviků na nářadí. Posuďte jen sami a jděte se podívat do některého amerického divadélka. Je-li v něm možno viděti akrobaty, vizte, že nedbají pravidel paží napnutých a taktéž i celého těla. A to jest jistě nejlepším důkazem, že necvičí prostrná. Jinak by ukázka jejich vypadala. Nechci ovšem tvrditi o Sokolech, že jsou akrobati; nikoliv, ale tak mnohý z nás rád něco takového zkouší. Nemáme ovšem ničeho proti tomu, jsou-li ona evičení prospěšná našemu tělu i mysli. Tělu prospívají, protože sílíme jimi a myslí, protože napínáme ji tím co a nač evičíme a osvěžujeme ji myšlenkou, výkon co nej-správněji docíliti.

Jedinou pěknou vlastností ve evičírně jest, že každý Sokol rád přijímá po svém výkonu rad od svých bratří Sokolů, jak má ještě lépe výkon dovršiti. Ano, oni si sami zavolají někoho, aby jim chyby vytkl a pak se snaží dle daných rad přispůsobiti. To jest dosti pěkné a doufám, že tak i nadále potrvá. Na zdar!

M. Francel.

Cleveland, O., 6. března.

"Help yourself!" Jak často slyšíme tato v Americe tak často a při rozličných příležitostech pronášená slova a přece jak tomu na všech stranách důkazy nasvědčují Američan nejméně smyslu slov těch užívá a chápe. Máme důkazy našich trustů, kde se ve všech oborech obchodně lidé slučují a pomáhají jeden druhému, aby výrobu aneb životní potřeby dostali pod kontrolu. Vědí dobře, že jednotlivce s jeho "help yourself", nevyšinul by se tak rychle, jak Američan jest zvyklý a proto se slučují a pomáhají jeden druhému. V dnešní době slovo "help yourself" znamená, že užiti lze jakýkoliv prostředek, jen aby se vyšinul nad spolučlověka, a pak ovšem volí se cesty, většinou ne příliš poctivé a rovné; máme toho každodenní doklady. Američan, který ti mísa naplněnou s úsměvem podává a s jeho sladkým "help yourself" při tom přemítá, jak by z tebe co nejvíce vydřel. V tom jest nepřekonatelný!

Za těchto okolností a poměrů ovšem dělná ruka trpí nejvíce, ta ještě nepochopila úplně smysl slova "ve spojení síla" a proto rve se dělník jeden s druhým o to, co mu přirozeně náleží. Práce šlechtí člověka, avšak Američan se práce, totiž práce namáhavé s motykou neb lopatou v ruce nejvíce vyhýbá, za to by pracoval dnem i nocí, jak by co nejdříve at' jakýmkoli způsobem zbohatnul, třeba by tím sta a sta jeho spolubratrů trpělo i přišlo v nivec. A svět bude naň pak pohlížet s údivem a na všech stranách bude se ozývati jeden úsudek: "He is a smart man, an American!"

Jak silně se dělná ruka sloučila proti trustům za ta veškerá leta? Kde má své zástupce v zákonodárných a na jiných místech, kde se jedná o záležitostech, týkajících se věcí povšechných? Ovšem tam se také někdy dělají též zákony proti trustům a vyssavatelům dělníka. Jinak dělnictvu zákonů netřeba a když by se dělník slučoval a dovolával přirozených práv a zákonů, pošle se naň anděl míru — s puškou v ruce. Krásná Amerika — jak to bude dlouho ještě trvati, kde ta tvoje "Liberty", na kterou eizinec k tvým břehům se přibližující tak posvátně pohlíží, tu pochodeň světla do tvého lidu zažehne? Ovšem s takovými slovy se daleko mezi americkým lidem nedejde, za chvíli bys slyšel od mnohého člověka — anarcho, když se ti ta naše zlatá Amerika nelíbí, jdi, odkuds přišel. Proč jsi hloupý, podívej se na mně, nauč se jako já a bude to. "Help yourself" a budeš se mít královsky. Co bych na příklad sám v Čechách při té bídě dělal, vždyť' jsem ani do školy nechočil, musel jsem pást dobytek. America for me, help yourself, tak jako já!"

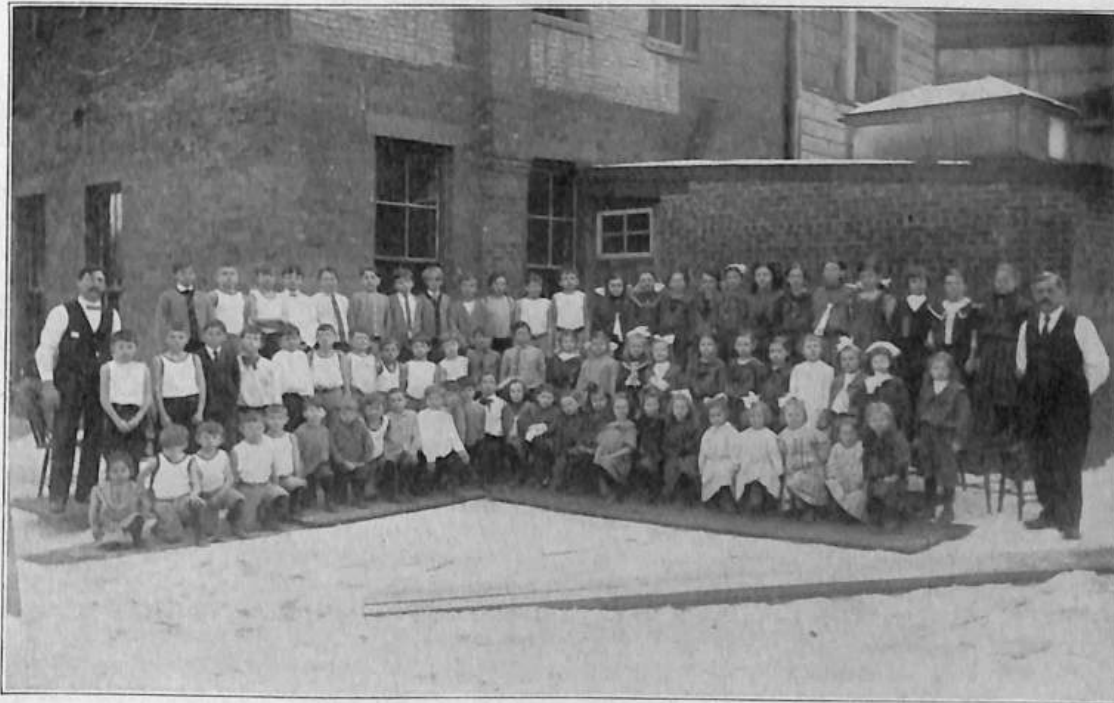
Potkal jsem starého dobrého přítele, který při práci se staral a jeho hlava sešedivěla starostí. Tak, kam, ptám se, hochu, to bych sám rád věděl. Jsem již dlouhý čas bez práce, chodím jako bludná ovce od místa k místu po práci a nikde nic, to víš, hezká rodina, tu chaloupku jsem si přece za ta leta vydělal, ale kousej z ní, a kdybys byl jenom sám, ale žena a šest dítek ty také chtějí jíst, pak ty druhé životní potřeby, ale nař ti to povídám, vždyť to víš! A tu jsem si maně vzpomněl na ta slova "help yourself!"

Josef Štíbr.

Newark, N. J., 10. března.

České místní spolky uznaly potřebu, vlastního stánku, — budovy společné, se zřetelem, kde by byla i česko-svobodomyšlná škola. Na základě tom svorně přiložily ruce k dílu a ze základního hmotného majetku zakoupily místo 120x125 stopách, kde pracují k uskutečnění skutku toho. Obzvláště Sokolstvo k vůli výchově tělesné hledí radostně vstříct dílu tomu, aby jednou také se vymanilo z místnosti, kde se zdraví

kde jeden druhého povzbuzuje ku větší výkonosti a napjetí sil. Z ohledu pro jaký účel se závody budou pořádat, tak i z přesvědčení "Ni zisk, ni slávu", ustanoveny odměny následovně: Dvě pro čtyry: Fotografie borečů obou stran proti sobě vzatých, na kterých bude poznamenáno, za jakým účelem a kdy se závodilo; první četová a druhá četová cena. Tři odměny pro jednotlivce, každý svou vlastní fotografii s poznámkou, kolikátý vítěz. Sokolky také dvě četové odměny, jenže každý sbor své čtyry závodnic fotografií s poznámkou jako Sokolů. Mohlo by se namítnout, nač dvě odměny? Byl ale brán zřetel účele toho, za jakým závody se pořádají, že to bude pěkná upomínka, proto aby byli boreci obou jednot odměněni. Že nebude scházeti ani ta drobotina z obou hnízd sokolských na veřejném při závodech samo sebou se rozumí. Načvičují se tři oddíly prostných. Také budou vydány za pečlivé úpravy Památníky se stručnými dějinami obou jednot. S nadějí, že v započatém díle naše snaha bude všemi spolky i celou českou veřejností zde s radostí podporována, jakž se již nyní děje, očekáváme souhlas a zájem všech Če-

Žactvo T. J. S. a Dělní Amer. Sokola, Newark, N. J.

neotřuzuje — spíše ale podrývá. Jak se zřetelem na školu, tak i tělocvičnu bře se ohled, aby v té budově vše moderně a zdravě odpovídající zařízeno bylo. V podobných případech, jak jest známo, je potíž s hmotnými prostředky, tak i zde jest při vší dobré snaze. Proto Těl. Jed. Sokol chtějí částečně odpomoci v tom směru vyzvala sbor místní Dělní Am. Sokolů na závody ve prospěch stavebního fondu. Což také bylo s uznáním a ochotou přijato. Jednoty zvolily zástupce do technického a zábavního výboru, který vykonal vše potřebné a určil čas závodů na den 30. května t. r. (Decoration day). Také výbor vyzval oba sbory Sokolek, aby též vzájemně závodily, pouze v prostných s činkami, čehož se ony také radostně chopily, jsouce si vědomy, že jako Sokolky a vychovatelky dorostu jsou povinny vždy dobrým příkladem jíti v před. Na nich závisí ostatně větší část výchovy malých budoucích Sokolů a Sokolek; proto také si vyslaly své zástupkyně do výboru. Po několika odbývaných schůzích, při vzájemném rozhovoru je účinek již patrný, neboť obě jednoty kráčí svorně v před rukou v ruce, plníce každý na se vzaté povinnosti. Navzájem se navštěvují ve cvičení, čímž se ku větší činnosti v tělocvičce povzbuzují. Čestní soupeři,

chů vůbec. Proto také se obracíme se žádostí na redakci "Amer. Sokola" za uveřejnění tohoto dopisu, i aby popřáno bylo místo čtyřem snímkům fotografií. První, výbor tech. a zábavní, druhá cvičící členstvo obou jednot, třetí Sokolky, čtvrtá žactvo rovněž obou jednot. Žel, že nemohly býti všichni cvičenci přítomni, aby širší veřejnost poznala počet cvičenců vůbec. Tož mnoho zdaru! Na zdar! za technický výbor: Fr. Holeček, zapisovatel. V. Ptáčník, předseda.

Oklahoma City, Okla., 16. března. V březnové schůzi T. J. S. Oklahoma City, Okla., vyložen byl z jednoty naší br. Petr Rabštejnek dle stanov Nár. Jed. Sok. přijatých na sjezdu v Detroit, Mich., v říjnu 1908, dle Hlavy II., článek druhý, odstavec první. Byl Br. Rabštejnek uznán vinným, dle důkazů, pro urážku na etu, kterou učinil bratřím Sokolům, pro nevážnost k jednotě a pro nezastávání jeho úředních povinností. Stížním výborem, který byl k vyšetření jednotou zvolen, byl dvakrát do dvou schůzí obelán, nedostavil se do žádné, jako obžalovaný, aniž by podal omluvy. Na zdar!

M. Karbusický, starosta.

Fr. Kubíček, tajemník.

Baltimore, 16. března.

Cvičící odbor Sokolské Jednoty Blesk již dokončil tak zvanou "Indoor Season" v atletice a rekordy získané v Sokolovně nejsou špatné, když se uváží, že se atletika málo pěstuje, a rekordy udržovati jest docela nový krok v české cvičirně v Baltimore.

Skok vysoký z rozběhu, 5 st. 6 palců, Jos. Pokorný, Aug. Novák. Skok daleký z rozběhu, 17 st. 11 pal., Ed. Novák. Skok vysoký ze stoje, 5 st. 5 prl., Jos. Pokorný, Viktor Probst. Skok daleký ze stoje, 9 st. 1 pal., Václav Primus. 3 skoky do dálky ze stoje, 29 st. 6 pal., Ed. Novák. Trojskok, 35 st. 3 pal., Jos. Pokorný, Ed. Novák.

V letním období 1910 "outdoore" rekordy byly též dobré a očekává se, že budou ještě lepší.

Běh 100 yardů, 10 2/5 vteř., Viktor Probst, Civic Games. Běh 440 yardů, 57 vteř., Viktor Probst, Civic Games.

Běh 1 míle, 5 m. 12 vteř., Viktor Probst, Civic Games.

Běh 880 yardů, 2 m. 33 vteř., F. Kadaň, St. Andrew Games. Skok daleký, 18 st. 11 pal., Viktor Probst, Civic Games.

Tento skok byl měřen od prkna, a br. Probst si odrazil skoro celých 12 palců před tímto. Skok o tyči, 9 st. 9 pal., Aug. Novák. Skoro všichni Sokolové si dobyly nějaké ceny a doufám, že se bude opakovat tento rok, ač naděje není tak skvělá, poněvač "champion" Probst jest trochu pohmožděn na koleně a jiný nadějný "athlet" se octl ve stavu manželském, tak nyní si musí výbor atletický vypěstovat spíše mladší síly.

27. března bude naše vzorné družstvo cvičit při slavnosti Central Y. M. C. A. Že se budou hoši činit, není pochybnosti. Nyní Sokolové baltimorští mají příležitost akázat zdejší veřejnosti své síly a svůj výcvik a sice veřejným cvičením ve veřejném Pattersonu parku a to 20. května. Pisatel a náčelník Štětka obdrželi dovolení na první zastoupení a zároveň na čestné otevření období zdejších parků. Jest jen záhodno, aby všichni Sokolové dbali sami a posílali své děti pilně do cvičení. Náčelník Štětka se již postará o pěkné cvičení prostné, tot' jisto, a pisatel těchto řádků se postará o veřejné oznámky jakékoliv, týkající se naší práce výchovné a tělocvičné. Jest na nás, abychom jednou vystoupili veřejně a v plné síle a jsem jist, že si získají Sokolové tentokrátě ještě větší přízeň a úctu zdejšího občanstva. Tož všichni do Pattersonu parku; 20. května!

Na zdar!

Krank Kadaň.

Oenaville, Tex., 20. března.

Přicházím zase s páru řádky od jed. Oenaville, neboť jsem měl od bratří již trochu důtky, že nepíši, že vypadá, jako bychom byli již naisto vysílení a umdleni po honu, který jest dosti často zde na Sokoly pořádán. Ale my žijeme a bojujeme stále dál proti nástrahám nám kladeným a neustoupíme, dokud vítězství nedobudem. Nebot' vítězství značí sílu a vytrvalost a to jest hlavním podkladem Sokolstva vůbec.

Činnost našich začíná počátkem jara jíti jaksi do proudu a tak si slibujeme mnoho dobrého. Máme již několik divadelních ochotníků, a ti se toho drží všemi deseti a tak se již těšíme na jejich vystoupení, neb hrát divadlo jest řídkou věcí zde v našem kraji. Když jsme dostali zprávu, že budou odbývány závody Jižní Župy, tak již to v nás vřelo, a rádi bychom jeli. Ale teď nám nastala otázka! Jak a kterak se k zápolu dostati. Cestovní fond jsme si trochu pozdě ve skutek uvedli, na ten spolehati nemožno, a pokladna následkem zaplacení náradí také nám schudla, a tak jsme schudli docela. Ale aby aspoň něco bylo hrazeno, uspořádali Sokoláci "košíčkový večírek", a polovina výnosu měla připadnouti na cestovní fond, aby se nám trochu zvětšil, a druhou polovinu na Ústřední Matie Školskou v Čechách. Zajisté šlechetná myšlénka, žel ale, byla jen málo podporována. Ačkoliv polovina výtěžku měla připadnouti

těm ubožákům tam ve staré vlasti, v jejich boji o české školství a uchování si mateřského jazyka a tu mělo se přispěti, však žel, srdce lidu našeho zůstala tvrda vůči těm snahám našim nejkrasším! Dívky naše, ty deery Slavie, se k nám nepřilíhly pěkně zachovaly. Nejvíce skládali jsme naději na výtěžek z košíčků dívkami našimi připravených, ale tu jsme se velice sklamali. Kromě paní br. K. Bartka a slě. Braňencové, které nešetřily námahy na upravení košíčků svých ve prospěch Sokola, začez díky jim, zůstaly ostatní dívky netečnými vůči nám. O, jak vám závidím bratři tam na Severu, neboť práci Vaši mnoho usnadňuje obětavost sester a manželek vašich, kdežto my odkázáni jsme sami na sebe. Nebot' i účinkovati v divadle odepřely nám dívky naše, ovšem z návodu matek. Jaká pak činnost? Není to smutné, bratři? Ba věru že jest. Ale musíme se sblížit lépe s osudem, neboť i bratři naši někteří jsou trochu sobeckými a tu i tam se uslyší některé slovo toho "mládence", že se ženatým br. účinkovati nebude, a tak nám to mnoho divné není, že dívky jsou tak pohodlné, majíce divný příklad z bratrů našich. Vřak doufám, že po druhé se lépe přičiní a bratři též! Dále měli jsme tři výstupy pro obveselení obecnstva a že se líbilo, bylo viděti kol na usměvavých tvářích; mezi výstupy následoval zpěv, který se lahodně nesl po síni, a obzvlášť poutal pozornost zvučný soprán slě. Alb. Št'astné a Braňencové s doprovodem na varhany, které nám zapůjčil br. K. Bartek, jež řídily obratné prsty slě. Fr. Talašové. Děkujeme slečnám za laskavé působení a doufáme, že na podruhé pomoci nám neodeprou. To též platí i bratrům při zábavě účinkujícím.

Musím péro již zastaviti s tím odsuzováním a posuzováním, abych si neodnesl od dotčených bratrů nějaký ten dekret a trochu té "houbové omáčky", ačkoliv ji taktó velmi rád, tak by mně konečně snad ještě prospělo. V březnové schůzi jsme přijali 7 členů: Jos. Šimek, J. Šimek, J. Hurta, J. Šebestík, J. Zvolánek, Fr. Urbiš, Fr. Bača a odstupní listinu si vzal J. Hubeňák. Také žádám všechny bratry, aby lépe schůze navštěvovali a cvičící členstvo s větším nadšením cvičení navštěvovalo. — Upozorňuji pořadatele na opravení jména našeho tajemníka, na místě W. R. Talaš, má státi jméno tajemníka: J. R. Bartek, R. 3, Oenaville, Tex., aby nebylo pak nějakého nedorozumění.

Bratři v Župě naší se činí s přípravami na příští závody a tak musíme hledět jejich práci co nejvíce zpříjemniti a hotoviti se!

Velkou ránu utrpět br. K. Navrátil ztrátou své manželky, která v mladém věku 20 let opustila pozemskou pout' a žalem zdrceného manžela a odebrala se tam odkud není návratu. Budiž jí země lehkou! Br. Navrátilovi vyslovuji tímto upřímnou soustrast. Frant. Aněinec.

Shiner, Tex., 22. března.

V Texasu hnutí naše pokračuje svým krokem hlemýždím dále. U jednot některých je plno práce a nadšení u druhých zase skleslost jako rtuti v mrazu. Bylo i té práce všelijaké dosti, jako divadla, Šibřinky a zábavy taneční všech druhů, ale uzítí tak v Texasu veřejné bezvadně provedené, bylo by u nás věcí velice vzácnou. Tělocvičny naše jsou někdy opuštěny a členům, kterých je většina, zalíbí se jen někdy do schůze zapraviti příspěvek, když již je nutno. Není asi mnoho těch, kteří by už ode dneška k letošním závodům se připravovali. Odměny mají býti zakoupeny Čechoslovany Texasu, ale z br. našich nevzpomene nikdo na nějakou tu kolekci a obnos není zatím možno vyhnat výše nad \$5.00, které časopis "Texan" k tomu účelu daroval. Proto i zde Vás bratři žádám, hleďte agitovat každý ve svém okolí pro sbírku.

Také musíme si vzpomenout v Župě Jižní, jakž tehda o sletu slibovali jsme si, že závody příští mimořádné budou podporovat jednoty všemožně, jen aby dopadly uspokojivě.

Však dočkali jsme se opaku brzy, nebot' jednoty, které slybovaly nejvíce solidarity pro budoucí závody, hlasovaly proti. Tedy mimo Texas jsou proti závodům, jak v Ž. V. ze schůze, 27. prosince se zděluje. Jednoty v Župě naší, které nemohou poslati družstva do závodu, měly hlasování odmítnout, nebot' jednot těch je většina a ty porážely by vždy každou veřejnou práci, které by se samy nemohly účastnit. A tu teda budou provedeny "Závody státní texaské", nebot' okolnosti tak samy sebou utvořily. Závody budou dle všeho z Ennis přeloženy, nebot' byl brán zřetel na Kansas a Oklahomu a pošinuty byly k vůli tomu k nejsevernější jednotě, a když tyto účast' odepřely, přeloží se tam kde jednoty v Texasu samy uznají. Zřetel buď' brán na přiměřenou dálku ku všem jednotám. Podobné závody státní měly by býti odbyvány i v Kansasu aneb Oklahomě a nebyly by aspoň jednoty velkým vydejem za cestovné oslabovány. V zájmu Župy naší jsou nutny i v severní části závody, nebot' v Texasu činí jednoty toto na svou vlastní pěst', byli by totiž úpadek, a vytěží-li se, zůstalo by Župě, kdežto za

řilá, bude Texas první co do počtu jednot v Župě Jižní. Bratři tajemníci nezapomínejte každému vystoupnému členu zastavit "Sokola Amer." Do závodů bude ještě asi 50 cvičebních hodin a za tolik času bude možno se připravit náležitě a potom uvidíme, co zmůže dobrá vůle Sokola.

Na zdar!

F. Chuděj, spol. cvič.

St. Louis, Mo., 25. března.

Zoveme se volnými mysliteli! Škoda jen, že tak často necháváme jiné za sebe myslet. Jsme Sokolové! Žel však, že výchova naše jiným směrem by se bráti mohla. Jsme v jiné části světa, kde svoboda tisku a slova ač ohrožena, není přec ještě tak zcela obmezena jako v mnohých zemích zámořských, což zajisté jest ku velkému prospěchu myšlenky svobodomyšlné a tím ku lepšímu uskutečnění se myšlenky sokolské. Avšak hledíme využítovati poměru toho? Nikoliv. Alespoň ne tak, jak by jsme mohli a měli. A co jest nám činiti? Táže se mnohý. Buďme přístupní novým ideám — poznávejme, posuzujme a zvláště rozšiřujme, chce-

Sokolky: T. J. Divek a Paní a D. A. S., Newark, N. J.

podobných okolností, kdy podílění i podpora mimo texaských jednot je odepřena, měl by býti zisk bude-li, což bude jistě, rozdělen jednotám texaským, které slibují pomoc za cenu každou, když by toho byla potřeba. Doufám, že nepovede k žádným dlouhým výkladům v listě a závody státní v Texasu budou plným právem. Přípravy k závodům buď' tež konány u každé jednoty v Texasu neunavně. Práce opravdová, bez mluvení. Odměny mají býti zakoupeny Čechoslovany texaskými a cena I. pro družstvo má býti odměna krásná v podobě nějaké sošky. O cenu má býti závoděno pouze v Texasu a vítězné družstvo odnese ji vždy do svého města. Pro závody navrženo město Temple a bude-li zvoleno, postarala by se o vše jednota v Oenaville. Výhoda je velká, hlavně, že dvě naše nejsilnější jednoty jsou na blízku a s dobrým nářadím. Závodů účastní se tyto jednoty: T. J. S. Granger, 2 družstva a 2 družstva žáků; Shiner, 1 družstvo; Ennis, 1 družstvo a 1 družstvo žáků; Oenaville, 2 družstva.

V Texasu pomýšlí se na čtyřech místech na založení Sokola a za nedlouho bude jedna z těchto uvedena do Nár. Jed. Sokolské, o čemž zase příště. Bude-li práce tato zda-

me-li se svobodomyšlnými zváti. Či jest Volná Myšlenka něco jiného než ideové rozsévání? Avšak chceme-li rozševati, musíme sami zkoumati, posuzovati, poznávati a chceme-li býti prvními jak se na nás sluší a patří, pak musíme býti stále v úzkém spojení s vědou a moderní výchovou. Doba přináší stále nové a nové úkoly jak mužům tak i ženám. A tyto úkoly dlužno vzíti na se znamenají-li pokrok pro štěstí rodiny a prospěch pro celou společnost. Proto našim dítkám a mladým lidem má býti důrazně vštěpován v paměť fakt, že mozek jejich nejbliže nachází se smrti a skonu své užitečnosti, pakliže zabeđen zůstává vůči novým ideám.

"V zdravém těle zdravý duch!" jest jedno heslo naše. Tím však netřeba se domnívati, že vypěstujeme-li naše tělo na stupeň akrobata jest již tím i duch náš na stupni nejvyšším. Mnohý z nás doufám, že zná mnohé muže silné, ba možno říci i abnormální postavy — akrobaty z povolání, nad jejichž mrštným, krásným vyvinutým tělem se pozastavujeme a výkony jejich s bedlivostí sledujeme, ale jaké jest a bývá naše zklamání, když při některé příležitosti se s nimi sejdem a poznáme jak na úzkém stupni si stojí

duševně. Ba v mnohých případech poznati lze člověka jinak tělesně vyvinutého — vnitřního tupce u něhož o nějaké etice není ani řeči.

Sytí-li tělo, nepamenej na duši, píše náš český Ferrer — Machar. “I duše má svůj hlad a věčný hlad — jen poslouchej na její hlas a neohlušuj ho. Neohlušuj ho, pravím ještě jednou. Neboť duše, chud’as, ohlušit se dá i ukřičet se dá, ale potom se schoulí kdesi v koutě, skomírá Ti a umře. Ty ovšem žiješ dál, ale ten život není ničím více, než život němé tváře; pracuješ, abys měl co jíst, a jíš, abys mohl pracovat.” — Že náš celý výchovný systém trpí hroznou mezerou zajisté vidí každý ten, jenž hledí do světa očima dle skutečnosti. Děti naše se učí ve školách všemu tomu co potřebují ku svému žití, to jest, jak ten vezdejší chléb sobě vyděláti. Učí se psát, číst, počítat, historii světa a o soustavě téhož. Zapomíná se pouze na věc jedinou — naučiti je žiti.

Ferrer při otevření první školy v Barceloně mezi jiným řekl: “Chcete-li mít dobré kupce, obratné účetní, schopné úředníky, jedním slovem lidi, kteří jen na to myslí, aby si zabezpečili budoucnost, aniž by se starali o jiné, pak obraťte se na stát, na obchodní komory, na vlastenecké spolky a společnosti. Chcete-li však připravit budoucnost bratrství, pokoje a štěstí pro všechny — jak to ehtíte musíte! — pak obraťte se na sebe samy, na ty, kdož pod nastávajícím systémem trpí a zakládejte školy jako je naše, v níž můžete se naučiti všem pravdám, jež lidstvo vydobylo. — Jestliže pracující lid zůstane nevědomým, zůstane vždy v otroctví církve neb státu, t. j. kapitalismu, jenž tyto dvě moci zastupuje.” — Tak mluvil Ferrer, jenž přec každému nám svobodomyšlným znám.

Však vrat’me se k počátku mého dopisu. Právil jsem, že jiným směrem výchova naše by se bráti mohla — neboť svoboda tisku a slova jest tu volnější.

Jakým směrem měli by jsme vésti ty naše děti, kterým chceme připravit život lepší nás? Jistě ne zcela národně česky — vždyť již ani v Čechách to nepadá na hlavní váhu, ačkoliv je známo, že tam byly doby v Sokolstvu, kdy měla hlavní slovo vlastenecká demagogie, ba dokonce jak posl. dr. Winter na schůzi v Typografické besedě v Praze, dne 12. února t. r. se vyjádřil, že r. 1897 sokolské jednoty vylučovaly sociální demokraty a že dosti tu ještě živých dokladů, které by tvrzení to dokázaly. — Ani ne národně americky jak mnozí naši členové by ehtěli a v směru tom se byly vyjádřili na záb. schůzi naší, dne 13. března. Ne bratři našim účelem není a nemá býti vychovati nějakého amerického patriota — nikoliv — o to se starají naše veškeré státní a městské ústavy a sice tak důkladně, že žádný nemůže býti řádným americkým občanem pakliže přátelsky se chovati bude k národnosti jiné. Jinými slovy kdo řádným patriotem americkým chce býti musí všechny jiné národy nenáviděti. Že následky toho jsou pozorovati i v řadách našich žáků a mladších Sokolů často můžete postřehnouti sami, když některý z nich se přec osmělí a hovoří česky a jiný ho opraví slovy: “Stop that Polak language.” Ne, našim účelem nemá býti vychovati řádného amerického občana, který by v pádu nebezpečí svou vlast hájiti mohl. Pamatujte, že každý člověk přemýšlející jest antimilitarista. A pak nač hájiti zemi, která není ohrožená a majetně, dle dnešního systému, patří pouze nemnoha jednotlivcům. V řadách našich nejsou zajisté žádní kapitalisté, nýbrž sami jen dělníci. A jakožto takoví nejsme ničím jiným, nežli nábojem lovce kapitalisty, jehož peníze a majetek jsou tak vzácnou zvěří. Čert vezmi náboj, jen když on dosáhne svého cíle.

Jen nedělejme žádných národních otroků, my chceme mítí člověka svobodného, který uznává rovnoprávnost řeči všech, který neskloní šíje své před lepším kabátem, který

nepůjde do války pobíjeti své bližní spolubratry pro nějaký národní čestný medál.

Dnešní hnutí dělníka není více národní, nýbrž světové, jehož heslo všude stejně zní: “Emanepace.” A my nemáme býti posledními nýbrž prvními v jejich ohlase. Krátce řečeno, našim účelem má býti vychovati člověka — člověka v plném a pravém slova smyslu.

V poslední době hovoří se mezi námi o prodání naší staré tělocvičny a postavení nové alespoň prý za 40 tisíc. Každý kdo se tou myšlenkou zabývá vidí, že by nám to zanechalo více jak 20 tisíc dluhu. Když jsme se starali my, at’ se starají ti po nás, také řekne mnohý a věru dostává se takým hlasům i dosti silné ozvěny a souhlasu mnohých. Avšak podívejme se do věci trochu hloub. Uděláme-li si podobný dluh budeme museti se držeti obchodu i na dále t. j. té naší hospody. Budeme se i na dále obchodnický vzdělávati, všechn náš čas ve schůzích spolkových na to obětovati a tím pádem i na dále sebe sama zanedbávati. Vidíme sami dnes všichni, že nejdeme tou cestou pravou, kterou bráti by jsme se měli, že hyneme a zhneme nečiníme-li nějaký počátek k nápravě. Vždyť my tak pramálo sobě samým, našemu vnitřnímu životu, našemu cíli, ideálu — času věnujeme. Jest jistá pravda, že čím více pokračuje průmysl, technika, doprava tím více ztrácí lidstvo smysl pro sebrání sama sebe a obírání se životem vnitřním. Jinými slovy — technická, hospodářská i industriální kultura dusí duševní — etickou kulturu.

Avšak k věci. My všichni se shodujeme v jistých bodech a to jest, že naše nynější budova jest v nepříhodném místě, za druhé, že vyžaduje stále více a více oprav nákladných ježto jest budova stará věkem sešlá. V jiných však ještě bodech by jsme se měli shodovati a ty jsou, že my nepotřebujeme žádnou nákladnou, velkou, moderní budovu k účeli našemu na ten skrovný hynoucí počet nás. Za druhé zbavme se veškerého obchodu, aby nám zbývalo více času k provádění prostředků k účeli našemu potřebných.

Ku konci musím se ještě zmíniti, že jednota naše zvolila sobě za evičitele br. Eliáška, náč. a evičitele na Pankráci v Praze i doufáme, že činnost naše ve evičení opět vzpružena bude. Doufejme. Na zdar!

Stanislav Větrovec

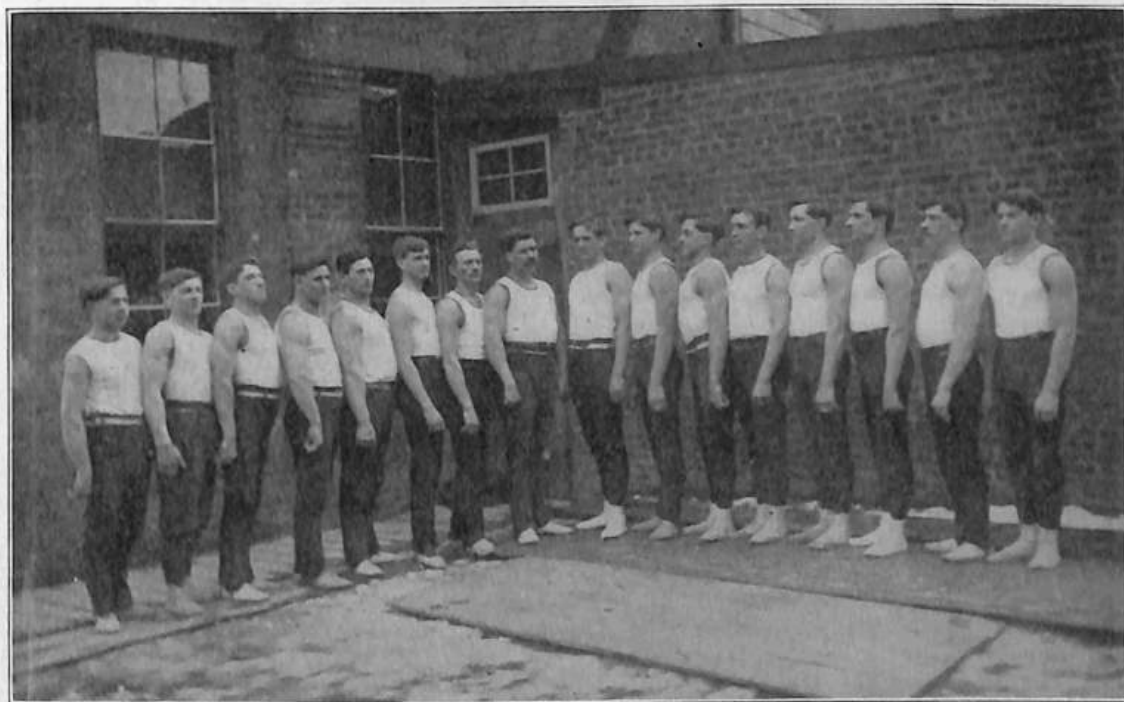
Little Ferry, N. J., 25. března.

17. března utkví dojista na dlouho v paměti v našem středu, neboť v týž den o 4. hodině ranní neznámým způsobem naše Sokolovna byla zničena ohněm. Padnul za obět plamenům domov sokolský se vším co nám tak milé bylo: náčiní, potreby jednoty, pamětní odznaky, které bratři na poli práce vydobili. Na zachránění nebylo ani pomyslení, neb budova byla dřevěná a oheň vypukl, když obyvatelé byli v nejtvrdějším spánku. Úhrnná škoda jednoty jest \$3,000 a je polovičkou kryta pojištěním. Mimo jednoty utrpěli ztrátu Řád Bratří od Sázavy asi \$600 a Dámský spolek “Liberty”, zároveň “Česká Svobodomyšlná Škola” poškozena citelně, neboť zničena knihovna, lavičky, různé pomůcky což vše nebylo pojištěno. Snadno lze pochopiti jaký zmatek panuje v naší jednotě, bylot’ tolik práce započato pro pořádání výstavy a veřejného evičení. Prozatím pronajaty místnosti v hostinci u P. Holze, aby se mohlo na vytknutém cíli pokračovat a aby nám částečně škoda nahrazená byla za pomoci našich příznivců.

Nastala nám práce zvláště pro stavební výbor, který jest v činnosti a doufám, že uplatní své náhledy na patřičném místě, aby nová budova byla praktická a odpovídala účelům ku kterým má sloužiti a nejlavnější jest, aby chom nemuseli zápasiti s velkým dluhem na budově, který by snad mohl tuto přivesti do větší katastrofy, nežli jaká se právě stala. V únorovém čísle milého “Sokola Americ-

kého" jsem oznámil přání "Sběracího výboru" který rozeslal všem spolkům a jednotám sokolským ve Spojených Státech se žádostí a prosbou akcie ku odkoupení pro stavbu nové budovy na kterou myšlenka povstala již před časem. Žel opomenuto bylo u více spolků a zvláště jednot sokolských proto žádám, aby naše dopisy neodkládaly a ve prospěch náš je odeslaly. Uvádím zde následující jednoty, aby vzaly k vědomosti: Jed. Sokol Philadelphia, Pa., Sokol Cleveland, Sokol Praha, Chicago, T. J. S. East St. Louis, Čes. Am. Sokol, Chicago, T. J. S. St. Louis, Mo., T. J. S. Iowa City, T. J. S. Owatonna, Minn., Ústřední Výbor Župy Západní, T. J. S. Plattsmouth, Neb., T. J. S. Wilber, Neb., Sbor Sokolek, Wilber, Neb., Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., Sbor Sokolek, Omaha, Neb., T. J. S. Dodge, Neb., T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., Ústř. Výbor Župy Jižní, T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Texas, T. J. S. Shiner, Tex.

bude co? Minulou schůzi jsme měli velkou debatu k vůli dopisu zdali se má vyslat osmi členské družstvo s předákem do Prahy roku 1912. Ač jsem vždy byl pro to, aby se družstvo vyslalo, jsem dnes opáčeného náhledu. Zdali pak někdo přemýšlel o tom mnoho-li těch 9 Sokolů bude stát? Řekněme na jednoho 400 dollarů. Župní zkoušky a pak hlavní zkouška budou stát při nejmenším tisíc dollarů, takže ten podnik nás bude stát přibližně 5 tisíc dollarů. Nemyslíte že by ty peníze se daly na lepší způsob upotřebit? Rozhledněte se kolem a podívejte se na Jih. V Texasu by prospívali — nemají cvičitele a nemají náčiní. Omaha hledá cvičitele, Owatona, Iowa City, a jinde hledali cvičitele a dosud hledají, ano i my bychom potřebovali cvičitele, který by mohl cvičit ve dne. Ač jest u nás cvičitelů řekněm asi 8 každý cvičí něco a dohromady nic. Což pak kdyby se za těch pět tisíc dollarů vypsal konkurs kdo by se chtěl věnovat za cvičitele, že mu V. V. bude hradit výlohy na jeden rok a

Závodní družstva T. J. Sokol a D. A. Sokola, Newark, N. J.

Končím tímto dopis a myslím, že prozatím jest toho dost i doufám, že podruhé mi bude možno zprávu veselejší do našeho časopisu podati. Na zdar!

F. Kallmünzer.

Milwaukee, Wis., 26. března.

Rád bych chtěl vědět, co se stane s těma náčelníckými zprávami. Již je posílám hodně dlouho dost pravidelně každý měsíc ale nemohu se upamatovat, že byla náčelnícká zpráva uveřejněna v "Sokole Americkém". Nemyslím, že župní aneb hlavní náčelník by se měli vymlouvat, že nedostávají náčelnícké zprávy pravidelně, kdo je nezašle nebude jí mít uveřejněnou at' jsem třeba sám. To jest zrovna jako bych čekal až jak Sokolové budou chodit do Sokolny. Jestli nechodí pravidelně některý měsíc budu as muset posečkat se zprávou až na druhý měsíc a vymluvit se, že Sokolové nechodili dost pravidelně tak že náčelníckou zprávu nemohu poslat. Mám za to, že náčelnícká zpráva má být uveřejněna tak jako zpráva jednatele at' již tam někdo schází neb ne. Vida předvídal jsem dosti dobře. Minulou schůzi bylo navrženo asi 10 členů tak zdali bude každý měsíc bude nás dvě stě za půl roku a do nového roku tři sta. To nás

pošle ho na semeniště, aby se mohl důkladně vzdělat, aby byl schopen zastávat učitele asi tak jak si br. J. Čermák přeje a těch bychom tam mohli vyslat 4 aneb 5, řekněme že by jeden stál tisíc dollarů ročně. Br. Hocke aspoň mně řekl, že jej asi tolik stálo a ten by mohl dát v tom trochu vysvětlení nejlépe i ze zkušenosti. Náš náhled jest ten, že nechat vyškolit 4 neb 5 cvičitelů a koupit asi za tisíc dollarů náčiní a dát je jednotám, jež je potřebují, by nám více prospělo, nežli kdyby jsme borečů do Čech vyslali třeba 16. Dá nám V. V. záruku, že až ti boreci zpět se vrátí, že budou prospívat ve svých jednotách? Pochybuji o tom, neboť ty zkušenosti má asi každá jednotka, která vyslala své hochy na závody minule. Pak jací jsme Sokolové to tam v starém kraji ví dobře. Na příklad vezmeme to spojení. Co tu psaní a schůzi a pořád nic. Abychom se ukázali, dejte mi pokoj mně připadá zrovna jako kde chodí celá jednotka br. Sokolů na pohřeb. Vezmem jen sto Sokolů, prozahálí půl dne to stojí každého nejméně dollar a půl, půl dollaru utratí, jsou dva. Dvěma znásobíme a je dvě stě. Mnohdy by ty dvě stě pozůstalým lépe prospěly, ale prosím my bychom se neukázali a nešli s muzikou . . .

Ve velkém městě takový cvičitel by mohl cvičit na

veřejných školách kde by dostal dobře zapláceno a u svých jednot by mohl dobře působit. Jako v Omaze, kde jest více jednot by takového cvičitele mohli vydržovat sami. Rozumí se, že by takto odborně znalý cvičitel musel dostat zapláceno, jinak by nemohl existovat. Na zdar!

Jan Zahořík.

Chicago, Ill., 26. března.

Nejprve několika slovy chci se zmínit, jak již v minulém dopise jsem napsal, že naše Těl. Jed. Sokol Praha v Town of Lake pořádá dětské Šibřinky; nyní s chloubou mohu podat zprávu a sice radostnou, že se ony Šibřinky, jak po stránce mravní, tak i finanční skvěle vydařily, díky br. pořadatelům již na zdaru oné slavnosti neúnavně pracovali, za což zasluhují uznání. Návštěva byla přečetná a měli jste vidět tu naši drobotinu, naše budoucí Sokolky a Sokoly jak se měli k světu, bylo jim vidět na očích jak jsou šťastni a nadšení, tak že z nich měli rodiče a každý opravdovou radost. Bylo pořádáno též několik zdařilých výstupů, přednášeny básně, tančilo se a různé jiné zábavy, tak že se ani té drobotině, ani nám velkým nechtělo posléze jít domů. Cítil jsem a mnozí bratři zajisté se mnou, že jsme v kruhu naší čiperné mládeže zrovna okřály a bezmála omládly. Se stránky finanční můžeme též být úplně spokojeni, neboť po veškerém vydání zbylo ještě \$67.63 čistého výtěžku. Nyní se připravujeme na naše veřejné, což jak doufám též se vydaří. Na výbor zvolení bratří: Adolf Metzl, Otto Ratchovský, Jos. Holada a Jan Studnička. Záleží nyní na našich Sokolkách, aby ukázaly obecenstvu svoji vyspělost a tak zároveň se zapsaly do srdcí našich sousedů jinonárodovců, kteří též se obvykle v slušném počtu vždy dostaví, aby se na krásném obrázku jako skýtají naše veřejná pokochali a kteří se také se svým obdivem a uznáním netají. Při každém zdařilém veřejném, postoupneme vždy o krok v před, jak na poli národním tak i v očích našich sousedů Američanů, kteří díky našim českým časopisům a zvláště zásluhou Č. A. T. Kanceláři v čas se informují. Kancelář výborně se osvědčila, hlavně při posledním zakročení v případě smutně proslulého maďarského hrabátka Alberta Apponiho, který myslel, že Amerika jsou Uhry a kterému ani ve snu nenapadlo, že by právě zde v Chicagu dostal osudný ale plně zasloužený mravní políček. Ten jistě nebude do země svobody tak pospíchat, jako pospíchal odtud, ale dohře mu tak. "Kdo se je vítr sklízívá bouří!"

S radostí každý Sokol pohlížeti musí na čilý ruch a činnost, kterou hlavně naše sokolské jednoty a svobodomyšlné spolky rozvíjí. Tak zase Župa Střední se sídlem v Cedar Rapids, Ia., pořádá letos 4., 5. a 6. července závody a velkou slavnost, což slibuje být pravým sokolským národním svátkem, proto zasluhují si by byly ode všech jednot čteně obelány a podporovány; jest naše povinnost bratři přiložit ruce k dílu, aby byl úspěch netoliko zajištěn, ale aby též mohl každý s hrdoostí pohlížeti na čtené naše řady a šiky lepých Sokolek a zdatných Sokolů; tu se každý nejlépe přesvědčí co zmůže soustavný tělocvik se stránky zdravotní na vývoj tělesný a v "zdravém těle i zdatný duch přebývá". Proto bratři chutě k dílu, abychom sklídili úspěch i povzbuzení k naší další záslužné činnosti na národní roli dědičné. Nezapomeňte, že z Chicaga na slet do těch Rapids budeme mít zvláštní vlak dráhy Chicago, Milwaukee & St. Paul. Hotovme se tedy i my! Na zdar!

Ottokar Ratchovský.

Baltimore, Md., 26. března.

Sestry sboru Sokolek Sok. Jed. Blesk usnesly se v únorové schůzi, že by nebylo na škodu míti svoji dopisovatelku, a jelikož od rozhodnutí k činu není u nás daleko, oetla se moje maličkost v tomto mě dosud novém oboru. Nuže dobrá,

jsem zde, budu tedy psáti. Ale přičiňte se sestry, at' mám též o čem psáti. S radostí čítám vždy dopisy sestry Fialové od Plzeňských Sokolek a obdivuji se té činnosti vzdělavací sester těch. Povězte nám sestry, kde čerpáte tu vzpruhu ku své činnosti, která zajisté by mohla být vzorem mnohým odborům sokolským. U nás to jde trochu líknavěji; ještě že je návštěva v tělocvičně dobrá, ale k jiné, vážné práci vzdělavací naše sestry nedostaneme. Kdykoliv se něco pořádá, neb na něčem pracuje, spočívá práce ta na stále stejných bedrách těch starších činovnic a ty mladší Sokolky bud' nechtí neb nemají porozumění pro věc sokolskou a práci s ní spojenou. A přec sbor náš, jako samostatný sbor N. J. S. měl by v činnosti své povšechně státi na prvním místě a sloužit za vzor sborům odvislým. Avšak k tomu bylo by třeba nějakého radikálního otřesu, aby konečně vzpružil síly dřímající. Mimo pořádání dvaceti-letého výročí trvání sboru Sokolek v listopadu a účastenství se veřejného cvičení, o čemž již referoval br. Matoušek, nepořádaly Sokolky ničeho. Jiná léta se alespoň sešlo divadelní představení a letos ani to ne. Ale má to svou příčinu. Kdykoliv jsme něco pořádaly, at' bylo divadlo neb jak minule slavnost dvacetiletá, marně hledaly jsme v účastnících bratry Sokoly. Napočítaly jsme jich obvykle do tuetu a nic více. A to, bratři, jest slabá účast' od jednoty čítající přes 200 členů. Podobná netečnost bolí a znaví konečně i ty nej-obětavější. Při minulé slavnosti odevzdal nám br. Matoušek za Sok. Jed. Blesk skvostný dar v upomínku na dvacetileté trvání sboru našeho s upřímnými slovy bratrské lásky jednoty celé. Ale jak divně vyjímají se podobná slova, když z celé jednoty jen slabý hlouček bratří běže účast' na slavnosti naší.

Dne 22. února dostalo se nám pozvání od cvičitelského sboru ku večírku se zábavným programem. Zábava byla skutečně pěkná a mile pobavily jsme se s bratry vespolek. Jediná jen věc mne zarazila, a to byl úplně anglický program. Hoši se činili a pěkně přednesli kuplety a výstupy, ale nedalo by se pro podruhé na cvičiti též něco českého? Nemám v úmyslu vytýkat něco pořadatelům, neboť vím, že jest nemožné žádat na zdejších rozencích pochopení češtiny tak dalece, aby se mohli odvážit na komické výstupy a pod., ale at' by byla nějaká ta chyba, to bychom již rády odpustily, ale bylo by to více naše, více sokolské.

Na zdar!

Marie Česká.

Baltimore, Md., 27. března.

Pohled na kalendář připoměl mi, že je nejvyšší čas, abych sedl a psal můj obvyklý dopis do "Sokola Amerického". Dopisová rubrika v minulém čísle poučila nás, že nově zvolení dopisovatelé odpočívají po svém debutu, proto je třeba, aby aspoň ti staří škrabáci nezaháleli. My již obrnění jsme proti chvále i výtčkám, nás nedovede k zemi srazit, ani takové povzbuzení bratra upřímného, když k nám zahovoří: "Človče, že už si s tím psaním nedáš pokoj!" Inu, není nad upřímnost.

Zimu jsme tu šťastně přestáli, bez velkého namahání. Cvičilo se pěkně a pravidelně, návštěva celkem uspokojující. Jinak bylo zimní období chudické a mnohá předsevzetí a sliby nedošly splnění. Nu snad podruhé bude lépe. S nastalým jarem však nový život probouzí se i v nás a dle všech známek činnost tělocvičná v nastávajících měsících rozvine se velmi krásně. Buďte nejlépe, když jednotlivé udalosti vezmu hezky do pořádku, tak aspoň se zajistím, že ničeho neopomenu.

V pátek, dne 31. března četa našich boreů navštívila jakousi slavnostní zábavu, pořádanou organizací Křest' Mladíků. K vůli vyvarování nepříznivých posudků uvádím, že nejedná se zde o nějaké navazování užších styků. Oni vědí kdo jsme my, my víme kdo jsou oni a návštěva našich

i podání ukázky sokolského tělocviku, byly jen pouhým aktem zdvořilosti. Poznání jejich bylo upřímné a zajisté neuškodilo, když i v jejich kruzích uvedli jsme se ve známost po stránce příznivé.

Jednota naše pozvala k nám ku pořádání přednášky slovného cestovatele p. E. St. Vráze, který oznámil nám, že uspořádá přednášku o Čechách a Moravě. Těšíme se, datum přednášky dosud určeno však není. Na 1. května chce sehrátí náš divadelní odbor Šamberkova "Jos. Kaj. Tyla." Úmysl ten s radostí vítáme, předvedením "Tyla" se nám naši ochotníci velmi zavděčí.

První neděli v květnu strávíme již v té milé přírodě. Jako v letech dřívějších, tak i letos uspořádáme na ten den závody místní v "Čes. Háji". Úspěchy dřívější oprávnují nás k nadějším nejlepším. Se závody spojen je i výlet, jehož zajisté účastní se naši přátelé v počtu velikém.

V sobotu, dne 20. května uspořádáme velké veřejné vystoupení na hřišti v Patterson Parku, jímž zároveň na místě tom zahájíme letní sezonu tělocvičnou. Má pro nás okol-

Tolik prozatím o našem programu letošním, který zajisté bude ještě četnými udalostmi doplněn.

V neděli, dne 26. března měl jsem to potěšení setkati se s jedním z předáků Děln. Amer. Sokolstva, br. Fr. Hrbkem, který zavítal k nám z West Hoboken, N. J., na pozvání místní jednoty Děln. Amer. Sokola. Br. Hrbek přednášel v Šimkově síni na thema: "Sokolstvo dělnické a národní." Thema tedy nanejvýš zajímavé a i časové v době, kdy jedná se o sloučení naše. Bylo přirozeno, že spěchal jsem do přednášky, neboť dosud neměl jsem příležitost z povolaných úst slyšeti odůvodnění existence Děln. Amer. Sokola. Pr. Hrbek praví, že rozdíl mezi námi není vlastně žádného, že ubíráme se jedním směrem, co však my zastavujeme se na cestě u mety, označené "Svoboda národní", Sokolstvo dělnické kráčí dále až k metě označené "Svoboda všelidská." Jest tedy dle br. Hrbka program Sokolstva dělnického prohloubenější i rozšířenější, nežli náš. Naše prohlášení zásad naprosto nebylo vzato v úvahu, ač doufám, že by br. Hrbek zásadám těm pokrokovosti neupřel. Tvrdím, že se

Pořádající výbor T. J. S. a D. A. S., Newark, N. J.

nost ta značný význam, svědčí o tom, že vyrůstáme před zraky ciziny ze své nepatrnosti, která ovšem byla vždy jen zdánlivou. Předvedem americké veřejnosti obraz tělesné výchovy sokolské, jak jej předvádíme při našich evičních veřejných. Účastní se kánata, dorost, Sokolky i Sokolové. Doufáme že vystoupením tím vynutíme sobě další příznivé posudky odborníků cizonárodních, a že zdůrazníme americké veřejnosti naše pionérství v pěstování tělocviku soustavného, jaký někdy bude muset být zaveden i mezi mládež americkou, aby zabránilo se plýtvání dobré vůle i snah ve výstředních sportu a jednostranné atletiky. Kruhy úřední vyšli nám s ochotou vstříc vzhledem k příštím tomuto našemu vystoupení a velké stadium tělocvičné bude řádně upraveno.

Pak nastane borecům naším řádná příprava k župním závodům, které odbývány budou v Long Island v měsíci červenci. Chceme poslati tam nejméně as patnácte bratrů — dvě čety a pak některé jednotlivce do prvního oddělení. Budou naši provázení as četnou delegací sokolskou, neboť mnozí bratři vyslovují úmysl býti přítomni rušným dnům v Long Island.

br. Hrbkovi nezdařila jasně odůvodnití, proč v organizaci, která zve ku společné práci veškeré vrstvy celého národa, musely, neb měly by se řešiti boje třídní. Kdyby se tak stalo v celém Sokolstvu, pak nutně řady naše byly by uzavřeny jistým třídám, jichž příslušníky, jako dělníci můžeme považovati za své nepřátele, však jako Čechové musíme je společně práce na posilnění národa. Pokrokový směr sokolské výchovy v ohledu tělesném, mravním i národním, ukazuje každému našemu vychovanci přímou cestu do života. Nebude však nikdy úkolem Sokolstva, dáti lidu našemu výchovu i v určitém směru politickém, dokonce ne již ve vlasti, kde Sokolstvo zajisté dnes by se ocitlo v rozpacích, má-li za svůj přijati program socialistů národních, centralistů či separatistů. Sokolstvo dosti vykoná, soustředí-li své síly na výchovu lidu po stránce tělesné, mravní i národní, na snahy po sblížení národů slovanských. Z činnosti takové i směrům sociálním kyne ovoce. Nač konečně činiti zakládání soc. sekcí zbytečnosti? Pro třídní boje mějme třídních organizací, ku vyniknutí národního celku mějme Sokolstvo, v němž necht' pracují na úkolu tom příslušníci všech vrstev

národa. A připomínám br. Hrbkovi, že národní snahy Sokolstva nejsou zastaralými a že se nevybíjí o nic více na slepo, nežli sociální snahy Sokolstva dělnického. Br. Hrbek porovnává nás a bratry od Děln. Amer. Sokola, docházel vždy k závěru, že oni jsou ve svém přesvědčení upřímnější, pevnější a i obětavější, že organizaci jejich vane duch čilejší a silnější, který přivodí uje výsledky mnohem zdárnější. Jako charakteristický případ uvedl dvě osady, West Hoboken a Little Ferry. První menší, poměrně chudá, druhá mnohem větší, lépe situovaná. V obou současně založeny jednoty sokolské, v první Děln. Amer. Sokol, v druhé jednota N. J. S. Založením Děln. Amer. Sokola ve West Hoboken rozvinul se život tamních Čechů v ohledu společenském i národním tak utěšeně, že osada může být příkladem, uvedeny v život různé podniky, které slouží k dobru všeobecnému a jejich založení nutno přičísti jedině na vrub Děln. Amer. Sokola. V Little Ferry se také nějaký čas pracovalo, však as po dvou letech vše počalo ochabovati, jednota N. S. J. sklesla a nastala stagnace. Dnes osada ta se opět pozvedá, však jedině následkem založení tam Děln. Amer. Sokola. Příklad tento sám je dosti pozoruhodný, sotva však může být ustáleným měřítkem. Zde museli spolupůsobit vlivy jiné, mně neznámé. Aspoň se mi zdá, že kdyby bratři westhobokenští založili ve své osadě jednotu N. J. S. a pracovali v ní tak čile, jako pracovali v Děln. Amer. Sokole, že by se byli stejných výsledků dodělali, neboť náš program není tak úzký, aby byl zabráněn založení české školy, veřejné knihovny a pod.

Br. Hrbek chtěl dokázati, že soc. demokratičtí dělníci jsou dokonce vlastenečtější, nežli samotní vůdce národního Sokolstva ve vlasti, a sice příkladem následujícím: Za návštěvy našich bratrů z vlasti, vůdce české výpravy, br. Dr. Jos. Scheiner, v kruhu bratrů new-yorských vyprávěl o smutném, přec však hrdinném boji českých lidí v Ervěnicích. Vyprávěl, jak dělníci, většinou socialisté, podepsali žádost o českou školu, a jak jim bylo vyhrožováno, pakli podpisy své neodvolají, že budou vyhnáni z práce i bytů. Mnozí z těch dělníků byli Sokoly a ti obrátili se na br. Scheinera o radu. A br. Scheiner praví: "Co měl jsem lidem těm říci? Byl jsem nucen říci, že pakli jejich existence je ohrožena, pakli hrozí jich rodinám bída hlad, by povolili a ustoupili od své žádosti. Však dělníci ti odpověděli: Ne, my nemůžeme ustoupiti, sami před sebou bychom se museli stydět a ženy naše raději budou bídu s námi snášeti, nežli by ztratily úctu ku svým mužům." Z tohoto případu br. Hrbek vyvozuje, že oni sociální dělníci byli pevnější, charakternější a vlastenečtější, nežli br. Scheiner, který kdyby mu hrozilo nebezpečí jeho existence, tak by povolil a ustoupil a zradil by to heslo Fugnerovo: "Přelom, přeskoč, ale nepodlez!" Neprávem br. Hrbek takto celý případ vysvětluje. Kdyby se oni dělníci byli tázali někoho jiného o radu, kdyby se byli tázali mně, stejně bych jim odpověděl, jako br. Scheiner, leda bych byl měl po ruce prostředky postačitelé ku náhradě pramene jich výživy. Kdyby se byli oni dělníci tázali třeba i vůdce sociální demokracie, i od těch dostalo by se jim stejné odpovědi. Ale kdyby br. Scheiner neš kdokoli z nás byli na místě oněch dělníků v Ervěnicích, pak bychom se byli zachovali jako oni. Br. Scheiner očekával od nich podobné jednání, i když jim radil k ústupu. Sám ale neměl, a nikdo jiný nemá práva, uvaliti na sebe zodpovědnost za bídu četných rodin. O svém vlastním osudu může ovšem rozhodovati každý. Br. Scheiner nejednal jako zbabělec, ale jako bohatýr, který s bolestí ve vlastním srdci musel raditi bratrům svým proti vlastním přesvědčením, dobře věda, že kdyby nalezal se na jich místě, sám by se dle rady takové nezachoval. Ku konci přednášky br. Hrbek vyslovil naději, že přec snad všichni v pravé chvíli najdeme se pod praporem jediným. Sdílím s bratrem Hrbkem tuto

naději, jak jsem jej osobně ujistil, však dodatečně podotýkám, že upřímný svazek může být uzavřen pouze mezi dvěma rovnocennými a vzájemně se ctícími tělesy. Nemístné přeceňování jedněch i podecňování druhých, musí předem být vyloučeno.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Chicago, Ill., 28. března.

Dne 21. února, v předvečer narozenin Jiřího Washingtona, uspořádal náš odbor slavnost, která se těšila velké návštěvě a vydařila se v každém ohledu. Program zahájila sestra starostka Ottilie Splavecová případnou uvítací řečí, načež hudební čísla přednesli naši nadějní umělci, R. Fiala a Karel Fiala; hlavním číslem byl zpěv pí. L. Topinkové, doprovod na klavír sl. Julie Krislova, dále slečna mistrně se hrála klavírní skladbu Mozkovského "Air du Ballet", pak přidala "Slepičku" od Smetany, dále sl. Helena Weinerova na housle a Sokolky Minnie a Julie Pollákovy na piano. Předstávky vyplnil orchestr Sokola R. Rubringera krásnými skladbami; br. Rubringer a jeho orchestr zaslouží si naše uznání, jelikož každoročně při podobných příležitostech účinkuje zdarma. Pro náhlé onemocnění br. Viléma Kroužilky, který měl míti slavnostní řeč, převzal úkol ten obě. R. J. Pšenka, promluví o významných rysech Washingtonova charakteru. Všem účinkujícím vzdává pořádací výbor vřelé díky. — V minulé schůzi jsme měly přednášku na thema "Život Boženy Němcové", kterou sestry vyslechly s velkou pozorností. Opět má náš pořádací výbor plné ruce práce s přípravou pro májový ples, který bude pořádán v sobotu, dne 6. května. Že výbor opět obecnostu něčím překvapí, jest jisté. — V neděli, dne 16. dubna, totiž na velikonoční svátky, pořádá bratrská jednota své výroční veřejné cvičení zároveň s našimi Sokolkami a žactvem. Budeme míti opět příležitost přesvědčiti se, jak za tento rok pokročili, jak pilně cvičili. Tak, bratři a sestry, na shledanou a našem veřejném a o májovém plesu.

Na zdar!

Marie Fialová.

Cleveland, O., 28. března.

Pročítám-li "Sokola Amerického", najdu mnoho a mnoho dobrých rad a příkladů na zlepšení naší věci sokolské, škoda, že takové poučné články přijdou málo k povšimnutí, aby se v jednotách o nich uvažovalo a debatovalo, aby nově přistoupí členové sokolských jednot těmito dobrými náhledy se ponaučovali, neboť jest vždy lépe, když člověk ví více, nežli snad zrovna potřebuje. Již byl několikrát pokus učiněn pořádati debatní schůze, aby členové mohli lépe podávat náhledy a dobrozdání svá ve prospěch věci spolkové, jako i celé myšlenky sokolské. Ve schůzích řádných jest věc nemožná, poněvač by jeden předmět častokrát zabral debatu až několik hodin a potom možná ještě bez výsledku. Proto jsme nuceni, chceme-li si celého sokolského hnutí všimati, míti všude zvláštní schůzky debatní; těšil jsem se celou zimu na podobné debaty, když jsme sobě určili předešlý rok, že budeme odbývat dvě schůze měsíčně, jedna povinná, obchodní, a druhá debatní, však chyba lávky, jaro již jest zde a po podobné schůzi ani památky, a přec jest vše tak nutná, abychom se řádně vyslovili, se lépe poznali, abychom si řekli jednou, co máme dělat a neděláme a co nemáme dělat a děláme. — Zábavní výbor a dramatický odbor se činí znamenitě a cvičitelský sbor se právě znovu organizuje, aby každý mohl lépe a snadněji práci vykonávat, nežli dříve. — Co jsem se omeškal s dopisem, byla dvě divadla se hrána a třetí kus jest již také nastudován a nežli obdržíme "Sokola Amer.", bude proveden a to 2. dubna, tedy nezbyvá mně nic jiného, nežli jen blahopřáti činnosti dramatického odboru. "Jiříkovo vidění" velice se zamlouvalo, tak že mnoho hlasů volalo: opakovat ještě jednou. Druhá hra "Ka-

rel Havlíček Borovský", krásný to národní kus, proveden pěkně, tak že každému z přítomných dlouho upomínkou v myslí potrvá. Očekával jsem návštěvu mnohem větší při podobném divadle, také by mohla býti, kdyby bylo více uvědomělých národovců a skutečných svobodomyšlných pracovníků. — Na dotaz několika bři., kteří četli ve zdejšímu týdeníku, že Sokol Cleveland pořádá na vzdor toto divadlo, které jistý spolek má projektováno, na 16. dubna, musím stručně vysvětlit nemilou onu záležitost a sám si ji беру k zodpovídání. Sokol Cleveland vlastně měl divadlo určeno již na měsíc prosinec, což dokázat může jistý občan, když jej člen dramatického odboru žádal, zda-li jeho děcko by mohlo sebou účinkovat; druhé jest, že úlohy byly již v listopadu rozepsány a jeden člen měl úlohu v prosinci, aby si ji prohlédl, bude-li ji moci hráti. Když po uvážení shledalo se, že podobný kus potřebuje delší dobu k nastudování, bylo na neurčito odloženo. Tím považují u našich bři. záležitost onu za vyřízenou a členové necht' si přečtou "Sokola Amer." a tím přestane další ústní vysvětlování. — Předěšlý měsíc ztratilo Sokolstvo clevelandské jednoho z nejlepších pracovníků národních, nejen že Sokol Čech ztratil dobrého hareovníka v br. Petráši, ale Češstvo clevelandské bude dlouho postrádati práci, dobrých pokynů tak dobrého vůdce národního a pokrokového. Neúprosná smrt vyrvala jej z náručí jeho rodiny a ze středu jemu nejmilejší práce národní a sokolské. V poslední schůzi br. st. Bernreiter několika slovy poukázal na zásluhy br. A. Petráše a vyzval členstvo, vzdáti čest povstáním.

Na zdar!

Polda Všetečka.

Cleveland, O., 29. března.

"Čas vše mění —
k vítězství on vede pravdu . . ."

Nepamatuji se již dobře, kdo vlastně byl autorem tohoto citátu, ale každý nepředpojatý člověk musí mi dáti za pravdu, že slova ta jsou na nynější naše poměry v Clevelandu jako schválně dělana. V českém Clevelandu zrodila se již nejedna skvostná myšlenka národní, ale zároveň musíme s bolestí doznati, že také nejedna taková myšlenka byla zde předčasně pochována.—Proč? Inu, když . . .! A pohřeb takové jedné, takové skvostné myšlenky náhodou měli jsme u nás také loni. Jedni při něm truchlili, druzí ve svém farizejství volali: "Je jí škoda!", ale v duchu se radovali, nevědouce, že skvostná myšlenka dokonala vlastně úbytími jejich mělkého národního uvědomění. Ano, pochovali jsme jí a nikdy jsme se nenadáli, že lékař poctivého smýšlení provede na ní ne pitvu, ale oživovací pokusy a že ji opět přivede k novému životu. Tou pochovanou myšlenkou byla snaha, spojit Sokola Čech s Českou Nár. Síní, a lékařem, který ji přivedl opět k životu, jest Česká Beseda. Ano, čas vše mění. . .! Jen s nejtřpšimi pocity vzpomínáme na tehdejší dobu "léčení" té myšlenky. Každá česká žena, každý český muž, který místo kýženého léku podal tenkrát myšlence té otravnou pilulku "ne!", byli vlastně škůdci svých vlastních dětí! Leč k věci! Myšlenka ku spojení Sokola Čech s Českou Nár. Síní jest tedy opět št'astně oživena. Na otázku, je-li vůbec možné, musí dáti každý rozumný člověk odpověď kladnou. Jen uvažujme: Sokol Čech jest nucen morálně stavěti novou Sokolovnu. Stará rozhodně nevyhovuje. Nová, aby vyhovovala všem požadavkům moderním, stála by nejméně \$35.000, pravím nejméně, nepočítaje v to pozemek v ceně \$13.000. A nyní se podívejme na tu naši Českou Nár. Síní. Že nevyhovuje všem požadavkům, jest známo všeobecně. Ba má některé vady až příliš velké. Jest zároveň malou, a co hlavního, nemá pro naše děti vhodných škol. To, co jsme dosavad v ohledu tom dělali, jest velkou nulou i s těmi četnými záplátami, které stály peníze a ku skutečnému zlepšení přece nevedly.

Proto i Patronát uznal, že jest nutno síň přistavěti. Bylo mnoho o tom rokováno, mnoho náčrtků provedeno, ale náčrtky ty byly stále menší, jen aby to nestálo mnoho peněz. Šetrnost na nepravém místě! A dejme tomu, že by k nějakému zlepšení škol a síně došlo. Co to bude?! Peníze se vyhodí a síň bude zase jen tou starou síní, jako před tím! Pravého účele tím dosaženo nebude. A dejme tomu, že si Sokol Čech za několik let skutečně Sokolovnu postaví a že také Č. N. S. nějaké té změny dozná. Pak budeme zde míti dva národní stánky v jedné české čtvrti a tyto dva národní stánky budou vlastně stánky — konkurenčními! Bylo by to vzájemné tříštění, které by neprospěvalo té ani oné straně. Při tom nesmíme zapomenout ještě na jednu důležitou, velmi důležitou okolnost, s níž naše svobodomyšlná strana také musí počítati. Jest to projektovaná třetí česká síň ve čtvrti broadwayské, síň katolická! Že ji naši katoličtí sousedi stavět budou a to co nejdříve, o tom nestává té nejmenší pochybnosti. A že nepostaví svou síň za nějakých 50 nebo 80 tisíc, to je také faktum! Řekne snad někdo, že do kadetů nám ničeho není. Je a není. Není, pokud jdou svým vlastním směrem, náboženským, a je, pokud pořádají v Č. N. S. plesy a divadla. Jen se podívejme do výkazu Ředitelstva Č. N. S. a uvidíme, kolik peněz platily katolické spolky za nájem Č. N. S. pro pořádání plesů a divadel. Je to ročně pěkná sumička! Že o tento finanční zdroj Č. N. S. jednou přijde, jest jisté, a přišla by také o pěkné peníze, kdyby si náš Sokol Čech postavil Sokolovnu. Proto naši svobodomyšlné straně, chce-li býti pevnou, nezbyvá nic jiného, než semknouti se v pevný šik a pracovati spojenými silami pod jednou střechou. Tříštění sil bylo by nám jen ku vlastní zkáze. Proto s největším povděkem vítám obrození myšlenky o spojení Sokola Čech s Č. N. S. Českou Besedou a doufám pevně, že se v rozhodném okamžiku nenajde v řadách svobodomyšlných spolků damských a mužských žádného zatvrzelce, který by chtěl myšlenku tu opět porazit. Mějme vždy na zřeteli, že máme tvořiti jednu rodinu, uvažme, že zanedbáváním našeho svobodomyšlného školství ztrácíme vlastní mládež v záplavě amerikanismu, uvažme, že ztrátou české mládeže podkopáváme své svobodomyšlné jednoty podpurné, a konečně nepamenujme nikdy, že velkým záchrancem v obém ohledu jest Sokol. Zanedbávejme svobodomyšlné školství, zrušme sokolské jednoty a národní katastrofa v celém dosahu bude neodvratnou. Proto apeluji na vás, vy české matky, netrhejte dětem svým rodný jazyk z útlých úst brojením proti spojení Sokola Čech s Č. N. Síní, apeluji na vás, vy čeští otcové a muži, konejte svou národní povinnost a všichni ze všech sil se přičiňte, aby se Česká Nár. Síní stala skutečným reprezentačním stánkem všech broadwayských svobodomyšlných Čechů, v němž by se z nás každému a naší mládeži zvláště dostávalo posily duševní i tělesné. Nedrobme se, ale scelme se!

Na zdar!

K. Šumek.

Chicago, Ill., dne 29. března.

U Slovanské Lípy jsme měli po dlouhých letech zase jeden pěkný den, den 23. března. Vlastně byl "večírek", při kterém nám byl představen "sbor činných Sokolek", o kterém jsme hnedle ani nevěděli, aspoň jistě ta velká většina těch, kteří schůze nenavštěvují, ale tentokrát byla návštěva hojná, již doplnili hosté a členky odboru. Byly proneseny mnohé krásné a povzbuzující řeči a jest mně líto, že pro příliš veliký jejich rozsah nemohu ani stručný jejich nástin podati. Doufám, že mně br. řečníci odpustí. Podotknu pouze, že náš "bratr starosta" krátkou, ale vřelou řečí sbor činných Sokolek uvítal, načež následovali ostatní řečníci na programu, celkem tři, z nichž každý měl svůj zvláštní obor, a přestávky vyplnila hudba. Po přednesech "sestra náčelnice" jménem sb. č. Sokolek poděkovala krát-

kou, ale upřímnou řečí za uvítání a "bratřům řečníkům" za jejich vřelou řeč. Tentokrát byl skutečně u nás o vše zájem, a bratři se jak náleží činili, dáreč byla hojnost (vše bylo zadarmo), tak že je mně těžko všechny dárece jmenovati, doufám, že i oni odpustí, ale zvláštní dík zaslouží bratr J. Hladovec, který obdaroval každou Sokolku krásnou růží (a nás Sokoly něčím, co se nepovídá, ale —?) a ku konci, jak již to bývá, že to u nás bez nějaké té skočné býti nemůže, (ač na programu nebyla), tedy si ta naše chasa chvíli skočila a po půlnoci se s nejlepšími nadějami rozházela domů. Věru byl to krásný a nadějný večírek. Tu jsme byli opětně samý "bratr", samá "sestra" a tak, sestry a bratři, zůstaňme takovými i na dále. Necht' nebyl tento večírek jen takové chvilkové nadšení, chvilkové opojení. Dokažme, že dovedeme býti bratry a sestrami stále. Vezměme si ony proslovy k srdci a řídme se těmi hesly a zvláště tím heslem, kterým náčelnice sboru činných Sokolek končila svou řeč: "Ku předu! Nikdy zpět!"

Na zdar!

K. Tittl.

New York, 29. března.

V posledním svém dopisu jsem udělal chybu v udávání jmen činovníků cvičitelského sboru. Tajemníkem cvičitelského sboru jest br. Fr. Lier ml. místo Fr. Kiovský. Cvičitel III. družstva jest Jan Pavlík místo Fr. Vaně a cvičitel žáků jest Fr. Lier ml. místo Jos. Gregora. Cvičitelský sbor má nyní hromadu práce. Dne 2. dubna pořádáno veřejné dorostu. Dne 15. dubna jsou mezinárodní závody A. A. U. V červnu jsme pozváni na závody Střelců. Začátek července máme výlet do České Vesnice v Long Island na čtyry dny. Pak, dne 22.—23. července máme župní závody v Astoria. Družstva na župní závody jsou již vybrána. Jednota naše vyšle tentokrát sedm družstev. A hnedle sami mladíci, mimo dvě čety. Jest největší počet, co pamatuji, aby reprezentoval naši jednotu na závodech vůbec. Vyšleme do I. oddělení jedno družstvo. Do II. oddělení jedno družstvo. Do III. oddělení čtyři družstva, (Astoria jedno družstvo) a veteráni. Družstvo v druhém oddělení cvičí br. Jos. Gregor. První a druhé družstvo v třetím oddělení br. Pavlík. Třetí družstvo v třetím oddělení cvičí br. Heisler. Veterány cvičí br. Šteffek a četu v Astoria cvičí br. Jahoda. Doufám, že borci budou pilně cvičit a poslouchat své cvičitele, tak aby byli chloubou naší jednoty. Do mezinárodních závodů A. A. U. vyšle jednota tyto závodníky: Na bradla: Vác. Heisler. Na kůň na šíř: Ant. Klor. Na kůň na dél: Vác. Heisler, Jos. Gregor a Jind. Lier. Na all-around championat: Vác. Heisler, Vác. Skokan a Jos. Gregor. Bratři, držte se, at' máme championat po třetí! Dále pamatujte, že na příští rok jest všesokolský slet v Čechách. Rád bych viděl některé z našich borců, aby se dostali do té čety N. J. S. Myslím, že jednota naše nevyšle žádného do Čech. (Starší členové jsou proti tomu. Koukají moc na peníze a ne na reprezentaci. Dělati, co někteří starší členové chtí, tak aby o nás nikdo jakživ ani neslyšel.) Četl jsem úsudek br. Čermáka v "Sokole". Návrh jeho na obeslání příštího sletu četou ("všestrannou") uznávám za nejlepší. Pamatujme, že my tady v Americe pěstujeme všestranný tělocvik. My cvičíme na sílu zrovna tak jako na rychlost. Tak, proč nemůžeme my vyslati družstvo všestranně vycvičené (družstvo N. J. S.)? Na náradí nemůžeme bratřím v Čechách ničeho nového ukázati. Ale v atletice můžeme! Kdyby to "vzorné" družstvo nebylo připuštěno do závodů, tak at' cvičí jako vzorné družstvo N. J. S., zrovna tak jako byla četa bratří z Čech na posledních našich závodech v Chicagu. Bratři z Čech věděli, že s námi nemohou závodit dle našich pravidel, a my dobře víme, že nemůžeme závodit s nimi dle jejich pravidel. Doufám, že až bratři z různých jednot toto přečtou, že budou se mnou souhlasit, a že budou

appellovat na Výkonný Výbor N. J. S., aby bylo vysláno všestranně vycvičené družstvo, družstvo vycvičené na náradí i v atletice. Na zdar!

Martin A. Klein.

Chicago, Ill., 29. března.

Dne 5. března měli jsme u nás v Sokole Chicago veřejné, které se vydařilo nad vše očekávání. Tentokrát bylo cvičení spojeno s odpoledním (totiž dětské a dorost spolupůčinkoval zároveň se Sokoly a Sokolkami v jednom večeru). Cvičení, vlastně počátek, byl kolem osmé večer a zahájeno br. Roubalem, starostou naší jednoty. Promluvil k obecnstvu krátkou řeč, v níž je připravoval na cvičení sice jednoduché, ale přesné; pak poukázal na nutnost přestavení naší budovy. Při proslovu byli v mírném rozstupu přítomni všichni cvičenci a cvičenky, počítaje od těch nejmladších až po členy. Pak přišlo na řadu cvičení ukázkové, prosné, cvičenců mezi 6—9—14 let. Avšak cvičení jejich bylo rozdílné, tak že činilo jen malebný obraz a dojem. Řada první byla totiž sestavena ze starších cvičenců, řada druhá z mladších, třetí opět starších a čtvrtá mladších, pátá starších. Řady: první, třetí a pátá cvičily s náčiním (dřevěné činky). Řady: druhá a čtvrtá bez náčiní. Prvnějších cvičení sestaveno nejvíce z výpadů: předkrok, úkrok, zároveň s pohyby paží. Druzí pak cvičili pohyby paží a částečně trupu nohou. Dále děvčata as v stejném věku a v stejném rozestavení. Bratr Jiroušek se skutečně tužil, aby svou práci se svěřenci svými co nejlépe provedl. Bratr Kočka podal ukázkou cvičení dorostu kůžely. Pak asi s osmi provedl tanec námořníků. Vše šlo dobře, až na okolnost, že nás bylo mnoho. Další cvičení byly tance provedené Sokolkami. První tanec sestaven z kroku šotišového, druhý valčíkového. Obecnstvo bylo tak nadšeno, že br. Kočka byl nucen dáti znamení k opakování. Další číslo pro Sokoly. První, jaksi přípavné k celku (neb cvičení Sokolů bylo složeno ze 3 dílů) bylo bohato na výpady, obraty, zároveň s pohyby paží, ruce v pěst'. Druhé znázorňovalo zápas, třetí rohování. Všichni cvičili velmi dobře a i dobrý znalec by evik i vytrvalost pochválil. Pak hned započalo cvičení na náradí, o němž se nechci rozepisovati, jelikož cvičení nebylo nijak zvláštní a celkem ničeho nového. Cvičení byla hladká a také pěkně provedena. — Chei se zmíniti o 18. březnu, v kterýžto den pořádaly Sokolky banket. Program byl dosti bohat a návštěva až přílišná. Sestra Štěpánková, starostka odboru Sokolek Chicago, promluvila k obecnstvu o jejich činnosti a práci se slibem, že i nadále se tak díti bude. Sestra Havlíková od Sokol Praha přednesla báseň. Bratr Roubal, starosta naší jednoty, pozdravil obecnstvo, děkuje, že se v tak hojném počtu dostavilo. Bratr Mikoláš děkuje za účast, dává návrh oslavení všech přítomných Josefů a návrh s potleskem přijat. Dále účinkovali: p. Keelík, kuplet; pí. Friedlová a p. Keelík, duetový kuplet; pí. Friedlová, solový výstup. Skvostná večere, dobré nápoje, a tak než jsi se nadál, byly 4 hodiny ráno. Pěkně jsme se pobavili a zároveň pozvudili se navzájem k činnosti ještě větší.

Na zdar!

Miloslav Franel.

Newark, N. J., 30. března.

Byl jsem upozorněn, že nekonám své povinnosti jako dopisovatel, poněvač prý již delší dobu žádné zprávy o naší jednotě jsem nepodal, ač činnost u nás jest všestranná, takže by se mohlo stále o něčem psáti, jenom že bych musel poukázati na ty naše dobré stránky. Jakmile bych měl poukázati na nějakou slabou stránku, nebo na něco nesprávného, což se ovšem najde v každé jednotě — i když tu pravda byla, tu najde se dost těch, kteří vám vytýkají, že prý se tak psáti nemá, že to škodí jednotě atd. Uznávám však, že pokrok, jaký se v poslední době v jednotě naší jeví, zasluhuje uznání.

V měsíci květnu bude jednota naše pořádat společné závody, se sborem Děln. Am. Sokolem zde, a zároveň veřejné Sokolů, Sokolek a žactva. Závody ty pořádané budou ve prospěch postavení Národní Budovy. A tak zavládl přece jakýsi čilejší život v naší cvičárně. Vidíte tam cvičit br. D. A. Sokola, což naši zase oplácí jím, že navštěvují jejich cvičební hodiny. A tak jsou všichni mezi sebou jen samý humor a žádné stranutví, takže je radost do cvičárny zavítat. A když to tak pozorují, tak si myslím, proč by nemohlo tak být všude.

Abych se též zmínil o té naší mládeži, již průměrně as 50 navštěvuje cvičení každou neděli, podotýkám, že by se mělo hledět k tomu, aby nějaká změna učiněna byla, poněvadž dětem našim nedostává se dosti volné chvíle, jež má být každému dítěti dopřána. Celý týden posíláme děti naše na veřejné školy, v neděli ráno jdou do cvičení, které končí ve dvanáct hodin v poledne, a než dítě takové, obzvláště bydlí-li vzdáleněji od Sokolovny, přijde domů, jsou dvě hodiny — ale ve dvě hodiny má dítě to být zase v české škole. Ale jak má se dokázati? A tak se stává, že dětem se škola aneb cvičení znechutí, neboť rodiče sami uznají, že to tak nemůže být, tak buď pošlou dítě dopoledne do cvičení a odpoledne je nepošlou do školy, aneb opáčně, a nemůžete to žádnému mít ani za zlé! Pročež dbejte, bratři, k tomu, by co nejspíše jakýs obrat ve věci té učiněn byl.

Dne 21. února pořádala jednota naše společně se Sokolkami "Šibřinky", při čemž proveden byl rej Sokolů a Sokolek, který br. náčelník naevičil, ačkoliv jen krátký čas k tomu zbýval, byl dobře proveden, což obecenstvu se jen zamlouvalo.

Chci též poukázat, že by někteří bratři měli lépe navštěvovat cvičení a ty naše schůze, aby si uvědomili, že nejsou u jednoty pouze pro to jméno Sokol, ale aby též přiložili pomocné ruky ku práci, jež je na poli sokolském žádouena. Kolikrát je mnohý br. navržen do úřadu aneb výboru, ale bojí se přijmouti, at' prý to vezme někdo jiný, a tak to jde od jednoho na druhého, inu je těžko Sokolu vzít nějaký úřad, když nemíní schůze navštěvovati a pro věc Sokolstva pracovat vůbec. Též chci také připomenouti, by každý bratr si uvědomil, že není slušné chování žádného Sokola, když chová zášť proti druhému bratru, aneb když nařkne bratra nepěkně, at' již je to ve schůzi aneb kde jinde. My se máme ctít bratrsky a ne býti jeden vůči druhému lhotejší, zavistiví, ne-li více.

Dále musím zdělit vám truchlivou zprávu, že neúprosná smrt, dne 16. února, vyrvala nám ze středu našeho dlouholetého a zakládajícího člena jednoty naší, br. Antona Peřinu st.; podlehl zranění, jež v práci utrpěl. Budiž pokoj popeli jeho! Též vzdávám vám, sestry Těl. Sboru Dívek a Paní v Baltimore, srdečný dík za dar, jenž jste jednotě naší věnovaly. Na zdar!
Karel Šafránek.

New York, 30. března.

Tentokrát si musím pospíšet, aby k vůli opoždění nebyl opět můj dopis odložen do příštího čísla. Však co psátí, my zde v New Yorku vedeme ten život dosti jednotvárně starou vyšlapanou cestou, za to naše odbočka v Astorii jinak se činí, nedávno se přestěhovala do nové budovy České Svobod. Školy tamtéž právě dostavené a co hlavního pilně cvičí, takže se může státi, že co do počtu opravdu cvičících členů nás hnedle dohání.

Operetta "Krista z myslivny" bude dávana v této sezoně po šesté a sice v neděli, 16. dubna. Pěvecký odbor může si tuto sezonu opravdu gratulovati, takový úspěch neměl snad za celý čas svého trvání. Náš dramatický odbor sehrál při vyprodaném domě v neděli, dne 26. března, komedii "Almo, kde bydlíš?" Někjaký přítelšček nás udal a tak odbývalo se představení za policejní asistence, která však neshledala v kusu tom ničeho závadného; až na to, že k před-

stavení nebyly připuštěny žádné dívky, což ovšem jak z ohledu výchovného, tak v zájmu obecenstva i účinkujících jest docela na místě a bylo by si přáti, aby i v příští sezoně přístup dívkám nebyl dovolen. Při výběru pak kusů bylo by záhodno, aby dramatický odbor bral se více cestou lidové výchovy a nehleděl tolik na úspěch hmotný jako na úspěch morální.

V česko-amerických časopisech uveřejněny byly výzvy Č. O. S. z Prahy, aby Sokolstvo americké obeslalo výstavku a šestý slet všesokolský v Praze r. 1912; u nás však jeví se proti tomuto jakási apathie snad později se rozkvýváme.

Naše sestry Sokolky, jejichž cvičení kůžely při posledním sletu v Praze bylo tolik obdivováno, tentokrát prý též sletu se nesúčastní, a sice z ohledu finančních. Jest viděti, že ta americká honba za dollarem zachvátila též i kruhy sokolské, vždyť sestry stojí si finančně lépe, jak před posledním sletem. Máme však do sletu více jak rok a tu doufám, že milé sestry naše přece věc si rozmyslí a 6. slet všesokolský obešlou a to nejen v zájmu vlastním, ale celé české Ameriky, vždyť jedná se nám o to, aby návěťva naše ve vlasti byla co největší a imponantnější.

V té naději zdravím veškeré sestry a bratry a trvám s upřímným Na zdar!
Franta Mička.

Chicago, 31. března.

Starosta br. Kroužilka jest od 20. února povážlivě nemocen. Trpí silnou nervovou poruchou. Ač vyslovil odborník a lékař jeho naději na jeho uzdravení, uplyne dlouhá doba nežli bude se mezi námi opět pohybovati. Záležitosti jeho spravuje pro tuto dobu jim pověřený výbor Plz. Sokola.

Ruch v těloevičně za přičiněním našich veřejných, společných chicagských a sletu župního jest velice živý.

Výbor pro táboření příštího léta zahájil akci již v tomto směru. Bude se as tábořiti opět v New Buffalo, Mich., na starém místě. Na zdar!
J. Dvořák.

Chicago, 3. dubna.

S tímto psaním počínám tak jako nám počíná jaro roku letošního, krokem mravenčím. Proto ale doufám, že ty kroky mravenčí přinesou úspěch Sokolstvu chicagskému pod N. J. S., která bude odbývat veřejně, 2. července; tedy před závody Župy Střední. Tam se nejlépe přesvědčíme, jak práce ve cvičárnách pokračuje, v jaké asi úctě a kázní má cvičitel dorost jemu svěřený, Sokolky a Sokolové jak jsou mu poslušni a s jakou vyspělostí se postaví před Sokolstvo další a příznivce Sokolstva vůbec. Tam pak budou slyšeny hlasy z obecenstva, který cvičitel byl ve cvičárně pilným, který jest pak na to hrdým, že může postavit četnu do kteréhokoliv oddělení, že pak mohou takoví borei měřit svoji vyspělost s každým boreem ve stejném oddělení. Ne snad jenom na cvičiteli neb náčelníku záleží, též záleží na těch, kteří cvičení navštěvují, ti aby se drželi v mezích takových, jaké Sokolstvo nám předpisuje, držet se jen zásady sokolské. Když jest jedno smýšlení, jak u cvičitele, tak u cvičenek a cvičenců, pak jde práce v těloevičně volně v před a tito pak vždy se těší na těloevičnu, neb vědí, že jest tam práce zábavná, zdravá a ušlechtilá. Výbor pro veřejné konal svoji schůzi 26. března. Sokol Josef Paul od Sokola Čechie podával zprávu, že společnost Riverview Park zlepšil nám cvičiště, nežli jak bylo roku minulého, vše že srovná a sedadel bude pro tisíce osob na jihovýchodní straně, což bylo vše přijato. Dále oznamuje, že ona společnost se zajímá o Sokolstvo a přála by si, aby Sokolstvo nadále pořádalo cvičení v tomto parku. — Sokol Čechie konal v těchto místnostech svoje cvičení roku minulého. Společnost dopsala na Sokol Čechii, zdali by nepořádali cvičení i roku letošního znovu a tamtéž. Jednota uznala za dobré, aby chicagské jednoty pod N.J.S. pořádaly cvičení a tady ten počátek. Společnost tato nám nechala vybrati kterýkoliv den si přejeme, neb jsme byli prvními a další nabídky

nepřijala, až co řekne Sokolstvo. Tiskový výbor, Jos. Paul, podával zprávu, že nechali natisknouti vstupenky, na jedné straně české a na druhé anglické, při nichž jsou útržky. Takový útržek (coupon) má ceny 10c do Riverview Parku, takže co jest vstupné do představení 25c, dá se 15c a ten útržek a jest vpuštěn tak jako ten, co platil celý obnos. Vstupenky na evičišti budou 25c. Tiskový výbor rozešle na každý jednotu tisíc vstupenek ku předprodeji, jež budou pod dohledem starosty každé jednoty. Ne aby pak některý starosta dal ony vstupenky pod tři zámky, ty musí dát do předprodeje. Po evičení výbor pak podá zprávu každé jednotě, při čemž se přesvědčí, který starosta měl vstupenky v předprodeji a který pod zámek. Tedy chutě k práci, starosto! Bylo též dáno na bedra má, abych dopsal Těl. Jed. Sokol Milwaukee, Wis., zdali pojedou skrz Chicago na závody Župy Střední, že by mohli vyjeti o něco dříve a súčastnit se s námi evičení. Na shledanou 2. července na evičišti v Riverview Parku.

Na zdar!

Franta Peck, taj. výboru.

Granger, Tex., 20. února.

Za pobytu mého u T. J. S. v Granger a Taylor pokročilo se hlavně s evičením prostným, jak členů tak i žáků, pro veřejné vystoupení o závodech. V Taylor toho času není možno ničeho podniknouti, poněvač jednota tamnější je bez spolkové místnosti. Zdržoval jsem se od 1. ledna v Granger a jednotu v Taylor navštívil jsem dvakrát, chtěje vzbudit větší zájem. Zdržet se v Taylor bylo nemožno, byl bych nucen zůstat nečinným a v Granger jsem prospěl věci naší. Požádal jsem jednotu v Taylor, aby dopsala mi, najde-li místnost, neodbržel jsem dosud ničeho.

Členů v Granger evičilo za leden průměrně 13,2, celkem 80 čl. hod. 6 evič.; do dnešního dne za únor průměrně 10,2, celkem 42 čl. hod. 4 evič.; žáků za leden evičilo průměrně 9,2, celkem 65 ž. hod. 7 evič.; únor do dnešního dne 9,1, celkem 28 ž. hod. 3 evič.

Členstvo	leden	únor	Žactvo	leden	únor
J. Mareš	4x	*)	V. Kubala	7x	3x
Fojtík	5x	3x	F. Martinets	6x	3x
Kopecký st.	4x	3x	L. Kubala	6x	2x
A. Moris	4x	*)	V. Musil	—	—
Maňák	4x	2x	H. Motl	7x	3x
J. Horňák	6x	*)	R. Struhal	2x	1x
Maňák ml.	6x	—	R. Pustějovský	7x	2x
A. Svoboda	6x	4x	J. Kubala	1x	2x
Vojtek	4x	3x	V. Plek	—	2x
Srocký	5x	4x	J. Kubala	7x	3x
Kopecký ml.	4x	3x	K. Štefka	7x	2x
V. Konářík	4x	3x	L. Struhal	2x	1x
Žurovetz	6x	4x	J. Holubec	—	2x
F. Machů	4x	4x	Šiler	6x	2x
E. Červenka	4x	3x	J. Kubala	4x	3x
V. Klečka	2x	—			
B. Hatka	4x	3x		ž. 65	28
Ryška	4x	3x			

Čl. 80

42

*) Odešoval.

Na zdar!

Eng. Jelínek, starosta.

F. Chuděj, společný evičitel.

ODVOLÁNÍ.

V únorovém čísle tohoto listu jsem poukázal na chyby některých br. T. J. Sokol Toledo, ale poněvač mně byla udělena důtka a nařízeno odvolání, tož prosím br. T. J. Sokola Toledo za odpuštění a odvolávám tedy. Na zdar!

C. Zagoš, býv. dopisovatel.

Bratry tajemníky a pokladníky Národní Jed. Sokolské tímto upozorňuji, že jsem se přestěhoval a oznamuji zároveň novou adresu:

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st STREET,
NEW YORK CITY, N. Y.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŪZI VÝK. VÝBORU N. J. S.

New York, 6. března.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Ze členů scházeli: St. Kostka a E. Wokál.

Zápis o schůzi odbývané, dne 6. února byl po přečtení přijat.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá dopis, v němž oznamuje, že rozličné rukopisy, které měly být v "Sokole Americkém" minulý měsíc uveřejněny se z části ztratily a jiné byly otevřeny vládním "Inspecting Department" a následkem toho nemohly být uveřejněny, a že celá tato záležitost jest ve vyšetřování. Dopis byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Ústřední Výbor Župy Střední podává návrh týkající se vybrání vzorného družstva k 6. sokolskému sletu do Prahy, jež si přeje, aby byl všem jednotám k odhlasování předložen; žádosti této má být vyhověno a návrh neodkladně všem jednotám k odhlasování předložen.

Společný evičitel Župy Jižní br. Chuděj zasílá zprávu o své činnosti a pokroku v oně Župě. Táž byla příznivou a přijata a má být v "Sokole Amer." uveřejněna.

T. J. S. Portland, Oregon zasílá dopis, v němž oznamuje, že jim byl odevzdán diplom N. J. S. zástupcem T. J. S. Scio, Oregon.

T. J. S. Slovanská Lípa žádá záslužní listiny pro mnohé členy; Výk. Výb. N. J. S. nemůže žádosti této vyhověti, neboť Slovanská Lípa nebyla členem N. J. S. nepřetržitě po dobu 20 let a jednateli uloženo záležitost tuto vyříditi.

Ústřední Výbor Župy Západní žádá Výk. Výb. N. J. S., aby tam byl vyslán na výlohy N. J. S. společný evičitel na dobu 6 měsíců. Usneseno, aby jim bylo jednatelům odepsáno a oznámeno, aby na místo společného evičitele Župa uspořádala župní kurs a hleděli při té příležitosti evičitele si vypěstovati.

T. J. S. Ennis, Tex., žádá V. V. o schválení jejich žádosti o podporu na stavbu tělocvičny. Výk. Výb. N. J. S. žádost tuto schvaluje a žádá veškeré jednoty, aby dle možnosti uvedené jednotě v podniku jejím pomohly a pomocnou ruku podaly.

T. J. S. Wilber, Neb., oznamuje, že vystupuje ze svazu N. J. S. Jednatel má dopsati župnímu výboru Župy Západní v záležitosti této.

T. J. S. East St. Louis žádá Výk. Výb. N. J. S., aby jim byly odpuštěny dlužné poplatky k N. J. S., neboť se nacházejí ve finanční tísní. Uloženo jednateli, aby jim odepsal a oznámil, že v podobných záležitostech se musí obrátit na veškeré jednoty, protože Výk. Výb. N. J. S. nemá právomoc sám o sobě poplatky odpouštět a musí mít souhlas jednot v podobných záležitostech vůbec. N. J. S. San Francisco, Prague, Oklahoma, zasílají dopisy, jež byly přijaty a obsah vzat k vědomosti.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Schuyler, Sokolky Newark, náčelnické zprávy Župě Jižní, T. J. S. Blesk, Little Ferry, St. Paul a Prahu a vrchnímu pořadateli br. J. R. Jičínskému rozličné knihy, pomůcky a K. Procháskovi Pamětní spis.

Následující účty byly předloženy: Zásilka knih do Los Angeles, Cal., \$4.05; Národ. Tisk. za tisk a výpravu "Sok. Amer." za měsíc únor \$296.30; New Yorkským Listům za papír \$3.00; Commercial Eng. Co. za štočky do Sokola Amer. \$5.00; Franklin Eng. Co. za štočky \$3.65; Com. Art Eng. Co. za další štočky \$2.25. Veškeré účty byly přijaty a k vyplacení odkázány. Br. J. Šimánek, člen T. J. S. Scio, Oregon, zasílá účet v obnosu \$2.25 za cestovné do Portland, Oregon, k zavedení T. J. S. Portland do svazu N. J. S.; účet k vyplacení odkázán. — Pokladník N. J. S. br. Lier

oznamuje, že úpis T. J. S. Oklahoma na částku \$50.00 jest prošlý. Jednatel má dotyčnou jednotu o tom uvědomit.

Usneseno, aby veškeré jednoty, které finanční a náčelnické zprávy v čas nezašlou, byly v "Sokole Americkém" uveřejňovány.

Usneseno V. V. N. J. S., aby župní výbor Župy Severo-Východní byl vyzván, aby vyslal agitátora do Saginaw, Mich., neboť jest tam četná osada a úrodné pole pro získání a založení jednoty. Jednatel má vyřídit.

Usneseno, aby veškeré jednoty a Župy byly vyzvány, aby konaly přípravy a zkoušky na vybraní borců k 6. sletu všesokolskému do Prahy a V. V. N. J. S. určuje dobu župních zkoušek do července 1911. Hlavní zkouška k vybraní vzorného družstva má být odbývána v měsíci srpnu 1911 v Chicagu, protože jsou veškeré jednoty upozorněny, aby do toho času měly své borce ku zkoušce vybrány.

Do této schůze se dostavil zástupce firmy Brodský a Sovák, br. M. Pilnáček, který vyslovil žádost, aby listky přeplavní pro V. V. N. J. S. vyslané družstvo a pověřené zástupce k 6. sletu do Prahy byly zakoupeny od oné firmy, jež onu výpravu uspořádá. Usneseno po zralém uvážení žádosti této vyhověti.

Následující jednoty zaslaly zprávy a roz. poplatky: T. J. S. Galveston do fondu na sjezd \$2.00, T. J. S. Owatona do fondu na sjezd \$9.40, T. J. S. Ord \$1.90, Iowa City doplatek 30c; Toledo \$1.80; Plzeňský Sokol \$37.10; New York \$48.40; Lev Bridgeport \$1.00; T. J. S. Bohemia poplatek \$13.20; T. J. S. Čechie \$8.20; Ord \$5.70; Manitowoc \$8.40; Tyrš, Newburgh \$50.00; Iowa City \$5.80; Lad. Klácel \$9.90; Tyrš, S. Omaha \$11.10; Toledo \$7.50; Chicago \$105.00; Wilber \$60.60; New York \$148.20; Lev, Bridgeport \$1.30; za ohlášky v Sok. Amer. \$35.00.

Na zdar!

M. Grabenstein, zap.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC BŘEZEN 1911.

Březen	Příjem.	
1. Sb. Sokolek Libuše, S. Omaha, Neb., za 100 plat.	1.00	
3. T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	1.30	
do fondu pro sjezd za r. 1910.	1.00	
4. Předplatné na S. A., V. Červenka, N. Y.	.75	
8. Předpl. na S. A., F. Strunce, Chicago.	.75	
10. Předpl. na S. A., Jos. Brouk, Chicago.	.75	
Pamětní spis Chic., Jos. Brouk, Chicago.	.61	
T. J. S. v Ennis, Tex., za 50 plateb. knížek.	.50	
T. J. S. v Ennis, Tex.	.60	
do fondu pro sjezd za r. 1909-10.	5.45	
11. T. J. S. Oenaville, Tex., poslední splátka na nářadí	51.62	
13. Plzeňský Sokol, Chic., do fondu pro sjezd za r. 1909	34.50	
Za Pamětní spis Chic., Old. J. Jelen, Omaha.	.61	
18. T. S. D. a Paní, Newark, N. J.	1.90	
Předplatné na S. A., Mir. Tlamka, Tábor, Čechy	1.00	
Za Pamět. spis Chic., br. V. Charvát, Clev., O.	1.22	
20. Za Pamět. spis Chic., Ferd. Steiner z Ruska.	.78	
Předplat. na S. A., Ferd. Steiner z Ruska.	2.00	
Za 8 knih Pamět. spisů Chic., T. J. S. Oklahoma City, Okla	4.00	
22. Sb. Sokolek Omaha, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1910	5.70	
23. S. J. Blesk, Baltimore, Md.	66.00	
25. Sb. Sokolek, Omaha, Neb.	2.55	
T. J. S. Galveston, Tex.	3.30	
29. T. J. S. Owatonna, Minn.	12.60	
31. T. J. S. Timken, Kans.	12.80	
T. J. S. Vlast, Chicago.	15.90	
T. S. D. a Paní, New York, N. Y.	15.10	

Za knihu Kurs Č. O. S., Kar. Dvořák, Oklahoma City56
	\$244.85
Hotovost z minulého měsíce	4,896.56

Úhrnem	\$5,141.41

Vydání.

7. Za cest. a ztrátu času do Chic., Dr. J. R. Jičínský	20.00
9. Za stočky pro S. A., Com. Art Co., C. R., Ia.	7.25
Za stočky pro S. A., Franklin Co., Chic.	3.65
1000 dopis. papírů pro jedn. V. V., N. Y. Listy	3.00
6200 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro únor t. r., Národní Tiskárna v Chicagu	296.30
Za cest. při uvedení T. J. S. Portland, Oreg., br. Šimánek ze Scio	5.00
Za expres zasl. knih do C. R., Ia., a do Los Angeles, Cal.	4.05
20. Pořad. S. A. za měsíc březen, Dr. J. R. Jičínský	35.00
Pořad. S. A. za březen, Jos. Čermák	25.00
Za pošt., expres a pod. do konce r. 1910, Dr. J. Rudiš-Jičínský	25.00

	\$424.25

Příjem \$5,141.41

Vydání 424.25

Hotovost \$4,717.16

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md. . . . \$1,607.19

Fond pro příští běh cvičitelský 54.85

Fond základní N. J. S. 300.00

Záloha na nářadí u jednot a Župy 99.74

Půjčky u župních výborů 322.50

Na Union Dime Savings Banku \$1,000.00

Na 19th Ward Banku 2,000.00

Hotovost v pokladně N. J. S. 1,717.16

\$4,717.16

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

FINANČNÍ ZPRÁVA ŽUPY STŘEDNÍ ZA ROK 1910.

Příjem.

V pokladně z minulého čtvrtletí	\$ 32.20
11. ledna Čes. Amer. Jed. Sokol, St. Paul	3.60
17. února T. J. Sokol Chicago	31.00
T. J. Sokol Milwaukee	5.90
Slovanská Lípa	18.00
T. J. S. Tábor	16.45
17. března T. J. S. St. Louis, Mo.	10.10
Plzeňský Sokol	17.25
T. J. S. Čechie	4.30
21. dubna T. J. S. Praha	11.80
10. června T. J. S. Mt. Pleasant	1.30
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids	18.70
18. srpna T. J. S. Milwaukee	5.90
T. J. S. St. Louis, Mo.	9.60
Půjčka od V. V. N. J. S.	200.00
20. října Jos. Čermák vrací z honoráře	12.00

	\$398.10

Vydej.

11. ledna J. A. Novotný, cvičení v Oak Park, Ill.	\$ 20.80
17. února Franta Filip, jízdní lístek do Iowa City, kamž dojížděl cvičit	5.00
21. dubna J. A. Novotný, cvičení v Oak Parku	38.40
10. června Fr. Filip, jízdné do Iowa City	10.00
Fr. Jirásek, jízdné tamtéž	2.50

18. srpna	Emil Hoeke, učitel na kursu.....	62.35
	Rud. Stýblo, učitel na kursu.....	48.00
	Dr. K. Štulík, učitel na kursu.....	53.00
	Jos. Čermák, učitel na kursu.....	60.00
	Jan Juřena, hudební doprovod.....	12.00
	Sok. Plaček, destill. voda a jiné.....	11.50
	Br. Jos. Ocásek, posluchač Iowa City....	12.00
	Br. Fr. Jirásek, posluchač Cedar Rapids..	12.00
	Br. K. Kolářik, posluchač St. Paul, Minn.	15.00
	Br. B. O. Hašek, posluchač Cedar Rapids	9.75
	Rud. Hůrka, jízdné do Iowa City, cvič.	12.65
	Slovan Americký, výzva na kurs.....	1.00
	Nájem ze schůzí.....	5.00
	Jednatel služné a výlohy 13 měsíců.....	12.25
	Br. Aug. Tesař, cesta do Edwardsville..	2.50

Úhrnem	\$405.70
Příjem	\$398.10

Schodek ke konci 1910.....\$ 7.60
 Prohlédnuto a sledáno v úplném pořádku.

Za účetní výbor

Fr. Filip.

Cedar Rapids, Ia., 24. března 1911.

ŽUPA STŘEDNÍ.

Přehled činnosti od 20. října 1910 do 17. března 1911.

Vzhledem k dotazům některých bratří, proč uveřejňujeme přehled Ústředního Výboru Župy Střední tímto kratším způsobem, zdělujeme, že za prvé chceme ušetřit místa v listu a za druhé nechceme jen stále opakovati: "schůze byla zahájena" aneb "protože už nebylo nic k jednání, schůze ukončena." My představujeme si Župu naši jako činnostný úláněk sokolský a dle toho snažíme se jednati ve všech věcech důležitých a vážných tvořice tak ze Župy skutečně ochranný sbor jednot v ní sdružených, jedinců i celé věci sokolské. Proto také vyspali jsme v čas bývalému župnímu náčelníku, ten však vysvětluje nečinnost svou neblahými poměry a osobními třenicemi v Chicagu a žádá, aby jeho resignace byla přijata. Stalo se. — T. J. S. Čechie v Chicagu oznamuje, že jednoty naše k N. J. S. přináležející připravují se ku společnému vystoupení na den 2. července 1911 v Riverview Parku. Vzato na vědomí a uspořádání sletu a závodů Župy Střední dle toho zaříditi se má. — Vždy ochotný činovník br. August Tesař dojel k oslavě 25letého trvání T. J. S. v Edwardsville, Ill., a sice 16. října. Promluvil za výbor ústřední. Účet jeho \$2.50 povolen. — T. J. S. Iowa City stěžuje si, že nemá dostatečného cvičitele a že by byli nuceni zjednatí po případě i ne-Sokola. Výbor již chtěl přistoupiti k jejich návrhu, když nabídl se br. B. O. Hašek, že bude dvakrát za měsíc do Iowa City dojížděti. — Také T. J. S. Owatonna, Minn., potřebuje cvičitele i radí se jim, aby v "Sokole Americkém" vypsalí si soutěž. — Účet jednatele na služné \$10.00 a poštovné \$2.25 povoleny. — T. J. S. Milwaukee zaslá náčelnické zprávy. — Provedena volba činovníků na r. 1911. Jména týchž nalezají se v adresáři. Náčelníkem zvolen br. Jindř. Ort, týž však z příčin vážných nemohl přijati a na jeho doporučení zvolen br. Rudolf Stýblo. — Závody Župy Střední stanoveny na červenec 1911 a sice veřejné k vůli tomu, že svátek neodvislosti, položeno na 4. července a závody na dny 5. a 6. července. — Má poslati se zdravotce T. J. S. Tábor v Chicagu ku 20letému jejich jubileu. Má vypracovati se pozvání na slet a závody v Cedar Rapidsích a poslati na všechny naše i nesdružené jednoty, Župu Fugner-Tyrš, Dělnicko-Amer. Jednotu, Chorvaty, Poláky a Slováky. — V mimořádné schůzi prosincové jednalo se hlavně o náčelníku, kdežto ve schůzi pravidelné přijaty došlé župní poplatky,

jakž ve zprávě jsou kvitovány. — Listina v zájmu odsouzeného krajana Kyselky v Jersey City vrácena. — Dílo "Bohemia and the Čechs" se členstvu doporučuje. — Jednatel oznámil, že podle zápisů minulých V. V. N. J. S. povinován jest obnos \$75 Župě Střední a sice za poplatky, který výbor, dokud byl v St. Louisu, povolil organisátoru, tehdy br. Dag. Novákovi. Následkem toho dluh náš pořádním kursu v Chicagu způsobený a \$200 obnášející se podstatně ztenčil. — Prostná a cvičení se švihadly (prvá pro Sokoly, druhá pro Sokolky) jsou vypracována br. Rud. Stýblem za pomoci br. Orta a jiných činovníků. — Ve schůzi březnové župní výbor zorganizoval výbor sletový. Zvoleni předsedové jednotlivých výborů a sice: Hospodářský, tiskový, finanční, zábavní, ubytovací, účetní a ovšem hlavně technický. Předsedům uloženo vybrati si síly potřebné z místní T. J. Tyrš a odboru Sokolek. V následující schůzi již podány zprávy těch kterých výborů a obraz sletu jakoby v náčrtu již objevil se zrakům našim. V práci se pokračuje a schůze výboru sletového konají se dvakrát měsíčně, kdežto župní schůze jest pravidelně každý třetí pátek. Usneseno vydati třikrát Věstník Sletový, pohlednice a pamětní peníz, jakož přistoupilo se na nabídku dráhy C. M. & St. P., jež vypraviti hodlá z Chicagu zvláštní vlak ku sletu do Cedar Rapids. V Chicagu v této věci pověřeni bratři Voborský a Šiman a tajemník Župy Fugner-Tyrš má rovněž býti uvědoměn, tak aby všichni hosté, borci, Sokolové a Sokolky mohli společně použiti této výhody. — Náčelník a první podnáčelník mají vypracovati v čas výkony na nářadí. — Má dopsati se V. V., aby odporučil Č. O. Sokolské pozvání Americké Athletické Unie v New Yorku na slet šestý v Praze i poptal se zdali naši borci N. J. S. by mohli se súčastniti závodů i ve Stockholmu nalezající se na cestě k zápolu do Čech. — Na vybídnutí družstva pro postavení pomníku K. Havlíčka Borovského v Chicagu zvoleni za naše zástupce: br. Šiman od Plzeňského Sokola a br. Jebavý od Čechie. — Dán návrh v souhlasu s místní jednotou na změnu stanov pokud se týče výběru a zkoušek borečů do Čech. — Technický výbor požádati má jednoty o jmenování soudečů, jež Župa potom doporučí V. V. Znalost prostných nevyhnutelna u soudečů všech. — Přítomný stav pokladny \$107.95.

Jos. J. Hájek, jednatel.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Zápis ze schůze odbývané 25. března. — Schůzi zahájil náměstek Karel Turek za nepřítomnosti následujících bratří: starosta Josef Frčka, Ant. Panka a Jos. Sýkora, o m uveni. — Zápis z minulé schůze čten a přijat. — Těl. Jed. Sokol Lad. Klácel zaslá 3 náčelnické zprávy. — Dopis T. J. S. Lev čten a přijat; oznamují, že nepokračují, jak by měli, z jistých příčin. Usneseno, aby jednatel dotyčné jednotě dopsal. — T. J. S. Toledo zaslá obnos za nářadí \$46.08, zároveň žádají účet za bradla; usneseno, aby jednatel účet zaslal. — Žádost od T. J. S. Havlíček Borovský v Ennis, Texas, přijata; usneseno, aby zástupci u jednot v prospěch dotyčné jednoty promluvíli. — Dopis V. V. N. J. S. čten a přijat, týkající se přiloženého dopisu br. J. Fryše; usneseno dopsat br. Fryšovi, aby hleděl onu jednotu založit dle příležitosti a možnosti. Druhý dopis V. V. N. J. S. čten a přijat. Týče se zkoušek ku 6. sletu; usneseno, aby jednatel uvědomil jednoty Župy Sev. Vých. v "Sokolu Americkém", dle usnesení župního výboru, jelikož V. V. výkony žádné ani technický výbor dosud nepodal. — Pozvání Župy Střední vzato k vědomí. — Dopis Sokola Lorain čten a přijat; jedná o poukázce na \$3.00. Usneseno, aby pokladník věc dal do pořádku, zda-li možno, jelikož dosud náležitě vyřízeno nebylo. — Dopis br. J. Fryše čten a přijat. Br. Fryš úřad organisátora přijímá, zároveň usneseno dopsat T. J. S. To-

ledo, zda-li by si přáli návštěvu zástupce Župy Sev. Vých., by se obrátili na jednatele o další vysvětlení. — T. J. Sokol Říp zasílá počet členů. — Příjem \$46.08.

Na zdar!

E. Šlapák, jednatel.

Jednotám Župy Severo Východní. — Bratří: Župní výbor se usnesl, aby zkouška, jež se bude odbývat v měsíci červenci t. r. (dle nařízení V. V. N. J. S.) se skládala z výkonů, jež byly určeny ku 5. sletu pro první oddělení, co se týče náradí; tudíž, bratří, kteří se zkoušky miníte účastnit, započnete ihned cvičit ony výkony, jelikož některé jsou dosti obtížné, a přec pro vzorné borce by měly býti hračkou. Hlavní zkouška má se odbývat v srpnu a sice v Chicagu.

Na zdar!

E. Šlapák, jednatel.

NÁSLEDUJÍCÍ JEDNOTY NEZASLALY ČTVRTLETNÍ ZPRÁVY:

T. J. S. East St. Louis, Ill., IV. 1909, I., II., III., IV. 1910.

T. J. S. San Francisco, Cal., IV. 1910.

T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za celý rok 1910.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., II., III. IV. 1910.

T. J. S. Timken, Kans., za celý rok 1910.

Jan černý, jednatel Výk. Výb.

Venkovští členové T. J. S. New York jsou žádáni, by při zásilece peněz na příspěvky vystavovali čeki a poukázky na jméno pokladníka Ant. Baborský, zasílají je však mají na adresu účetního: Jos. Vyháněk, 431 E. 71st St., New York.

LISTÁRNA REDAKCE.

Jos. Divíšek, M. O.: Posíláme číslo listu a tam jsou adresy všech našich jednot.

Fr. Vacek: Nejlépe učiníš, když si dopíšeš na zpravodaje Župy Severovýchodní, br. Tondu Čermáka, on byl v Argentině a zná, kde se dají ony pohlednice získati. Dotyčné jednoty již není.

Karásek: Teprve v tomto století počali se jednotliví lékaři ve Francii a Švýcarsku soustavněji těloevikem léčebným obírat a používali jej zejména ku napravování různých zkrivenin páteře a údů. Těloevik švédský léčebný prošel v celém vzdělaném světě. Zakladatelem byl Ling. Metoda pozůstává 1) z pohybů aktivních nemocného, 2.) pohybů passivních, konaných druhou osobou, cvičitelem a 3.) pohybů zdvojených, kdy pracují nemocný i cvičitel, v pasivních pohybech vzájemně se střídají a při tom odpor si kladou.

K. Š., Cleveland: Zůstalo zpět pro veliký nával látky, nediv se a promiň. Někdy při nejlepší vůli nelze sméstnati do forem vše, co bychom si přáli a jiní raději by viděli, aby uveřejněno nebylo, protože příliš pravdivé a bolí. Ano, přihodilo se nám, že celý náklad minulého čísla měl být zastaven, protože — protože tomu tak kdosi chtěl.

V. P., Clev.: Jedna podobenka Vaší jednoty zůstala minule zpět. A přišla na řadu nyní. V tom bude nějaká mýlka, že dva dopisy jsme neuveřejnili. Těžko uveřejnit něco, když vůbec nedostaneme. Kam bylo posláno? Na naši adresu jistě ne.

V. O.: Poslali jsme obšírnou odpověď poštou.

Všetečka: Podrobné toho vypsání dějinné najdeš v "Pamětním Listě" sletu chicagského, pořadatelstvím br. Orta. Modrá barva kroje našeho příspěvoce zdejším poměrům. "Boys in blue" na obranu Unie.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Tyrš, Newburg, O., přijati byli: Jindřich Kulhánek, Frank Sýkora, Emil Koritanský, Frank Řanda.

— Do T. J. S. New York přijati byli od 24. října do 23. ledna: Jos. Moucha, Jos. Urválek, Rob. Cihlár, Aug. Hampl, Fred. Wojtišek, Jan Krobošt, Boh. Holub, Fr. Wolf, Jos. Štolba, Ant. Hala, Al. Suchomel, Fr. Holeček, Ad. Kunčár, Rud. Kozlík, Vác. Dušánek, Fr. Krivohlavý, Vác. Krejčí, Jan Funda, Oskar Junek, Ed. Jedlička. Odstoupil Alois Feyk. Zemřeli: Jan Soukup, Karel Mucha, Al. Bohdanecký.

— Z T. J. S. Čech v Clevelandu vyloučen pro neplacení Josef Peterka.

— Do T. J. S. F. egner-Tyrš v So. Omaha přijati byli: Josef Ouřada, M. M. Chaloupka, Karel Strengler. Znovu přijati byli: Frant. Vomáčka, Vác. Brabeneč. Vyloučen Josef Dymáček.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijat byl Jos. Rozum (jakou má adresu?). Vyloučen byl Fr. Vrcula.

— Do T. J. S. Říp v Allegheny přijati byli: Karel Hrubý, Ludvík Číž, Bartol. Macháček. Vyloučen byl Karel Soukup.

— Do T. J. S. Philadelphia přijati byli: Frant. Starý, Josef Čermák, Josef Šulda. Pro neplacení příspěvků vyloučen E. Donath.

— Z T. J. S. Ord, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Raymond Krehal, Alois Suntych, Vác. Šindelář. Odstoupili: Wm. Gruber, Matěj Kasal. Přijat byl Jos. Bubeník.

— Do T. J. S. Newark přijat byl Václav Rychtemel. Odstoupil Rud. Jansa. Pro neplacení vyloučen Vác. Drázdal.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Jan Kytlica; vystoupili Jan Kára, Štěpán Bogdanovič.

— Do T. J. S. Iowa City přijati byli: Clarence Černý a John P. Husa. Přestupní listinu si vyzvedl Jos. Oeásek.

— Do T. J. S. Tyrš, Newburg, O., přijati byli: Frank Jelínek, Frank Sýkora, Frank Masák. Přestupní listinu vyzvedl Ant. Valentík. Odstoupil Jos. Kraft. Pro neplacení škrtnut Otto Hrabák.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijati byli: Dr. Edw. A. Vomáčka, Fr. Řezník.

— Od T. J. S. Lorain, O., odstoupil Josef Rezek ml., suspendován Ant. Linhart ml., pro neplacení vyloučen K. Balík.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijat byl Karel Snelzer. Zemřel Alois Sule.

— Do T. J. S. Omaha přijat s přest. listinou L. Dienstbier (odkud?). Odstoupili Ed. Chaloupka a St. Drdla.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha přijati byli: Anton Menoušek, Frant. Milčic. Vyloučení Anton Nespěšný, Vác. Křeček.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Jan Brda, Jan Jindra. Odstoupili Vác. Brož, B. Schwarzkopf, Emil Zetko, Matěj Zetko.

— Z T. J. S. East St. Louis, Ill., vyloučen pro neplacení F. J. Bartoš. Čestně odstoupil Josef Urban, Antonín Kadavý a Václav Machač.

— T. J. S. Ladimír Klácel, Mt. Pleasant, Pa., vystoupili Jos. Dvořák a Frank Kraus.

— Z T. J. S. Bratří Osvěty ve Scio, Oregon, vystoupil Rudolf Borovička; v únorovém čísle omylem bylo udáno, že byl vyloučen. R. Veselý neodstoupil; jest stále členem.

— Do T. J. S. Shiner, Tex., přijat byl Václav Kolačný.

— Do T. J. S. Karel Havlíček Borovský v Ennis, Tex., přijati byli: Jos. Dostal, Jos. Goebel, Vác. Strunc, Jan Haškovec.

— Do Česko-Amer. Sokola v Chicagu přijati byli: Josef Král a Frank Semerád (jaké mají adresy?). Přest. listinu obdržel Jan Horn.

— Do T. J. S. Oenaville, Tex., přijati byli: Joe Zvolánek, Jos. Šebestík, Fr. Urbiš, Joe Šimek, Jan Hruška, Karel Šimek, Jan Šimek.

— Z T. J. S. Galveston, Tex., vyloučení byli pro neplacení: Ed. Denke, Karel Frank, Ferd. Andrt.

— Do sboru Dívek a Paní v Little Ferry, N. J., přijaty byly: Mamie Fous, Anna Kotlaba, Emma Kraus, Marie Smietanský.

— Do T. J. S. v Little Ferry, N. J., přijati byli: Václav Černý, Karel Fous, Frank Kraus, Jos. Švec ml., Boh. Věvera ml., Vác. Šmejkal, Fr. Krejčí, Vác. Vařečka, Štěp. Podmajerský, Jan Obeda, Karel Švec.

— Do T. J. S. Svornost v Morrisania, N. Y., přijat byl Václav Růže; odstoupil Fr. Noha. Pro neplacení vyloučení byli: Adolf Schubert a Alois Pokorný.

— Do T. J. S. Praha v Prague, Okla., přijati byli: Matěj Sojka, Vil. Urban, Jos. Vlasák, Jos. Chmelař, Rud. Rohan, Emil Pliva. Odstoupil Vác. Ládra.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Fr. Křivohlavý, Ed. Jedlička, Osk. Junek, Jan Funda, K. Jadráček, B. Pavlík, Al. Polívka, Al. Adamovský, Boh. Kalivoda, L. Señor, Louis Wokal, Fr. C. Hlaváč, Fr. Kříž, na legit. listinu přijat Vác. Krejčí. Odstoupil Jar. Kalaš. Pro neplacení vyloučen B. Holub; zemřel Jos. Skřivánek.

— Do T. J. S. Fugner, Long Island City, N. Y., přijat Jos. Mucha.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijati byli: Dr. J. H. M. Otrádovec, Cyril Jíra, Karel Martinek, Mar. Zeman, Karel Koleno. Přest. listinu si vyzvedl Václav Stránský. Pro neplacení vyloučen Frank Tomšovic.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Frant. Cajthaml, Karel Petřík, Albert Čada, Jos. Jelínek, Gust. Tichý. Pro neplacení vyloučen Václ. Čečrle ml.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Alois Shiffner, Otto Freml (od Klatovského Sokola), Ant. J. Krejčí.

Odstoupili: Frant. Šícha, Boh. Herda, Jar. Zpěvák, Sigm. Obdržálek, Jan Heise, O. W. Vošáhlik, Frank J. Malý a Josef Klička. Pro neplacení vyloučen Ed. Hanzel.

OBJEDNEJTE, ČTĚTE A DEJTE JINÝM ČÍSTI!

Pochybujeme, že lépe prospěti lze věci české a pokrokové, jako když objednáte si Mangasarínovu anglickou přednášku o 'muži, jenž prvou vedl ránu', o mistru Janu Husovi. Knížekou tou v kruzích mládeže naší, jakož i v kruzích Američanů vůbec lze se jen právem pochlubit. Proto jednomyšlenky by zakoupiti u větším počtu, rozšířiti v nejbližším svém okolí, poslati do veřejných knihoven a čítáren a postarati se, aby i tisk veřejný v těch kterých místech dostal. Jednotlivé výtisky po pěti centech objednáti lze u J. F. Štěpiny, právníka a notáře, 532 W. 18th St., Chicago, Illinois.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.; J. Pavlík, E. Wokal, F. Bartůnek; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokal, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnác. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnácelník Fr. Slavětinský, kavenna, Neb.

Zupa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnácelník Karel Neuman; 2. podnác. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadiň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zaslány buď též na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 188 Prospect ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N. J. Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každou 2. sobotu v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o 1/3 odpol.; taj. Ant. Smietansk, e. o. Mrs. A. S. Demarest, 28 Warren St., Hackensack, N. J.

Zupa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Josef Frčka, 5638 Broadway S. E.; náměstek Karel Turek, 2843 E. 111th St., S. E.; jednatel Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E.; pokladník Jan Pavelka; náčelník Ant. Panka, 2675 E. 96th St., S. E.; 1. podnác. Ant. Čermák, 2. podnác. J. Vozka (z Detroit); další členové výboru: Vác. Hořice, Rud. Sýkora, Vác. Levý, Vác. Přeč, A. Kolářský a Jan Pohanka.— Schůze konány jsou každou 4. sobotu v 8 hod. večer v síni Sokola Čech. Všechny dopisy buď též zaslány na jednatele.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. středu v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Alois Havelka, 2518 E. 93. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Karel Šumek, 4804 Vivian Ave. S. E. T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark av.; jednatel J. Pokorný, 4507 Clark Ave., S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze 1. neděli v měsíci. Tělocvična 11000 Buckeye Rd. S. E. Jednatel Václav Huml, 2834 E. 101 St. S. E., Cleveland, Ohio.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Kasič, 405 Woodward Arcade.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Frýček, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Vác. Ševčík, 1136 Brabee St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. J. Dvořák, R. R. 2, Box 34 1/2.

T. J. S. Toledo, O.; taj. Emil Hrbáč, 2230 Caledonia St.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Václav Janda, jednatel Jos. J. Hájek, 125—3rd Ave., pokl. Jos. Woičišek; náčelník Rudolf Stýblo, 1346 W. 20th St., Chicago, Ill., 1. podnác. Fr. Filip, Security Bank, Cedar Rapids, Ia., 2. podnác. Fr. Jirásek, tamtéž. Další výbor: R. Novák, Jos. Halg, Ferda Engelthaler, H. O. Hašek a Fr. Dostal.— Schůze 3. pátek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2834 W. 21st St.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Josef Plaček, 2333 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st., taj. K. Doubek, 2537 Augusta St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Otto Wilt, 1546 So. 40. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č. S. P. S. Taj.: O. Ratchovský, 4714 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 106—108 DeKoven St.; taj. Karel Tittle, 2121 S. Homan ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St.; taj. Emil Plamínek, 912 Exchange Av.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Tajemník Vác. Fikar, 3015 Union Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill., schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1126 W. 18. St.; taj. Theo. Vavřínek, 1810 So. Fisk St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. H. Dvořák, 695 Stewart Ave.